

1972 மார்ச் 23

3. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

(ஆ) 1972-ம் ஆண்டு பொது இஸ்லாமியர் அறக்கட்டளைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்த சட்ட முன் வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு பொது இஸ்லாமியர் அக் கட்டளைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இச் சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,58,73,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1972 மார்ச் 23]

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion, to discuss policy—

‘ That the allotment of Rs. 5,58,73,600 made under Demand No. 19—Co-operation—be reduced by Rs. 100 ’.

THIRU K. SUPPU : Sir, I move the following cut motion, to discuss about the need to appoint Secretaries to all co-operative societies under section 84 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961—

‘ That the allotment of Rs. 5,58,73,600 made under Demand No. 19—Co-operation—be reduced by Rs. 100 ’.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, I move the following cut motion, to discuss about the necessity to take ameliorative measures for handloom weavers at Aruppukottai who are facing unemployment owing to rise in price of yarn—

‘ That the allotment of Rs. 5,58,73,600 made under Demand No. 19—Co-operation—be reduced by Rs. 100 ’.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொடங்கியுள்ள லிப்ட் இரிகேஷன் கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒன்றாகிலும் செயல்படாததைக் குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக்கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகிற ரூ. 5,58,73,600-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

“ நிதிக்கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 52,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

‘ That the allotment of Rs. 52,36,000 made under Demand No. 22—Khadi—be reduced by Rs. 100 ’.

(திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்)

[1972 மார்ச் 23]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, வறட்சிப் பிரதேசமான கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் வேலை வாய்ப்பளிக்கும் முறையில் கிராமப் பகுதிகளில் அம்பர் தூர்பு நிலையங்களைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகிற ரூ. 52,36,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss about the re-employment of the retrenched Bee fieldmen who were interviewed by the State Transport Department (Kanyakumari Branch) and who were not chosen pursuant to the orders issued by Government and their proposed self-immolation in the middle of March 1972—

‘That the allotment of Rs. 52,36,000 made under Demand No. 22—Khadi—be reduced by Rs. 100’.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய முன்னுரையாக ஒருசில கருத்துகளைப் பேரவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை 4 பிரிவுகளைக் கொண்டது. நிர்வாகத்தையும், கணக்கையும் நீக்கிவிட்டு நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டது கூட்டுறவுத்துறை. முதல் பிரிவு சிறிய பெரிய கூட்டுறவு வங்கிகள். இதிலே மாநில கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள், மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள், மாவட்ட வங்கிகள், வட்டார நிலவள வங்கிகள், நகர்ப்புற வங்கிகள், அர்ப்பன் பேங்க், மனை வள வங்கிகள், ஹவுஸ் மார்க்கெட்டிங் பேங்க், கிராம நாணயக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அடங்கியுள்ளன. இது முதல் பிரிவு.

இரண்டாவது பிரிவு மார்க்கெட்டிங் அண்ட் ப்ராசசிங், அதாவது விற்பனைக் கழகங்கள் விளைவு பொருள் தொழிற்சாலை இவைகளைக் கொண்டது. இதிலே ஜின்னிங் பேக்டரி, டிகார்ட்டிகேட்டிங் பேக்டரி, ஆயில் எக்ஸ்ட்ராக்ட் சம்பந்தமானது. எண்ணெய்ப் பிரிவுகள் அல்லது காபி பிரிவுகள் இப்படிப்பட்ட தொழில்கள் இதிலே நடக்கின்றன. விற்பனைப் பிரிவுகள் என்பதிலே விற்பனை நடக்கிறது.

மூன்றாவது பிரிவு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள்.

நான்காவது பிரிவு கூட்டுறவு கல்விப் பிரச்சாரம்.

இப்படி நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டது இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை. இதிலே ஒவ்வொரு துறையையும் பற்றி விளக்கும் முறை* ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமுன்னால் கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களில் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் எய்திய முன்னேற்றம் பற்றிய ஆய்வுரை†

* 121—129-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

† 127—163-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. ப. ஆதித்தனார்]

ஒன்றும் இங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நான் புதிதாகச் சொல்லவேண்டியது ஒன்று தான். முதல் பிரிவு சிறிய பெரிய கூட்டுறவு வங்கிகள் இவைகளைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக்குழு ஒன்று அதன் பரிவுரைகளைச் சென்றவாரம் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்தது. அதன்படி கூட்டுறவு வங்கிகள் மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று அந்தப் பரிவுரையில் கூர்ப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பரிவுரையை* அச்சிட்டு இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியுள்ளேன். இந்தப் பரிவுரையை நாடாளுமன்றம் ஏற்றால் அல்லது மத்திய சர்க்கார் ஏற்றால் இந்த முதல் பிரிவு என்று சொல்கிறேனே அதாவது கூட்டுறவுத்துறையின் முதல் பிரிவு, சிறிய பெரிய கூட்டுறவு வங்கிகள் அவைகள் அத்தனையும் மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாறும், அவை எல்லாம் மாறும்.

மாநில கூட்டுறவு நிலவள வங்கி, 100 கோடி வரவு-செலவு செய்யும் வங்கி, இந்த மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாறும். அதேபோல் மாநில கூட்டுறவு வங்கி, 60 கோடி வரவு-செலவு செய்யும், அதுவும் மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாறும். அதைப்போலவே மாவட்ட வங்கிகள், சென்ட்ரல் பேங்க் 16 வங்கிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு 250 கிளைகள் இருக்கின்றன. அவை அத்தனையும் மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாறும், அந்தப் பரிந்துரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாகயிருந்தால், அதே போல் வட்டார வங்கிகள் 228, அவைகளும் மாறும். நகர்ப்புற வங்கிகள் ஏறத்தாழ 160 இருக்கின்றன, அவைகளும் மாறும். மனைவள வங்கிகள் 80, 81 இருக்கின்றன, அவைகளும் மாறும். கிராம நாணயக் கூட்டுறவு வங்கிகள் கிராமங்களில் இருக்கும் வங்கிகள்தான். அவைகள் 5,600 இருக்கின்றன. அவைகளும் மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாறும். ஆகையால் இது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் எதிர்காலத்தைப் பூதிக்கும் ஒன்றாக இருப்பதால் இந்த பேங்கின் கமிஷனின் பரிவுரைகளிலிருந்து ஒரு பகுதி அச்சிட்டுப் பட்டு உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, இங்கேயிருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு. அதை நன்றாக ஆராய்ந்து அதனுடைய நன்மை தீமைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் பெரிதும் வேண்டுகிறேன்.

நான் சொல்வதெல்லாம் ஒருவேளை இவ்வாறு கூட்டுறவு வங்கிகளை மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்பது மற்ற மாநிலங்களில் வேண்டுமென்றால் ஒருவேளை தேவைப்படலாம். தமிழகத்திற்கு அது தேவையற்ற ஒன்றாகும். அவ்வாறு சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு, அவைகளுக்குள் மோதல் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். அது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் உண்மை அல்ல.

* 164-168-ம் பக்கங்களில் மூன்றாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

என்னென்றால், கூட்டுறவு வங்கிகளும் வணிக வங்கிகளும் மாதந்தோறும் கூடி மாநில மட்டத்திலேயும், மாவட்ட மட்டத்திலேயும் கூடி அவைகளுக்குள் ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் அவைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் வேறு மாநிலங்களில் கூட்டுறவு வங்கிகள் தமிழ்நாட்டைப்போல் அவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெறவில்லை என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. கும்பகோணத்தில் நடைபெறும் மைய வங்கி, தஞ்சாவூரில் நடைபெறும் மைய வங்கி இவைகள் இந்தியா விலேயே முதல் தரம் என்று இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுமட்டுமல்லாமல், இந்திய அரசின் குறிப்பில், அவர்கள் கொடுத்தள்ள ஒரு குறிப்பில் மைய வங்கிகள் அதாவது மாவட்ட வங்கிகள் எங்கே எங்கே பலவீனமாக, எத்தனை பலவீனமாக தன் காலில் நிற்க முடியாத அளவில் இருக்கின்றன என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆந்திர பிரதேசத்தில் ஐந்து என்றும், அசாமில் ஏழு என்றும், மத்திய பிரதேசத்தில் ஆறு என்றும், மைசூரில் ஆறு என்றும், ராஜஸ்தானில் ஏழு என்றும், மேற்கு வங்காளத்தில் எட்டு என்றும் இப்படி மற்ற மற்ற மாநிலங்களில், தன் காலில் நிற்க முடியாத பலவீனமான வங்கிகள் இருக்கும் போது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஒன்றுமில்லை, (நில்) என்று மத்திய சர்க்காரே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் தமிழகத்தில் இந்த வங்கிகள் மிகச் சிறப்பாக நடக்கும்பொழுது அவைகளை மாற்ற வேண்டிய 'தேவையில்லை' என்பது நான் சொல்லாமலே விளங்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த வங்கிகளுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னின்ன காரியங்கள் நிறைவேற வேண்டுமென்று சொன்னதில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஐந்து ஆண்டுகளில் நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியங்களை நாம் மூன்றாண்டுகளில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். குறிப்பாக மத்திய வங்கிகள் அவைகளின் வைப்புத் தொகையை ஐந்தாண்டுகளில் 30 கோடி அளவில் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதை நாம் மூன்று ஆண்டுகளில் 32 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே திட்டமிட்ட இவ்வளவு சிறப்பாக நடக்கும்பொழுது அவைகள் மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது பொருத்தமுடையதல்ல.

அதுமட்டுமல்ல, மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள் வைப்புத்தொகை ஐந்தாண்டுக்காலத்தில் 15 கோடியாக உயர வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்க, அது மூன்று ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளாக 16 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்களை கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று ஆண்டுக்காலத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது இதை மாநில அரசின் ஆளுகையிலிருந்து மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று பேங்கிங் கமிஷன் சொல்லியிருப்பதும், அந்தப் பரிந்துரைகளை நாடாளுமன்றத்தில் வைத்திருப்பதும் குறித்து மிகவும் முன்கூட்டியே நாம் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால் வெளிக்குத் தெரியாமல் ஓசைப்படாமல் கூட்டுறவுத்துறையில் ஒரு இன்ஷியூரன்ஸ்

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

கழகத்தை, ஃபயர் அண்ட் ஜெனரல் கூட்டுறவு இன்ஷ்யூரன்ஸ் கழகத்தை மத்திய சர்க்கார் தன் நிர்வாகத்தில் எழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஃபயர் அண்ட் ஜெனரல் கூட்டுறவு இன்ஷ்யூரன்ஸ் கழகம் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் ரூபாய் லாபத்தில் நடந்தது. அந்த லாபமெல்லாம் அந்தக் கூட்டுறவுக் கழகத்தில் இருக்கப்பட்டவர்கள், இன்ஷ்யூரன்ஸ் கழகத்தில் இருக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே கூட்டுறவுக் கழகம்தான், தனியார் இல்லை. இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் பங்குத்தொகை, ஈவுத் தொகையாக எந்தவொரு தனி நபரும் லாபம் அடைய முடியாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சேர்ந்து நடத்தும் இந்த ஃபயர் அண்ட் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு இருப்பதைப்பற்றி நாம் எழுதியிருக்கிறோம். எடுத்திருப்பதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் பதில் வந்தபாடிಲ್ಲ. அப்படியிருக்கப்பொழுது திடீரென்று இப்படி.....

DR. H. V. HANDE : Sir, there is complete contradiction between what the Hon. Minister has stated now and what is stated at page 8 of the Extracts from the Recommendations of the Banking Commission. It is stated in the extracts—

'Central legislation would suffice on the implementation of our recommendation to confer.....'

MR. SPEAKER : Dr. Hande, it is not in order. Let the hon. Member resume his seat.

முரண்பாடாக இருந்தால் என்ன? உங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு வரும் போது முரண்பாடாக இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, courtesy requires that whenever we speak, we yield the floor and the same courtesy I expect from the Hon. Minister.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் உட்கார வேண்டுமா?

MR. SPEAKER : You should not yield and I do not want you to yield.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த பாங்கிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட், மத்திய அரசின் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் 759 பக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே குறிப்பான பகுதிகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு விவாதத்தை மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவும் சொல்லிக் கொண்டு வருவதற்குக்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

காரணம் ஏற்கனவே இன்ஷூரன்ஸ் சொசைட்டி கூட்டுறவுத் துறையில் நடந்து, மிகச் சிறப்பாக நடந்து, இன்ஷூரன்ஸ் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் ரூபாய் வருவாயில் நடந்த நிர்வாகத்தை மத்திய அரசு மேற்கொண்டது போல் இதைப்ும் திடீரென்று முன்பின் அறிவிக்காமல் செய்வதற்கு எவ்விதக் காரணமும் இல்லை என்பதை மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து இதை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன். இது கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள முதல் பிரிவு. கூட்டுறவு வங்கிகள், நாணயச் சங்கங்கள் பணம் கொடுத்து வாங்குவது, நிதி உதவி செய்வது முதல் பிரிவு. இரண்டாவது பிரிவு மார்க்கட்டிங் அண்டு பிராசசிங். விளைபொருள்களைக்கொண்டு தொழிற்சாலை அமைத்து அதன் மூலம் விளை பொருள்களின் விற்பனைக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவது. இந்த முறையில் எவ்வளவோ பல தொழிற்சாலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

புதிதாக இரண்டை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று, சூரிய காந்தி விதையில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு மணிலாவைவிட இதிலே அதிகமான எண்ணெய் கிடைக்கும் காரணத்தால் அதைப் பெரிய அளவுக்குப் பயிர் செய்யலாம் என்று மத்திய அரசு வகுத்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாநில அரசு விவசாயத் துறையில் திட்டத்தை வைத் திருக்கிறார்கள். அதற்கிடையில் எவ்வளவோ விவசாயிகள் தாங்களாக சூரியகாந்தி விதையை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கிலோ 1½ ரூபாய்க்கு வாங்கி எண்ணெய் எடுக்கவும், எடுக்கப்பட்ட எண்ணெயை கிலோ ரூ. 3-85-க்கு விற்கவும் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் விவசாயிகள் சூரியகாந்தி விதையை உற்பத்தி செய்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிக வருவாய் பெற முடியும்.

சிவப்புப் புத்தகம்* ஒன்று அச்சடிக்கப்பட்டு உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். அச்சடிக்கப்பட்ட காகிதம் புளிச்சை என்று சொல்லக் கூடிய பளாண்டில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் புளிச்சையை 'மெண்டா' என்று இந்தியாவிலும், 'கனோபா' என்று வெளி நாடுகளிலும் சொல்லுவார்கள். மத்திய அரசு கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஆசம்பிக்க அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

The Co-operative Department of the Tamil Nadu Government has secured a letter of intent from the Government of India to establish a paper mill with a capacity of 100 tonnes per day. The cost of the project will not exceed Rs. 10 crores and the foreign exchange content would be Rs. 9.8 crores.

ஏறத்தாழ 10 கோடி அளவில் வெளிநாட்டுச் செலாவணி (ரூ. 9-74 கோடி) அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். இதை எப்படிப் பயன்படுத்துவது எப்படி பேப்பர் ஆக்குவது என்ற குறிப்பை சிவப்புப் புத்தகத்தில் அச்சிட்டு வழங்கி இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியில் இருக்கும் சிவப்பு அட்டையும் புளிச்சையில் செய்யப்பட்டதுதான் ?

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : புனிச்சையிலிருந்து செய்யப் பட்ட பேப்பரில் அச்சிட்டு எப்படி பேப்பர் ஆக்குவது என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். முதல் பிரிவு வங்கிகள். இரண்டாவது பிரிவு விளைபொருள்களுடன் இணைந்த தொழிற்சாலைகள். மூன்றாவது பிரிவு பண்டகசாலைகள்.

பண்டகசாலைகள் நடத்தில் நடைபெறுகின்றன என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. மினி குப்பர் மார்க்கட் என்று 28 தொடங்கப்பட்டு அவை அவ்வளவும் லாபத்தில் நடக்கின்றன. சிப்பந்திகள் கூட்டுறவு-எம்ப்ளாயிஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் ஸ்டோர்ஸ்-லாபத்தில் நடக்கின்றன. மாணவர் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் லாபத்தில் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுகளுக்கு அதிக உற்சாகமும் ஊக்கமும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

நான்காவது பிரிவு கூட்டுறவுக் கல்வி, கூட்டுறவுப் பிரசாரம் இப்போது 9 கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன. ஒரு கல்லூரிக்கு ஆகும் செலவை மத்திய அரசு கொடுக்கிறது; ஒரு கல்லூரிக்கு ஆகும் செலவை மாநில அரசு கொடுக்கிறது. மற்ற ஏழு கல்லூரிகளைப் பொறுத்து அந்தந்தக் கூட்டுறவுக் கழகங்கள் அதற்கான வேலைகளைச் செய்கின்றன. இந்த ஏழு கல்லூரிகளும் தனித்தனியாக இயங்கும் காரணத்தால் பாடமும், பாடப் புத்தகமும், பரிட்சையும் ஒருங்கிணைக்கப் படாமல் இருப்பதை நீக்கி ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை ஆய்வில் இருக்கிறது.

இந்த நான்கு பிரிவுகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இந்த நான்கு பிரிவுகளிலும் என்னென்ன முன்னேற்றங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அரிய, மேன்மையான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முப்பது பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 15 நிமிஷங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்குள் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I shall be able to finish my speech as early as possible if there is no obstruction.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிஷத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, in support of the cut motion given on behalf of our Party, I wish to offer a few remarks. The preliminary remarks of the Hon. Minister are completely contradictory to what he has placed on the table of the House or sent to us earlier. In the extracts from the recommendations of the Banking Commission on page 1 it is stated--

'The Commission has recommended that the Co-operative credit agencies (such as Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies) should be transferred from the State List to the

[Dr. H. V. Hande.]

[1972 மார்ச் 23]

Union List or to the Concurrent List, by a Constitutional amendment'.

Then on page 5 it is stated—

'Hence, though the Study Group has examined the question with reference to the position that now prevails under the Constitution, we go further and recommend that the jurisdiction to regulate money-lenders and money-lending and also co-operative credit agencies should be transferred either to the Union List or to the Concurrent List. Such transfer could be effected only by a Constitutional amendment'.

This paragraph—I request the hon. Members to carefully consider it—clearly shows that he is for such a transfer and he has not written a single sentence against that.

Then again on the last page, it is stated—

'These require enabling and supporting legislation both of the Centre and of the States; Central legislation would suffice on the implementation of our recommendation to confer on the Union the power to legislate on matters relating to the incorporation, regulation and winding up of co-operative credit societies.'

Even here he does not put a single sentence complaining against the attitude of the Centre. Perhaps yesterday he might have been compelled by some senior Member of the Cabinet or the Hon. Chief Minister to change the printed speech. The preliminary remarks of the Hon. Minister and what is printed is entirely different. The last sentences are completely at variance with the policy of the Government. I request the hon. Members to consider this aspect of the matter.

Then I want to refer to some important points relating to the Co-operative Department. Sir, there are a number of co-operative societies. For instance, in Choolai we have a Consumers' Co-operative Society which has been running since 1964. Then we have Consumers' Co-operative Society in Division 94. A number of persons had come and complained to me. These consumers' Co-operative societies are not given sugar card facilities whereas private agencies have been given such facilities and given sugar and rice card, over riding the need to give such facilities to the consumer co-operative societies. Day in and day out they talk of this.

1972 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

I am levelling a very serious charge on the Food Minister and Minister for Co-operation, at least both of them should have come together and seen to it that co-operative societies were given preference. Even though the Co-operative Department seems to have brought it to the attention of the Hon. Minister, nothing seems to have been done with regard to that. They have said, most co-operative societies have applied late. They have not advertised. In 'Tamil arasu' it has not come. In some dailies they have said sugar cards will be distributed. They brought to the attention of Government that persons who have applied later have been given such facilities. But nothing has been done. This cuts at the root of the co-operative movement. That is the point to which I want to draw the Hon. Minister's attention.

With regard to Khadi Board, I want to say something. I have given a cutmotion on general lines. The Hon. Minister is a clever person. Suddenly last year he started mysteriously 424 oil societies and 180 agricultural farm societies. Why were these societies started suddenly all over Tamil Nadu in a very interesting manner? Is work going on in these societies? How many are functioning? **Not a single society is functioning. Have any society been given loan by the Khadi Board? The societies are there in paper. The Hon. Minister, as I told before, is a clever person. He has done things cleverly. The bye-law has been changed so that anyone from these societies can come to the Apex Co-operative Central Bank and get elected. In other words, he creates voters for the Co-operative Central Bank. The voters are the persons running these small societies. They are not functioning but they are there on paper. What is the amount given to these societies, is a secret only known to the Minister and not to anybody else. He has managed the whole thing in a very clever manner. He has created voters and transferred one by one of his tribe to the Central Bank, with the result he has completely cornered the entire Co-operative Central Bank. These mushrooms created all of a sudden are not functioning properly; they are only creating voters to contest the Central Bank. As I said previously he has changed the bye-law also cleverly.**

I now come to other things. There is the Oil and Allied Products Co-operative Federation. The total estimate is Rs. 30 lakhs. Rs. 10 lakhs have been given by the Khadi Board. I do not

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 23]

know whether oil has been extracted (Thirumathi T. N. Ananda-nayaki : It is an oily question.) I don't say that. The whole thing is fishy. That is what I say.

Then there is the Namakkal Solvent Extraction Plant. Rs. 30 lakhs is the estimate but only Rs. 11 lakhs have been given by the Khadi Board. Oil-cakes are usually disposed of as cattle-feed. Since the Hon. Speaker has limited the time, I am only touching upon these things. On each item I can talk for 30 minutes and I have got so many points. But I am rushing through. If there is some percentage of oil, it is fresh. But it is dried oil-cake; our Hon. Minister has wonderful and funny ideas, it is something like what you get from P. G. Goodhouse. It is impossible to get 5 per cent oil from dry cakes. Moreover how can the department transport all the oil cakes? To maintain the cost of production, minimum of 15 tonnes per day is required. Public money is being wasted like this. That is why I am shouting with all the vehemence at my command. Have the Department got 15 tonnes per day to keep the machine in working order? No. That is the position. But the Hon. Minister gets mysterious ideas as you find in Mr. P. G. Wood house's stories.

Then there is the Thuriyur Kandhasari Sugars. Mr. T. P. Alagamuthu had tried his best to bring it to order. He is an honest man and I know him. He knows the whole thing. To crush the cane, some machine was bought at Rs. 1 lakh at the instruction of the Secretary, Khadi Board. I shall come to the Secretary later. But the machine does not cut the cane at all. That is the position. It is not functioning for the past three years. Has the Hon. Minister taken into account that this is waste of public funds? Gandhian theory was minimum capital and maximum employment. But here a machinery is brought at a huge cost and it is not working. It is not functioning.

Another interesting aspect is there. Money has to be collected from several persons who had not paid loans taken. The Hon. Minister got an idea, a brain-wave. He appointed six co-operative deputy registrars, from Co-operative Department to collect the dues to the Village Industries Department. Two persons have not joined yet. Others want to keep out. Each Deputy Registrar costs Government Rs. 1,000 by way of pay, etc. plus Rs. 1,000 by way of travelling allowance. There are persons employed in the department itself. Can we not utilise the services of co-operative

1972 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

sub-registrars? (interruption) If the Hon. Minister wants to say anything, I am always prepared to yield. Why should you recruit Deputy Registrars? That leads to frustration to persons in the department. Their chances of promotion are denied. It leads to a lot of dissatisfaction and employees do not take interest in their work.

I shall come to another thing. It is an interesting information which would shock the House. The Hon. Minister brought one by name Mr. Bagirathan working in the office of 'Dinathanthi' as his P.A. He was taken on lien. I have got all the facts. He is taken as P.A. in the scale of 425-25-600-30-750. He does not wear Khaddar. Of course there is no rule to wear Khaddar. Even the Hon. Minister does not wear Khaddar. This P. A. was originally Publicity Officer. Has he worked as a Publicity Officer for a single day? The Publicity Officer's post was vacant.

MR. SPEAKER: Is it obligatory to wear Khaddar?

DR. H. V. HANDE: I do not think. Even the Hon. Minister does not bother about Khaddar. However, I will give a complement to the department, for they are doing their best. I am only saying that the idea of recruiting a Publicity Officer was not genuine. It was only to get his own P.A. through that post, so that he could be made his P.A. on 'lien' or 'loan' basis. I do not know which—the Hon. Minister may know. Another Jayaraman Adittan was appointed. But on that score the departmental officers became furious and they all shouted. The persons who would have got this chance normally were very furious. That was the reaction. Various complaints were received. He did not stay; he went away and the post is vacant.

Another very interesting thing is here. A really very interesting thing, that is with regard to Kuralagam. That is very, very interesting and shocking also. From Kuralagam a monthly rent of Rs. 1.25 lakhs is got. In that Kuralagam, an area fetching Rs. 5,000 rent is kept by the Hon. Minister for Co-operation in the fifth floor. There is bed and all other facilities. I really admire our Chief Minister and I was very happy when he said yesterday. We may have difference of opinion with him. But when he spoke yesterday, I was actually so much moved when he said that he works for 16 hours a day. I am also a hardworking man and therefore I can appreciate that. He does not bother about comforts

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 23]

and he does not bother about air-conditioning, etc. Some areas are air-conditioned there. Our Co-operation Minister keeps a room in Kuralagam and he spends mostly between 1 p.m. and 8 p.m. in that office. The rent for that area is Rs. 5,000. That is the point I make. The room is in the fifth floor. There is a lift man. I have my own source of information. The lift man says he has to be on duty and he has to wait and be in attendance from 1 p.m. to 2 p.m. till the Minister actually comes there. There will be a phone 'Amajchar Varukirar, Varukirar' லிப்ட் மேன் ஜாக்கிரதையாகக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். He will have to be waiting there till the Minister comes there. There will be other persons who cannot use the lift.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை, On a point of order, Sir, போரவைத் தலைவரவர்களே, தலையீட்டிற்கு மன்னிக்கவும். உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறபோது தேவையற்ற விஷயங்களை பேசி இங்கே இருக்கின்றவர்களை வேறு திசைக்கு திருப்பிவிடுகிற மாதிரி பேசுவதை அனுமதிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

DR. H. V. HANDE : The point is that all staff and officers including some Police officials are there waiting. A number of people are not able to use the lift. Of course, that is not a major point. But all grumble; the lift boy grumbles. There is a Policeman from the nearest Station on duty there waiting for the Minister from 1 p.m. till the Minister comes. My point is why should the Minister bother to go there and remain there. Should he not take the advice of the Hon. Chief Minister and stay in his own office here. There is a bed also here and all those things. I do not complain. Some may not be able to sit for a long time. Naturally it is necessary. (Interruption) I know that.

Then there is another point. The P.As. to the Minister for Co-operation stay and sit in Kuralagam. Refreshments are supplied to them and all those things.

There is another thing also. The Secretary of the Khadi Board is holding the post for the last 12 years. My main complaint is why should a particular person hold the post for nearly 12 years. I request the Hon. Minister to answer this in his reply.

Another interesting thing. Profit and loss accounts for the various schemes of the Khadi Board have not been submitted since 1960. I would like to know the reasons in the Minister's reply.

1972 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

It is understood that there was misappropriation of about one lakh of rupees. The action taken by the Secretary is not known. It is another point to which the Hon. Minister may give his answer.

Then, in one of the Board meetings, the Hon. Minister has said about the introduction of Mini-Mill in the Khadi Department. My information is that a distinguished Member of the Board, Ma.Po.Si., got so furious about this, he told the Board to change the name and went away. I want the Hon. Minister to furnish information on that point also.

There are a number of points. For want of time, I cannot refer to them all now.

The most important point is with regard to handpound rice. I understand that the loans are not being paid to the Handpound Rice Co-operative Societies. Even a number of widows are affected.

Again about the workers in the Khadi Board. Even though they have increased the sales from 1.5 crores to 2.83 crores, Diwali incentive was not given to them first; afterwards on agitation they have been given.

Another very interesting and shocking thing is this. In Tiruppur, Madurai, Vellore, Thanjavur and other places the Tailoring Sections were closed. In the City of Madras also the unit was closed and a number of persons were thrown out of employment. Twenty machines were disposed off. How? We do not know. Suddenly the units were closed. There is a lot of suspicion whether there is any *male fide* position. Why were the existing tailoring units closed and why 20 machines were put in cold-storage. Somebody went to the court even, if I remember aright.

Then with regard to Pathanir and things like that, the Hon. Minister has got funny ideas of his own. I do not know . . .

THIRU T. GANAPATHY : On a point of order, Sir. The expression 'funny ideas' implies insinuation against the Minister.

DR. HANDE : What is wrong? 'Funny' is not objectionable.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : There is nothing wrong about the expression.

MR. SPEAKER : You may say 'funny speech' of the hon. Member. There is nothing wrong.

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 28]

DR. H. V. HANDE : I will come to Pathanir. I understand that there were proposals to get from Bombay machinery for Palm Juice unit. How it is going to be successful. I do not know. (Interruption). Let us wait till next year. Let us see and Mr. Ganapathy can remember this till next year. Why this fiasco?

Now I will come to the most important point. Mr. Padmanabhan is the Secretary; he has been there for the past 12 years. I understand reliably from the workers there that the Hon. Chief Minister has passed orders for the transfer of Thiru Padmanabhan. But till this day it has not been communicated to Thiru Padmanabhan. That order is, I understand, held up at the desk of the Hon. Minister for Co-operation. That is the information I have. I would like to know whether it is a fact. How is it that the Hon. Chief Minister's orders are not being followed by the Minister for Co-operation? Even the Chief Minister's orders, he is not going to honour?

Then, the Kuralagam which has been built at huge cost, required an Assistant Engineer. For this, the Chief Engineer was addressed. Every one is like a Perry Mason Story. The Secretary Thiru Padmanabhan wanted a panel of Engineers. The Chief Engineer sent six numbers. Then Thiru Padmanabhan writes back to the Chief Engineer to include in the panel of Engineers, one Thiruprabhakar also and now Thiru Prabhakar is working as Assistant Engineer. He can go to that extent.

Finally, I want to say one word about Thiru G. Gowder. He has taken materials from the societies to the tune of Rs. 2 lakhs. I want to know whether he has remitted the amount.

MR. SPEAKER : How he is connected . . .

DR. H. V. HANDE : He owes Rs. 2 lakhs and the Department has not recovered the amount from him. My point is that the Secretary of the Department should have taken steps to recover the amount from him.

Then, Sir, they have appointed Thiru Raman for 'Vilambaram' . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிரி கவுடரோடு முடித்து விடுங்கள்.
டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ராமனோடு முடித்துவிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is permitted to take only one more minute.

1972 மார்ச் 23]

[Dr. H.V. Hande]

DR. H. V. HANDE : With regard to ' Vilambaram ' a sum of Rs. 2,500 per month is spent. The officer by name, Thiru Raman has been appointed. The point is, whether the amount spent on it is worthwhile. I feel that it is not worthwhile. I hope and trust that the Hon. Minister will reply to the points raised by me without emotion.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Thiru C. V. M. Annamalai . . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : The hon. Member has given some wrong statistics and may I correct them.

MR. SPEAKER : Yes, you may correct them.

THE HON. SI. PA. ADITANAR : He has been talking about funny ideas. (Interruption from Dr. H. V. Hande) The hon. Member has used the expression " funny ideas " so many times and why should he get excited when I have used only once. (Dr. H. V. Hande rose)

MR. SPEAKER : The hon. Member has already made his points . . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : The hon. Member has referred to the extraction of rice bran oil at Tiruvarur and stated that good money is being wasted. I may give statistics. The cost of the plant is only Rs. 10 lakhs but it has earned a profit of Rs. 3.6 lakhs and there is no better proposition than this.

Then he referred to the appointment of certain persons for collection of old dues. There is the Palm Gur Federation and it is running into overdues of Rs. 1 $\frac{3}{4}$ crores which has to be collected. Therefore, in order to collect the money, we have to appoint certain Sales Officers of a higher rank who know the work. Even supposing half of this money goes as bad debt, an expenditure of Rs. 5,000 or Rs. 4,000 for the collection of the remaining amount is not excessive.

DR. H. V. HANDE : How much has been collected so far?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : About Rs. 30,000 has been collected. Therefore it is not a bad proposition. Also the palm gur workers who were getting money from the Palm Gur Federation are not able to get additional money because of the

[Thiru Si. Pa. Aditanar]

[1972 மார்ச் 23]

heavy overdues. Now we have arranged that the same person will get money from the Central Bank. Now the money is given to them not through the Federation but through the Central Bank. As a large amount has been given to them, an expenditure of Rs. 5,000 per month or Rs. 60,000 per year is not abnormal.

Then he referred to flash light and publicity officer. So far as the flash light is concerned, it has been given on contract to Indira Advertisers. The understanding is that they would be given Rs. 2,500 in order to run the flash light advertisement in front of Kuralagam and the income is more than compensated for the expenditure. It is not a loss.

DR. H. V. HANDE: It is not so.

MR. SPEAKER: It is not in order for the hon. Member to interrupt like this.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order

MR. SPEAKER: What is the point of order?

DR. H. V. HANDE: The point of order is that whenever we speak, sometimes the Hon. Chief Minister or other Ministers want explanation from us and we give it. Now when we want clarification from them

MR. SPEAKER: What is the point of order? The hon. Member is obstructing the proceedings of the House.

DR. H. V. HANDE: I want to refute what the Hon. Minister says

திரு. க. மு. இராசகோபால்: இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது அடிக்கடி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்

(DR. H. V. HANDE rose).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசவேண்டியதெல்லாம் பேசியாகிவிட்டது. அப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தார்? கடைசியில் பதில் சொல்லலாம் என்று பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தார். அந்தப் பொறுமை தங்களுக்கு இருக்கக்கூடாது? The hon. Member should understand the rules of the House. நீங்கள் பேசும்பொழுது அமைச்சர் எப்பொழுதாவது எழுந்திருந்தாரா. பொறுமையாகத்தானே உட்கார்ந்திருந்தார். அமைச்சர் அவர்களை பதில் சொல்வதற்கு விடுங்கள். The hon. Member has already had his say and now the Hon. Minister should

1972 மார்ச் 23]

[பேரவைத் தலைவர்]

have his say. டாக்டர் ஹாண்டே, நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டீர்கள். You can hold your view and the Hon. Minister can hold his own view. நீங்கள் அபிப்பிராயம் சொன்னதாலேயே தப்பு ஆகிவிடாது. அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்ததாலேயே, இல்லை என்று ஆகிவிடாது. அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைக் கொஞ்சம் பொறுமையாகக் கேளுங்களேன். நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் பேசினீர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் எப்பொழுதாவது எழுந்தாரா?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I am merely giving facts and figures. If I give wrong facts I can easily be pulled up by the Hon. Speaker.

Sir, I have been saying that the scheme of publicity by means of flash light is not a losing proposition.

As regards the appointment of P.A. as Publicity Officer, this post is more an honorary post . . .

MR. SPEAKER : Private Secretary-cum-Publicity Officer . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : He draws salary only as Private Secretary . . .

DR. H. V. HANDE : I have got points to refute it

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : The other thing is that the hon. Member is carefully watching my movement in the Kuralagam so far as the co-operative matters are concerned. The hon. the Deputy Leader of the Opposition was good enough to say yesterday that I could be found in the Secretariat at any time . . .

DR. H. V. HANDE : From 2 p.m. to 8 p.m. the Hon. Minister is in Kuralagam and a policemen is standing there

திரு. முனு. ஆதி : இப்படி இரண்டு பேர்களுமே பேசிக்கொண்டிருந்தால் நாங்கள் பேசுவதற்கு எப்பொழுது சந்தர்ப்பம் பெறுவது?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : After 2 p.m. certainly hon. Members will expect me to attend to the work of other departments connected with village industries. Most of the time, till 2 O'clock I am here. After that I have to attend to other departments, for which offices are in Kuralagam. Part of which is Minister's office. I have to attend both. If there is a constable outside Kuralagam, I have not bothered about him. I have not seen him because constable is not required outside Kuralagam. There is Security Officer. I have not seen the constable.

[Thiru. Si. Pa. Aditanar]

[1972 மார்ச் 23]

There is complaint about air-conditioned room in Kuralagam. I may tell the hon. Member in all humility that not a single pie of the cost of air-conditioning is debited to the Village Industries Department. (Dr. H. V. Hande : I know that) The hon. Member knows that. All right.

The hon. Member was also saying that if visitors come, some refreshment is being given to them. Visitors do come.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அங்கே 'பி.எ.'-க்கள் எல்லாம் உகார்ந்து 'ரிஃப்ரெஷ்மெண்ட்' சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Personal Assistants also have got to eat. I may please tell the hon. Member that cost of refreshment, tea or coffee, which I take or refreshments which I take or which my Personal Assistants take, there is no debiting to Village Industries Department. Not a single pie of tax-payer's money or that of the Village Industries Department is spent on refreshment. I take very good care to see that it is not debited against them. Personal Assistants also have got to eat. Out of their money, they eat and there cannot be any complaint based on that.

Regarding the question of posting of Secretary, I may say that the Secretary, Thiru Padmanabhan, has been posted for the Oil Federation. To relieve him, the person to be posted as Secretary, has not yet been settled. I am sure it will be done in a few days' time.

*திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 19-ம் எண்ணுள்ள இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, வாய்ப்புகள் கொடுக்கும் நேரத்தில் காலம் குறித்துக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் மானியத்தின்மீது பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்—நான் சொன்னேன், “பாயிண்ட் அஃப் ஆர்ட்டில்”—ஆதாரமில்லாமலும், சரியான முகாந்தரம் இல்லாமலும் அமைச்சர் மீது குறைவு காண்பதோ, நேரடி பகைமைச் சொற்களை வீசுவதோ இந்த மன்றத்திற்கு முறையாகாது, என்று அறிவுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதன் பிறகு அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையின் விளக்கங்கள் எத்தகைய தெளிவான எண்ணத்தை தந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். இன்னும் மேல் தட்டில் இருப்பவர்களுக்கு, கூட்டுறவுத் துறையில் இதற்கு முன்பு—தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு—கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

தவர்களுக்கு நாட்டிலே ஏழைப் பாட்டாளி மக்கள், நடுத்தர மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எவ்வளவு பேர் கடன் பெறுவதற்கு தொல்லைகள் பட்டார்கள் என்பதை அனுபவபூர்வமாகக் கண்டவர்கள் இங்கே இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு நில வள வங்கியில் நிலச் சீர்த்திருத்தத்திற்காக அல்லது வேறு முக்கிய தேவைக்காக கடன் கோரி ஒரு ஏழை விவசாயி விண்ணப்பம் போட்டால், விண்ணப்பம் போட்ட விவசாயி இறந்து விடுவான்; அதன் பிறகு அவன் மகன் வேறு ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்து அவனும் இறந்துவிடுவான், பிறகு அவன் பிள்ளை பணம் பெறும் நிலை இருந்து வந்தது. காஞ்சிபுரம் நில வள வங்கியில் தாமல் என்ற சிற்றூரில் ஏழை விவசாயி ஒருவர் விண்ணப்பம் போட்டு, 6 ஆண்டுகள் தீர்வு காண முடியாமல், தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பின்தான் ஏழை உழவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பணி செய்யும் அளவுக்குப் பலாபலன் அமையவேண்டும் என்று தமிழக அரசும், கூட்டுறவுத் துறை பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இன்றைக்குப் பெரும் மாறுதலைப் புரட்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நல்ல மனதுள்ள எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் தெரிந்துகொள்வார்கள். ஒரு கடன் பெற வேண்டுமானால், தனியாரிடம் கடன் விண்ணப்பம் போடுவதானால், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை அடகு வைத்தால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சென்ற பின், வட்டிக்கு எதிர்வட்டியாகி, எந்த நபரிடம் அடமானம் செய்யப்பட்டதோ அதே நபரால் ஜாரி செய்யப்பட்டு எலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஏழை விவசாய மக்கள் வசதி பெறுவதற்கு ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான தொகை கொடுத்த உதவுவதில், பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்திற்கு உறுதுணையாக வாதாடுவதில் இன்றையதினம் முனைப்பாக பலப்பட்டு வருகிறது கூட்டுறவுத்துறை என்று நான் கூரை மீதிருந்து கூறிக் கொள்வேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார். மத்திய அரசு கூட்டுறவுத் துறையின் அதிகாரத்தை செம்மைப்படுத்த, முறைப்படுத்த, அதிகாரத்தை மாற்றி கமர்சியல் வங்கிகளில் இருப்பதுபோல் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் 1969-ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக நமக்குச் சொன்னார்கள். அதன்மீது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். “இப்போது கூட்டுறவு வங்கிகள், கடன் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கங்களுக்கு மாறாக அமைச்சர் அவர்கள் வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கங்களும் மேலும் பல விளக்கங்களும் அவர் பேச்சில் கொடுத்த தற்கு மாறுபாடானவையாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இன்னும் திட்ட வட்டமாக எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி.வி. எம். அண்ணாமலை]

[1972 மார்ச் 23]

பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் இருக்கின்ற ஆதித் திராவிடப் பெருமக்களும்—வேண்டுமென்றால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற மதிப்புக்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாகட்டும், அல்லது ஹாண்டே அவர்களாகட்டும்—யாராவது வேண்டுமென்றால் ஆய்வு செய்து பாருங்கள்—தமிழகத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஆதித் திராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் மத்திய வங்கியில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன், பணிவுடன். அது போலவே தாய்க்குல மக்கள் யாராவது இடம் பெறும் வாய்ப்பை முன்பிருந்த அரசு வழங்கிற்று என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்க்கு வாய்ப்பு உண்டாக்கித் தந்தது தமிழக அரசும், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்க் அவர்கள் பெருமுயற்சியும் என்பதை நன்றி உணர்வுடன் ஏற்று கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல, தாய்க்குலம், சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற அந்த நிலையை மாற்றி, அளித்து, அவர்களுக்கு மரியாதை அந்தத் தாய்க்குலத்துப் பெண் மணிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இன்று பங்கேற்கும் நல்ல வாய்ப்பை சர்க்கார் 'நாமினேஷன்' முறையில் ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, 'ஃபார்ட்ஸ் சொசைட்டி' மூலம் எண்ணற்ற தவறுகள், கட்சிக்காரர்கள் அதில் சேருவதற்கான நிலை உண்டாக்கிவிட்டார்கள் சர்க்கார்' என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணியன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அமைச்சர் அவர்கள், அவருக்குப் பதிலளித்தாலும், நான் கூறுவதெல்லாம், ஆரம்ப காலக் கட்டத்தில் எதுவும் சரியான நிலையில் நடத்தப்படும் வாய்ப்புப் பெறுது. ஏற்படுத்தப்படும் ஸ்தாபனங்கள் நல்ல நோக்கத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா? அந்த "ஃபார்ட்ஸ் சொசைட்டி" மூலம் நல்ல ஏற்பாடுகள் நடைபெறாமா என்பதை அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டுமே தவிர, அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும், துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையில் நம் தூண்டுதல் இருக்கவேண்டும் தவிர, செய்யப்பட்டவைகளுக்கு நோக்கம் கற்பிப்பது, குறை காண்பது வளர்ந்துவரும் ஜனநாயகத்திற்குக் கேடு செய்வதாகும் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேலும் 5 நிமிடம் கொடுத்தால் குறைகளைப் போக்குவதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததாகும். இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் மிக உறுதியான குரலில் அதாவது மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருவதும். அப்படி வலியுறுத்தி வருகின்ற ஜீவாதாரமான குரலுக்குத் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, பிற மாநிலங்களில் நன்மதியாளர்கள், தூய்மையான எண்ணங்கொண்ட அறிஞர்கள், அரசியல் பேரறிவாளர்கள் சேர்ந்து கருத்து ஒப்புமை கண்டு, ஏற்றுக்கொள்ளும் இன்றைய நேரத்தில், மாநில அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தில் சேர்ந்த வகையில் பணியாற்றி வரும் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையை மத்திய அரசு தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று சொல்வது, மாநில சுயாட்சி தேவைக்கு வைக்கின்ற பேரிடி என்பதை இங்கே உள்ள பெருமக்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் வேண்டிக்

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில சுயாட்சித் தேவையை மறுப்பதற்கு செய்யப் படுகின்ற முதல் துவஜாரோகணத்திற்கு மத்திய அரசு முனைந்திருக்கிறது என்றால் தவறுகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இந்த வகையில் மாநில அரசுக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே முழு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். ஜனநாயக நாட்டில் சாதாரண மான நிலையிலிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவியளிக்கின்ற ஐக்கிய நாணயச் சங்கம் இது என்பதை இங்கே பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவியளிக்கும் ஒரு நல்ல நிர்வாக அமைப்பாக இருக்கிறது ஐக்கிய நாணய சங்கம் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சாதாரண மக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு கடன் பெறுவது எப்படி, எப்படி விண்ணப்ப பாரம் தயாரிப்பது, எப்படி விண்ணப்பம் போடுவது என்ற ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அதன் பலனைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைப்போல் இருக்கிறது கூட்டுறவுத்தறை. இந்தத் துறையைக் கலைப்பது ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வதாக அமைந்து விடும் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, தமிழ்நாடு அரசு முழு மனதுடன் இந்தத் துறையை கட்சிமாச்சரியங்கள் இல்லாமல், ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் நடத்தி வருகிறது. தமிழகத்திலேயே கூட்டுறவுத் துறை சிறந்து விளங்குகிறது. ஏன், இந்தியாவிலேயே சிறந்து விளங்குகிறது என்று கூட சொல்லலாம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தஞ்சை மாவட்ட மத்திய வங்கியும் குடந்தை மத்திய வங்கியும் சிறந்து விளங்குகின்றன என்பது மட்டுமல்ல, கொடுக்கின்ற கடன்களை ஒழுங்காக வசூலித்து, அதற்காக முதல் பரிசினையும் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்தத் துறைக்கு, மத்திய அரசாங்கத்தின் செயல் சாவு மணி அடிப்பதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம், இன்றைய தினம் பசுமைப் புரட்சியைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதற்காக விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிப்பதற்காகப் பெரும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள்—கிராம மக்கள் நிலவள வங்கிகள் மூலம் பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் நகைகளையும், பித்தளை சாமான்களையும் அடமானமாக வைத்தப் பணம் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கு ரிசர்வ் வங்கி அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ரிசர்வ் வங்கி இம்மாதிரியான விஷயங்களில் எல்லாம் தலையிடுகிறது. அது நமது உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்வதெல்லாம் மத்திய அரசின் மேற்பார்வையிலே உள்ள ரிசர்வ் வங்கி நம்முடைய நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்வதாக இருக்கவேண்டுமே யன்றி நம்மை ஆட்சி செய்வதாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஒரு லீகல் அட்வைசராகத்தான் இருக்கவேண்டும்; அதிகாரம் செய்வதாக இருக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1972 மார்ச் 23]

அடுத்து, நிலவள வங்கிகளில் நகைகளை வைத்துக் கடன் பெறக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அதற்கும் தமிழக அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாததால் இந்த மானியத்தை நான் முழுமனதாக வரவேற்கிறேன். இந்த மானியம் சாதாரண மக்களும் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகப் பயன்பெறச் செய்கின்ற சரியான சகாப்தமாக இருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு கூறி, வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் நமது கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கூட்டுறவுத்துறை மானியத்தின்மீது, அதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் கூறிக்கொள்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் துவக்கத்திலேயே, இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறை மத்திய வங்கிகளைப் பிடிப்பதற்காக, கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் சட்டங்களை யெல்லாம் திருத்தி, மத்திய வங்கிகளைப் பிடிப்பதற்கு ஒரு உபகரணமாக மட்டுமே இந்தப் புதிய சட்டத்திற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை விளக்குவதற்காக ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று மதுரை மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவுப் பாங்கில் நான் தலைமைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறேன். அந்த வங்கியிலே இருக்கக்கூடிய 30 இயக்குநர்களில் 16 பேர்கள் அந்தப் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்தப் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறிய அந்தப் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்கள் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் 14 பேர்கள். நான் இன்றைக்கு அந்த வங்கியின் தலைவராக இருக்கிறேன். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கருதி இருந்தால் சட்டங்கள் மூலமாக எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிற 20 பேர்களை அங்கே வரச்செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. நியாயமான சட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே அங்கே கூட்டுறவு வங்கி இயக்குநர்கள் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதன் பயனாகத் தேர்தல் முடிவிலே 14 பேர் எங்கள் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், 16 பேர் அந்தப் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் வந்தார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய சில நல்லவர்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தமிழக அரசால் தான் கூட்டுறவுத் துறையிலே நல்ல அபிவிருத்திகளைச் செய்யமுடியும் என்று நம்பிக்கை ஏற்பட்டு. எனக்கு வாக்களித்த காரணத்தினால் இன்றைக்கு நான் அந்த வங்கியின் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறேன். நான் இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், சட்டத்தை வேண்டுமென்று திருத்தி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே வரவேண்டும் என்று செய்யவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான். நியாயத்தின் அடிப்படையிலே இன்றைக்குத் தேர்தல் நடைபெற்று, அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையே அதிகமாக இருந்தாலும், என்னைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால்,

1972 மார்ச் 23]

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

அது இந்த அரசின் நியாயமானத் தன்மையைத்தான் காட்டுகிறதே அல்லாமல் வேறல்ல, என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் இப்படி உருவாக்கப்பட்ட சங்கங்கள், வெறும் சங்கங்களாகத்தான் இருக்கின்றன; செயலாற்றவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகின்றன; நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகின்றன என்பதை என்னால் எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்கு சிறு விவசாயிகள் இறவை நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நல்ல பயன்பெற்று வருகிறார்கள். எந்த இடத்திலுமே இந்த சங்கங்கள் பணியாற்றவில்லை என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அவ்வாறு கூறினார்கள். எங்காவது இந்தச் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றனவா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குகூட என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு என்னுடன் வந்தால் அந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் பணியாற்றி வருவதைக் காட்ட முடியும். சில இடங்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அலங்காநல்லூர் பிளாக்கில் ஏறம்பட்டி, வாடிப்பட்டி பிளாக்கில் போடிநாயக்கன்பட்டி, நத்தம் பிளாக்கில் வத்திப்பட்டி, தொப்பம்பட்டி பிளாக்கில் மானூர், போடி பிளாக்கில் டொம்புசேரி ஆகிய இடங்களிலே இந்த இறவை நீர்ப்பாசன கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றை மட்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசு—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட பசுமைப் புரட்சியின் அடிப்படையில்—மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சீரிய சிறமிப்புக்க ஆட்சியில்—நமது கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் செம்மையான முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்றால் மிகையாகாது.

இறவை நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம் ஒன்றும் புரியாத புதிர் இல்லை. சொந்தமாகக் கிணறு வெட்டிக்கொள்ள வசதியில்லாதவர்கள், தனியாக வெளியே கடன் வாங்க வசதியில்லாதவர்கள் இருபத்தைந்து சென்ட், 50 சென்ட், 75 சென்ட் என்று நிலம் வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று தெரியாது வாழ்க்கை நடத்தவே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இறவைப் பாசன கூட்டுறவுக் கழகம் என்று அமைத்துக்கொண்டு அதிக அளவில் பயன்பட்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில் அலங்காநல்லூர் வட்டாரத்தில் இரவம்பட்டியில் இதுபோன்ற சிறிய விவசாயிகள் 250 பேர்களால் அமைக்கப்பட்ட இறவைப்பாசன கூட்டுறவுக் கழகத்தை வந்து பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் 8 பொதுக் கிணறுகள் எடுத்து—வறண்ட அந்தப் பிரதேசத்தில் இன்று மிகச் செழிப்பான முறையில் சாகுபடி செய்து வாழ்வில் வளம்பெற்று வருகிறார்கள். மழையை மட்டும் நம்பி

[திரு. பி. எஸ். மணியன்]

[1972 மார்ச் 23]

வேளாண்மை வளர்ச்சியில்லாமல் இருந்த அந்த மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டுமட்டும் 40 இடங்களில் இந்த அருமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து செயலாற்ற கூட்டுறவுத்துறை அனுமதித்திருக்கிறது அப்படி சிறு சிறு விவசாயிகளுக்குக் கூட நன்மை அளித்துவருகிற இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டாவிட்டாலும் இழித்துப் பேசுவது பொருத்தமல்ல என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்ற கழகங்களைக் கொண்ட மத்திய வங்கிகள் முன்பு நம் மாநிலத்தில் 16 இருந்தன என்றால் அவற்றில் மூன்று, நான்கு வங்கிகள் பி வகுப்பிலும், இன்னும் சில வங்கிகள் லி வகுப்பிலுமே இருந்தன. ஆனால் சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய 16 மத்திய வங்கிகளும் ஏ வகுப்பு வங்கிகளாக மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. திரு. லி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அகில இந்தியாவிலுமே 2 சதவிகிதம் மட்டும் தவணைக் கடன் பாக்கிகளை வைத்துப் பெரும் பெயரைப்பெற்று சிறப்பான நிர்வாகத்தோடு நடக்கா கூடியது இன்றையதினம் கும்பகோணம் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியாகும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மேலவை உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி இன்றைக்கு அதன் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகிறார். கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்த காரணத்தினால் வங்கி பாதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லமுடியாது. அவைகள் எல்லாம் லாபத்தில் நல்ல முறையில் தான் பணியாற்றி வருகின்றன.

அடுத்து நயது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசு கூட்டுறவுத்துறையை எடுத்துக்கொள்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில், பாங்கிங் கமிஷன் சிபார்சு செய்திருப்பதாக, ஒரு மாநில அரசின் நிர்வாகத்தில் ஒரு சங்கத்தில் குறைபாடு இருந்தால்தான் மத்திய அரசு அதை எடுத்துக்கொள்வது பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். முக்கியமாக ரூரல் பாங்கிங் சிஸ்டம் ஏற்படுவதற்கு இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக இன்றைக்கு இந்த முறையில்தான் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள், மத்திய வங்கிகளின் கிளைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 16 மத்திய வங்கிகள் இருக்கின்றன என்றால் இன்றைக்கு 250 கிளைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிளைகளில் பிக்சட் டெபாசிட் ஸ்கீம், ரெக்கரிங் டெபாசிட் ஸ்கீம், டெய்லி டெபாசிட் ஸ்கீம், நகைக் கடன் வழங்கும் திட்டம் எல்லாம் இருக்கின்றன (மணி அடிக்கப்பட்டது).

ஆகவே, நான் கூட்டுறவுத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இந்த அளவோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்தின் மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு பி. எஸ். மணியன் அவர்கள், இத்துறை மூலமாக சிறு விவசாயிகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்குப் பயன்பட்டு வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவை எல்லாம் உண்மை தான். வரவேற்கிறோம். ஆனால் ஒன்று. இந்தத் துறை சாதாரண

1972 மார்ச் 23]

[திரு. க. சுப்பு]

எழை எளிய மக்களுக்குக் கூட அதிக அளவு பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் ரிசர்வ் வங்கியிடம் 4 சதவிகிதத்திற்குக் கடன் வாங்கிக் கீழேயுள்ள கீள்கள் மூலம் சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற போது ஒன்பதேழுமக்கால் சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். இடையில் எத்தனை அதிகாரிகள், எத்தனை அமைப்புகள்—இவை எல்லாம் அவசியம் தானா? ரிசர்வ் வங்கியிடம் 4 சதவிகிதவட்டிக்கு வாங்கப்படுகிற பணம் சாதாரண மக்களுக்கு 5 சதவிகிதவட்டிக்குள் கிடைக்க வழியேற்படக்கூடிய வகையில்—பாங்கிங் கமிஷன் கொடுத்துள்ள சிபார்சை எங்கள் கட்சியும் ஆதரிக்கிறது. நானும் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. மணியன் அவர்கள் இறைவைப் பாசனக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நானும் வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புத்தகத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் விவரங்கள் ஒன்றும் இல்லை. மற்ற மாவட்டங்கள் பற்றி இருக்கின்றன நீண்டகாலக் கடன் எந்த அளவு கொடுக்கப்பட்டது என்கிற விவரங்களும் இல்லை.

அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சங்கங்களில் கூட துரதிருஷ்டவசமாக அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகிறவர்களைப் பொறுத்ததுதான் அதிகமான பணம் பெறப்படுவது அமைந்திருக்கிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்க ஐதூறு வரை செலவுழிக்க வேண்டிய நிலை இருப்பதையும் மறுக்க முடியாது. சில பேர்களுக்கு மட்டும் லட்சம் லட்சமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இவை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும். கீழ்ச்சாதன்களும், மேல்ச்சாதன்களும், சேரகளும், கீழ்ப்பெருமானேரி ஆகிய ஊர்களில் நான்கு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 30 பேர்களுக்கு 20 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு தொகை என்றும் சொல்லப்படவில்லை. தினத்தந்தியில் பணியாற்றக்கூடிய ஒருவர்—மாலை முரசில் பணியாற்றக்கூடிய ஒருவர்—இப்படி அதுசம்பந்தப்பட்டவர்கள் 30 பேர்கள் உள்ள 4 சங்கத்திற்கு 20 லட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் எல்லாம் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சங்கங்களுக்கெல்லாம் ஒரே நாளில் 20 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் கிடைக்கிறது; ஆனால் சாதாரண மக்கள் பணம் வாங்க வேண்டுமென்றால் லீகல் அட்வைஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் ஒரே நாளில் 20 லட்சம் ரூபாய் வாங்க முடிகிறது.

நாங்கள் எல்லாம் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 8-ஆம் தேதி நிலமீட்சிப் போராட்டம் நடத்திய காலத்தில், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் 30 பேர்களுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்டுவிட்டன. அதற்கு முன் அந்த நிலங்கள் யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தன என்பதைப் பார்த்தால் அவைகள் எல்லாம் 'ஆதித்தனார் எஜ்ஜேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு' சொந்தமாக இருந்தது. அந்த இன்ஸ்டிடியூஷன் எப்படி அந்த நிலத்தை வாங்கியது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன் அந்த நிலம் திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் 'ப்யூயல் பிளாண்டேஷனுக்காக' வாங்கப்பட்டது. அந்த நிலம் எஸ். டி. ஆதித்தன் பெயராலே வாங்கி

மு. 11-

திரு. க. சுப்பு

[1972 மார்ச் 23]

யிருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் சேரகுளம் பண்ணையைச் சேர்ந்த ஜமீந்தாரிடமிருந்து வாங்கப்பட்டது. 'எரிபொருளுக்காக வாங்கப்பட்ட பிளாண்டேஷன்' என்ற முறையில் அதற்கு விலக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லி, 'ப்யூயல் பிளாண்டேஷன்' என்று பெயர் எழுதி உழக்கூடிய நிலத்தையெல்லாம் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க முடியாத நிலையில் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அது திறமை தான். திறமை இல்லையென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அதற்கும் திறமை வேண்டும். அதை பிளமி முறையில் பிரித்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய டாக்குமெண்ட் போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவரிடமிருந்து எப்படி மாறியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கும் திறமைதான் காரணம். திறமையாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொல்ல முடியாது.

அந்த நிலம் ஆதித்தனார் எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷனுக்குச் சொந்தமாகி, பின்னர் அந்தச் சங்கங்களை வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றை ஒரே நாளில் வாங்கி, ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தச் சங்கத்திற்கு 20 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? ஏழை மக்கள் எப்படி அரசாங்கத்தின் நன்மைகளைப் பெற முடியும்?

அதுவும் தவிர, அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும்போது கூட ஒரே நாளில் வல்லநார் கூட்டுறவு வங்கியில் 2,53,517 ரூபாய் 81 பைசாவை ஒரு நபர் செலுத்தியிருக்கிறார் அதை செலுத்தியவர் யார் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அது யார் என்பதையும் சொல்வார். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று வைத்தக்கொண்டு, 20 லட்சம் ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டு, அவர் சொன்னதுபோல் புளிச்சை, சூரியகாந்தி போன்ற செடிகளைப் பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இறைவைப் பாசனத் திறகு என்று கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு பழைய கிணறுகள்தான் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று கிணறுகளைத் தோண்டியிருக்கிறார்கள். இதற்கு 20 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால் நாம் எப்படி நம்புவது? சாதாரண ஏழை விவசாயி எப்படி நம்புவான்?

தினத்தந்தியிலும் மற்றவற்றிலும் பணியாற்றுவவர்களுக்கு இப்படி கிடைப்பது அதிர்ஷ்டம்தான். ஆனால் சாதாரண விவசாயிக்கு லீக்ஸ் அட்வைஸ் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. லிஸ்ட் சரியில்லை. இது சரியில்லை அது சரியில்லை என்று சொல்லி காலம் கடத்துகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரே நாளில் எல்லா வேலைகளும் முடிந்து விடுகின்றன. ஏழை விவசாயி ஒவ்வொரு இன்ஸ்டால்மென்ட் வாங்குவதற்கு, அவன் பணத்தை வாங்குவதற்குள் எவ்வளவோ இடைஞ்சல்கள், எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. கெடுபிடிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதேபோல் பணத்தைத் திருப்பி வசூலிக்கின்ற நேரத்தில்கூட எவ்வளவோ கெடுபிடிகள் இருக்கின்றன. 'அணுவாரி' சரட்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்வதனால், ஏழை விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை விற்றுவிடக்கூடிய நிலைமையைக்கூட உண்டுபண்ணிவிடுகிறார்கள்.

1972 மார்ச் 23]

திரு. க. சுப்பு.

நான் மிக வருத்தத்தோடுதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கத்தை 'குடிவிரட்டும் சங்கம்' என்றுதான் அழைக்கிறார்கள். செல்வாக்குப் படைத்த நபர்கள் லட்சம் லட்சமான பணத்தைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தங்களுடைய திறமையையும், அறிவு நுட்பத்தையும் சட்டஞானத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, ஒரே இடத்தில் வைத்துக்கொண்டால் எப்படி சாதாரண மக்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும்? இது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாக இருக்க முடியுமா என்றுல் அப்படி இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படித் திறமையாகச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மிகமிகத் திறமையோடு, செல்வாக்கை உபயோகித்துச் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய திறமையை மெச்சத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் சாதாரண மக்களுக்கு நம்முடைய திட்டத்தின் முழுப் பலன் கிடைக்க வில்லையென்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

உலக பாங்கிலேகூட எவ்வளவு நிபந்தனைகளை வைத்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பணம் வாங்க அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது. கீழ்த்தாதன் குளம், மேல்தாதன் குளம், சேரகுளம், கீழ்ப்பெருமானேரி போன்ற இடங்களிலுள்ள சங்கங்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் எப்படி நடைபெறுகிறது. இதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரியக்கூடிய நான் வரும். அதற்காக கூட்டுறவுத் துறையே மோசடி என்று நான் சொல்லவில்லை. சாதாரண மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறைதான் நமக்கு வேண்டும். அவர்களுக்கேற்ற முறையில் நடைமுறையில் சட்டதிட்டங்களைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சாதாரண மக்களுக்காக இருக்கக்கூடியதாக அமையும் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். சாதாரண மக்களுக்காகச் செயல்படுவதில் திறமையாகச் செயல்படவேண்டும்.

உச்சவரம்பு என்று வருகிறபோது நிலத்தை பிணமி முறையில் எழுதியும், சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள 'டிர்ஸ்டு' என்று ஏற்படுத்திக்கொள்வதும் ஆன நடைமுறைகள் இருப்பது ஒழிக்கப்பட வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைய வேண்டும். நாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நடைபெறுவதைச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக இராஜபாளையம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 'பெய்டு-செக்ரடரி' போடவில்லையென்று சொன்னார்கள். முன்னாள் அமைச்சர்கள் எல்லாம் விதிவிலக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது வரையில் பெய்டு-செக்ரடரி அங்கே போடப்படவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலிருந்து சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களை - முதுநிலை ஆய்வாளர்—எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படித்திருந்தால் போடவேண்டும். முன்னேறிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் பி. ஏ. படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெறுவது கடினம். தேர்வில் தவறிவிட்டால் அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அது சரியில்லை. அவர்களையெல்லாம் திரும்பவும் அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் திறமையடையச் செய்ய வேண்டும்

[திரு. க. சுப்பு]

[1972 மார்ச் 23]

அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்புவது சரியில்லை; அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை மனிதாபிமானத்தோடு கவனித்து, மீண்டும் அவர்களை அந்த இடத்தில் அமர்த்தும்படி கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை என்பது சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்கிற நல்லெண்ணத்தோடு நேரிய சிந்தனையுடன் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் பன்னெடுங்காலமாக ஒருசில ஆதிக்கக்காரர்கள் அங்கே ஆதிக்கம் செய்த காரணத்தால் அது ஒருசிலரை மட்டும் வாழவும் வளரவும் வைத்துவிட்டதே தவிர, எந்த நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் ஈடேறவில்லையென்பதை நானும், நாட்டிலேயுள்ள மக்களும் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் 1967-க்குப் பின்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தானேத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் பொறுப்பேற்ற பின்னர், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அந்தத் துறையை நிர்வகித்து வருகிற திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பிற்குப் பிறகு, இந்த நோக்கம் ஈடேறவேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கத்தோடு கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களையும், கூட்டுறவு வங்கிகளையும், கூட்டுறவு ஸ்டோர்களையும் தொழில் துறையையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்கிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த வண்ணமாக கூட்டுறவுத் துறையில் பல ஆக்கப்பூர்வமான வேலைகள் நடைபெற்றுச் செவ்விய முறையில் எல்லா மக்களும் போற்றக்கூடிய வகையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், இந்த விதமாக நல்லமுறையில் நடைபெற்றுவரும் பணிகளை சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எதை எதைபோ பேச வந்து, எதை எதையோ பேசிவிட்டுச் சென்றார்கள். இந்தத் துறையினால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கோரிக்கையையும், மானியத்தையும் எவ்வாறு இந்த நாட்டிற்குப் பயன்படுத்துவது என்ற எண்ணத்தை உணர்த்தியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் சில கார்ப்புணர்ச்சிகொண்டு பேசிய காட்சியைத்தான் பார்க்க முடிந்தது. அறிக்கை தந்திருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் பேங்கிங் கமிஷனின் அறிக்கை நமக்கு சிலப்படி விளக்காகக் காட்சியளிக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார். இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனை தேசியமயமாக்கிய நேரத்திலே இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை) மாநில வங்கியானாலும் மாவட்ட வங்கியானாலும் எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய அரசின் அதிகாரக் குவிடல்தான் நடைபெறும் என்று உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு நல்ல முறையில் பதிலளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் தனிப்பட்ட குறையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் கமிஷனுடைய அறிக்கையிலே மாநில ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வங்கிகளையும் கடன் சொசைடிகளையும் யூனியனுகளையும் ஆட்சியின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும், அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் மத்திய ஆட்சியும் மாநில ஆட்சியும் சேர்ந்து செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

“கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சி பாரக்
காமல் நேர்மையுணர்வோடு நிதானத்தோடு பண்பாடோடு பக்குவத்தோடு
எண்ணிப்பார்த்து நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். அதை விட்டு
விட்டார்கள்.

1967-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே, பசுமைப்புரட்சி வரவேண்டு
மென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திட்டமிட்ட நேரத்திலே —
முன்பெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும் 20, 30 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற
வர்கள்கூட சென்று கடன் கேட்டால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும்,
அதை வாங்குவதற்குள் இரண்டாயிரம் தீர்ந்துவிடும். இப்படிப்பட்ட
தொல்லைகளையெல்லாம் போக்கி இந்தத் துறையிலே வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்
வாங்குவதிலே உள்ள தொல்லைகளைப் போக்கி, கூட்டுப்பட்டாவாக
இருந்தால் கடன் கிடைக்காத அளவிலே இருந்த நிலைமையை மாற்றி
ஒரு ஏக்கருக்கு இருந்த மதிப்பு அந்த நிலத்தில் பம்புசெட், மோட்டார்
இலையெல்லாம் போட்டால் அதனுடைய மதிப்பு எவ்வளவு உயரும்
என்று கணக்கிட்டு முழுத் தொகையையும் கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு
செய்திருக்கிறது.

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உளநின்று உடற்றும் பசி”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி அந்த நிலைமை தமிழகத்திலே
உருவாகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக கடன்
காரணத்தினால் விவசாயிகள் தொல்லைக்கு ஆட்பட்டார்கள். அனாவாரி
சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்தால் கடன் தள்ளிவைக்கப்படும் என்று சிறிய
விவசாயிகள் உணரக்கூடிய வகையிலே சொல்லியது கிடையாது முன்னாலே.
ஆனால் இந்த அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட்டை தாலுகா ஆபீஸிலே வாங்கிக்
கொடுத்தால், மத்திய வங்கியிலே கொடுத்தால், கடன் தள்ளிவைக்கப்
படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

நிலவள வங்கிகள் மூலம் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சிறு
பாசன நீர்க்கழகம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே வேறு வேறு
காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னார்கள்.

“கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்”

என்ற வகையிலே அளிப்பதைத் தடுக்கவேண்டாம். எளிதவர்கள்
ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாகப் பலன
பெறுவார்கள். கோவையிலே ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று
சொன்னால் 160 அடி வெட்டவேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஒருவனே
பணத்தை முதலீடுபோட்டுச் செய்யமுடியாத நிலைமையில் அந்த
விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் கூட்டுறவு

[திரு.இரா. மாணிக்கவாசகம்]

[1972 மார்ச் 23]

நீர்ப்பாசனக் கழகத்தின் மூலமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதைத்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தோறும் சமுதாயக் கிணறுகளை உருவாக்கிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். துயர் தணிப்புத் தொகை 1970-71-ஆம் ஆண்டிலே 6.45 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்ட நிலை இல்லை. இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு தொகைகளுக்கு ஆளாகிற விவசாயிகளின் கடன்பட்ட நெஞ்சம் எந்த அளவுக்குப் புரங்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இப்படி வெட்டுவதிலே நீர் வராவிட்டால் அது பலனளிக்காவிட்டால் அந்தத் தொகையை அரசாங்கமே ஈடுகட்டும்வகையில் 10 சதவீதம் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வீடு கட்டுகிற துறையிலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1.5 கோடி ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மீதியுள்ள தொகையையும் வேகமாகவும் விரைவாகவும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள எளிய மக்கள் பயன்பெறுகிற வகையிலே கிராம சொஸைடிகளில் உள்ள பைலாக்களை எளிதாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I want at the outset to clear the impression that Congress (O) is against co-operation or co-operative business. It has been the declared policy of Congress (O) for many years, that all departments of life whether it is cultivation, whether it is manual business or house-construction, whatever it may be, co-operative department should encourage those activities. So we do not hold the views of Dr. Hande expressed here. That is the first thing I want to make clear to this House.

So far as co-operation is concerned, I am one of those who believe that there should be only one institution to give money or lend money to agriculturists. When there is a co-operative society it should be strengthened and money should be made available to them direct. When there are so many other intermediaries, ultimately when it comes to cultivator, he is disappointed to find that the interest charged is much more than what is given by Reserve Bank. The whole thing falls flat.

So I am against this red book which says that banking institutions will settle the co-operative money-lending to agriculturists. What is really happening is this.

Today for example 10 rich agriculturists can form a co-operative society (No. 10 is enough). They can get money on a particular percentage. I do not know at what percentage it is. Perhaps it is 7½ per cent. They do not require money for themselves. They

1972 மார்ச் 23] [Thiru K. M. Subramaniam]

lend it to others who own one or two acres, small agriculturists at higher rates, and not through co-operative society. Many loop-holes are there. During British days, when we had the composite Madras State, it was leading in co-operation in the whole of India. Under Congress regime, Madras was leading State in the field of co-operation. I am glad this Government is trying to follow up that great tradition.

But this super-market is perhaps ruinous name that can be given to any co-operative society, especially in an under-developed country. We cannot afford to put it in a place giving Rs. 25,000 as monthly rent. Simply because some one went to America, saw those stores there, and wanted those to be set up in a poor under-developed country like ours, this has been done and we find super-markets in our country. There is nothing big about this. We must know that apart from other things, we deal with human-beings. Take for instance the ration-card for sugar.

I sent my servant twice to the T.U.C.S. and each time he was told that sugar was not available. Yesterday I myself went there and I saw plenty of sugar in the society. When I asked them why sugar was refused to my servant, they told me that my servant was telling a lie and that they never told him that sugar was not available. Sir, my servant has not so far told any lie and to serve their own purpose, they had told me like that. Therefore, my point is that we should streamline the working of the co-operative societies.

The co-operative societies should be managed by persons who can serve the poor people and meet their requirements. A co-operative society should not be run by about ten persons—binami persons—joining together. This state of affairs should be put an end to.

Then I come to a very important matter. So far as Khadi and Village Industries are concerned, to-day we have shifted from our well established Gandhian policy of having village industries to mechanised industries. Now even Panchayats want lorries only to clean the streets and not carts. There are so many instances like that.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1972 மார்ச் 23]

Take for instance, forest dwellers who make waste-paper basket out of bamboos. Where is the basket industry and what is the alternative you have provided for them? Of course, by saying these things I may be dubbed as archaic in outlook. But what are the Government doing to solve the unemployment problem in the country. I can understand lorries being used in Mount Road to clean the streets but I cannot understand lorries being used to clean small streets where carts would be enough. It may be stated that I am still living in bullock-cart civilisation. So long as we have got the unemployment problem, we have to live in that civilisation.

So far as Khadi and Village industries are concerned, the new scheme evolved by the Government of India could be adopted in our State. In this connection, I refer to the production of cloth. To-day to set up one mill it would be cost Rs. 1½ crores and so I hope that the scheme will be implemented by the Government in right earnest.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong).

I wanted to refer to many points but due to want of time I stop with this.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of explanation. I am not against co-operative movement and I have been misunderstood by the hon. Member. I clearly stated that we are not against the co-operative movement but I have pointed out certain irregularities, over which there may be difference of opinion. So, the charge made by the hon. Member is without any basis

MR. DEPUTY SPEAKER : So the alliance is broken

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : There is no alliance.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We have severed our alliance with the Swatantra Party and the Jan Sangh . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I am a pucca Socialist...

DR. H. V. HANDE : I wonder whether he is a pucca Socialist

MR. DEPUTY SPEAKER : I admit that you are a Socialist.

1972 மார்ச் 23]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, several lakhs of people have voted for me and my party. Our party stands for socialism and not for private enterprise

DR. H. V. HANDE: Sir, our party stands for competitive system and our party has never supported private enterprise. Our party is the real socialist party

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is taking away the time of the other hon. Members. This is not socialism.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, even higher persons have told me that I am a Socialist and my party is a Socialist party.

DR. H. V. HANDE: Here higher or lower persons do not come into the picture. There are a number of parties which do not consider his party as a Socialist Party.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Let us leave it at that . . .

THIRU N. VEERASAMI: Sir, on a point of order. Under what rules, is this discussion going on?

MR. DEPUTY SPEAKER: Personal explanation has been given by hon. Members.

*திரு. க. நாகராஜன் : பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை மானியக்கோரிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்திலே அதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூட்டுறவாளர் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு இலக்கணம் வகுத்துச் சொன்னார்கள். எப்படியென்றால் கூட்டுறவாளர்கள் காகங்களைப்போல் கூடியிருப்பதைப் பகிர்ந்து உண்டுவிட்டுச் சென்றுவிடாமல் மேகங்களைப்போல் கூடி நன்மை மழையைப் பெய்விக்க வேண்டுமென்ற இலக்கணத்தை வகுத்துத்தந்தார் இன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே காகங்களைப் போன்ற கூட்டுறவாளர்கள் குறைந்து மேகங்களைப்போன்ற கூட்டுறவாளர்கள் நிறைந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இது ஒன்றே கூட்டுறவுத்துறைக்கு எவ்வளவுதூரம் ஒரு சீரிய சீமைப்பை இந்த ஆட்சி செய்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். யாரோ கிரி கவுண்டர் என்பவரிடமிருந்து சுமார் இரண்டு லட்சத்திற்கு மேலாக வரவேண்டியிருக்கிறது. அதை வசூல் செய்ய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இது போன்று இன்னும் வசூல் செய்யப்படாத தொகைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் அவருக்குக் கூறிக் கொள்வேன், அரசாங்கம் அதனுடைய பணியைச் செவ்வனேதான்

[திரு. க. நாகராஜன்]

[1972 மார்ச் 23]

செய்து வருகிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் போன்றவர்கள் அதில் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் உண்மையிலே இந்தப் பணி இன்னும் செவ்வனே நடைபெற வாய்ப்பிருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், எந்த இடத்திலேயும் குறுக்கிடுவதாக இல்லை.

Mr. DEPUTY SPEAKER; I am not able to understand what you say, Mr. Hande.

ப. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஹாண்டே அவர்களைப் போன்றவர்கள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் என்று சொல்கிறார்கள், எதிலும் நான் குறுக்கிடுவதாக இல்லை. அங்கே இருப்பவர்களைச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்கிறேனே தவிர எந்த இலாக்காவிலும் குறுக்கிடவில்லை, எந்த இலாக்காவிலும் குறுக்கிட்டு ரெக்கமெண்டேஷன் எதுவும் செய்வதில்லை. இந்த இலாக்காவில் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றிக் கிடைத்த விவரத்தைச் சொன்னேன், அமைச்சருக்கு மறுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. எனவே குறுக்கிடு என்று சொல்லாமல் ஹாண்டே போன்றவர்களின் கருத்து என்று சொல்லலாம்.

*திரு. க. நாகராஜன்: குறுக்கிடு இருந்தது என்பதற்குச் சான்று களைக் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னதாக அவசரப்பட்டு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறுக்கிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் அஞ்சுகுளிப்பட்டி கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத் தலைவர் பிளாமி வகையில் லோன்களைப் பெற்று அந்தச் சங்கத்தை மிகவும் நஷ்டத்திற்குள்ளாக்கி விட்டார். அரசாங்க அதிகாரிகள் செக்ஷன் 65-ன் கீழ் விசாரணை நடத்தினார்கள். அந்த விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அந்தத் தலைவர் தன்னுடைய மோசடி வெளியே தெரிந்துவிடுமோ என்று பயந்து சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஏசுவது, பேசுவது போன்ற காரியங்களைச் செய்து வந்தார். காவல் துறையினர் அவருடைய நடவடிக்கையைக் கண்காணித்து இது போன்று செய்யக்கூடாது என்று எவ்வளவோ எச்சரிக்கை செய்தும் மீண்டும் மீண்டும் அவர் அதைச் செய்து வந்தார்.

பின்னர் தாங்க முடியாத நிலைமை உருவானபோது அவரைக் கைது செய்து, பிரிவு 110-ன்படி கேஸ் என்று ஜாமீன் கேஸ் போட்டார்கள். அதைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களிடம் அந்தத் தலைவர் என்ன சொன்னாரோ தெரியவில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் என்னுடைய கிராமத்திற்கு வந்து ஒரு பெரிய பொதுக்கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து உண்மை என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளாமலே 'இது போன்ற பெரிய மனிதர்களை நீங்கள் கைது செய்யலாமா? போலீசார் பொய் வழக்குப் போடுகின்றார்கள்' என்ற முறையில் பேசி அங்கிருக்கும் மக்கள் கருத்தை மீற்றும் வகையில் பேசியிருக்கிறார்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. க. நாகராஜன்]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மிகவும் பொறுப்பு மிகுந்தவர்கள். அந்தத் தலைவரைக் கைது செய்ததிலே நியாயம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் விசாரிக்காமலே பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார். இதை உண்மையில் குறுக்கீடு என்றுதான் கருதவேண்டும், குறுக்கீடு இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். வட மதுரை சாணர்பட்டியில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் கூறினார். (குறுக்கீடு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏதேனும் சொல்ல விரும்பினால் பின்னர் தெரிவிக்கலாம். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற குறுக்கீடுகள் இல்லாமல் இருந்தால் பலப்பல ஊழல் களைச் செவ்வனே கண்டுபிடிக்க முடியும்.

அடுத்து, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் மிக அருமையான திட்டம். முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எஸ். மணியன் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி மிகவும் விளக்கமாக, அழகாகக் கூறிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் நடைமுறையில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே அந்தத் தொகுதியிலே ஏ. ஆர். சி. ஸ்கீம் என்ற திட்டமும் இருக்கிறது. எஸ். பி. டி. ஏ. ஸ்கீமில் சிறு விவசாயிகள் கிணறு வெட்டவேண்டும். மோட்டார் பம்ப் செட்டுகள் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டால் உண்மையிலேயே கடன்கள் தரப்படுவதில்லை. மத்திய வங்கியுக்கும், நிலவள வங்கியாகட்டும், வணிக வங்கிகளாகட்டும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களாகட்டும், எவற்றின் மூலமும் கடன்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் பெரிய அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இறைவை நீர்ப்பாசனக் கழகங்கள் அமைத்த பிறகு இதற்கு வழி பிறக்கும் என்று நம்புகிறேன் ஆனாலும், உடனடியாக தனிப்பட்ட முறையில் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் நலமாக இருக்கும்.

வேளாண்மை செப்பனிடும் பணிவசதிக் கூட்டுறவுக் கழகங்களின் 'பை-லா'க்களைப் படித்தேன். மிக அருமையான திட்டம். உண்மையிலேயே இது சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இதிலே ஒரு சிறு வேண்டுகோளைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலையங்களிலே மாணேஜிங் டைரக்டராக, நிர்வாக இயக்குநராக எஞ்சினியர்களைப் போடுவதாக இருக்கிறார்கள். பொறியாளர்கள் கருவிகளைச் சீரமைக்கும் வேலையைத்தான் செய்வார்களே தவிர, புதிதாக எடுக்க பட்ட பொறியாளர்களால் எந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்தில் திறம்படச் செயலாற்ற முடியும் என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி பெற்ற ஒருவரையோ, அல்லது அரசாங்க அதிகாரி ஒருவரையோ நிர்வாகப் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு பொறியாளர்களைக் கருவிகள் சீரமைக்கும் வேலையில் ஈடுபடுத்துவது நல்லது.

[திரு. க. நாகராஜன்]

[1972 மார்ச் 23]

முக்கியமான ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். நிலவள வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு விசையேற்றங்களுக்காகக் கடன் வழங்கும்போது அந்த வங்கியின் செயலாளரோ, தலைவரோ குறிப்பிட்ட வியாபாரியைக் கூறி அந்தக் குறிப்பிட்ட வியாபாரியிடமிருந்து ஒப்பந்தப் பட்டியல் வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இது மறைமுகமாக நடக்கிறது. இதைப்பற்றி எவ்வளவோ முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் இது தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இசைவுப் பல்பல தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஒரு மோட்டார் பம்ப் செட்டுக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று கமிஷன் போட்டுக் கொண்டு செயலாளரும், நிலவள வங்கித் தலைவரும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாக விசையேற்றங்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.

மின்சார வாரியத்தில் பார்க்கிறோம். மோட்டார்கள், கேபின்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுக்கும்போது உபயோகிப்பவர்களுக்கு அது எந்தக் கம்பெனியில் செய்தது என்று ஆராய்ந்து கேட்டுக் கொடுப்பதில்லை. வாரியத்தினரே நல்லது என்று பட்டவைகளை வாங்கி வந்து கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நாமும் தவறுகள் நடக்காமல் இருக்கும்பொருட்டுச்சில கட்டாய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் தவறு இல்லையென்று நினைக்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இந்த வேண்டுகோள்களை எல்லாம் தெரிவித்துக் கூட்டுறவுத் துறை மானியம் மிக அருமையான ஒன்று எனக்கூறி, இதனை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற 'வங்கிப் பணிகள் குறித்த ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள்' என்ற புத்தகத்தில் இருந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

சுயாட்சி சம்பந்தமாக அதிகமாகப் பேசப்படுகிற இந்தக் காலத்திலே, மாநில அரசு அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தமான சட்ட மேலாதிக்கத்தை மத்திய அரசினுடைய பட்டியலுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்ற பரிந்துரையை நமது அரசு செய்திருப்பதாக இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இந்த ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரை என்ற பெயரிலே—

“இந்தப் பரிவுரைகள் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குப் பெரிதும் இன்றியமையாதன ஆகும். மேற்குறிப்பிட்ட பரிவுரைகள் தொடர்பாக, அறிக்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள், இந்தச் சிறு நூலின், 2, 3-ம் அத்தியாயங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

“கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கங்களை நிறுவுதல், முறைப்படுத்துதல் அவற்றை மூடிவிடுதல் தொடர்பான பொருள்கள் குறித்து அதிகாரம் செலுத்த மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற நமது பரிவுரையைச் செயல்படுத்த மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டுவந்தால் அது போதுமானதாகும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே கூட இல்லாத இது மத்திய அரசின் கையில் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்து உண்மையிலேயே அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்குமானால் அதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தக் கமிஷன் பரிந்துரைகள் ரொம்பச் சீரான முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஆழ்ந்த பரிசீலனையின் பேரில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

இப்போது ‘மணி பிசினஸ்’ சம்பந்தமான காரியங்களை மத்திய அரசு கட்டுப்படுத்துகிறது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் சம்பந்தமாக இரண்டு விதமான கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் பாங்கு நேரடியாகப் பணம் கொடுத்து உதவுவதால் இந்தச் சங்கங்கள் சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்வையிடுகிற அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு மாநில அரசின் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. ஒரு பகுதி மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டிலும், ஒரு பகுதி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலும், ஆக இரண்டுவிதமான அதிகார வரம்புக்குட்பட்டுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டுவருகின்றன. இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கும் காரணத்தால் மத்திய அரசு ஒரு அரசியல் சட்டத் திருத்தமே கொண்டு வந்தாவது ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி ஒருமுகமாக நாடு பூராவும் வங்கி வங்கி சம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்வதுபற்றி வரையறுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையாகும்.

அது நல்லது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். தனியார்கள் கைகளில் பொருளாதார பலவீனமானவர்கள் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களது உழைப்பின் பெரும்பகுதியைத் தனியார்கள் கைகளில் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை நாட்டிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதே தடை செய்யப்படவேண்டும். அதற்கான ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

ஆனால் இன்றைய நிலையில் அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியாது, கொண்டுவந்து அமல்படுத்த முடியாது. காரணம், அப்படி கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதற்கான அமைப்புகளை நாம் நாடு பூராவிலும் அமைத்தால்தான் அப்படிச் செய்யமுடியும். ஆகவே, அப்படி நாடு பூராவிலும் உருவாக்கப்பட்டேவண்டும். அப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் சரியான முறையில் அமைக்கப்படாத வரையில் இந்தத் தடையைக் கொண்டுவர முடியாது. எனவே, அப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். கூட்டுறவு பாங்குகளும் வணிக வங்கிகளும் இணைந்து செயல்பட முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதுபற்றி இந்தக் குழு பரிந்துரை செய்கிறது. நாம் தத்துவரீதியாகச் செயல்படலாம். ஆனால்,

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 மார்ச் 23]

நடைமுறைக்கு வரும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே அனுபவ ரீதியாகப் பார்த்து இருக்கிற சங்கடங்களை எல்லாம் நீக்கி பொதுமக்களுக்கு நல்லவிதத்தில் பயன்படும்படிச் செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவு வங்கிகள் கிராம மட்டத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. இப்போது உள்ள சொஸைட்டிகள் அக்கிரகல்ச்சரல் பாங்க்ஸ் ஆக எதிர்காலத்தில் மாற்றப்படக்கூடிய அளவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது பலவித அமைப்புகள் உள்ளன. ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க், சென்ட்ரல் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க், அதன் கீழ் உள்ள சொஸைட்டிகள் என்று இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து 4% க்கு கடன் பெற்றாலும் கடைசியில் 9% கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத்தான் மக்கள் கைகளுக்குச் செல்கிறது. இடையில் உள்ள அமைப்புகளுக்காக நாம் 9% என்ற அளவில் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவு நாயைச் சங்கங்கள் பூராவும் கொடுக்காதபோது வணிக வங்கிகள்மூலம் பணம் வாங்கச் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து அப்படிச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறதே கூட்டுறவு நாயைச் சங்கங்கள் பூராவும் கொடுக்கமுடியாதபோது வணிக வங்கிகளை அதன் கீழ்களாக மாற்றலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அமைப்பு எப்படிச் செயல்படும் என்பதை நடைமுறையில்தான் பார்க்கவேண்டும். ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க் அல்லது சென்ட்ரல் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க் மூலம் கொடுப்பது போதாது என்று வந்தால் வணிக வங்கிகள்மூலம் கொடுக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று மேல் நிலையிலிருந்து உத்தரவிடவேண்டும். அது மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது.

நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தை மாநில அரசு செயல்படுத்தவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், இது எங்கள் கருத்தல்ல என்று சுயாட்சிபற்றிச் சொல்கிறார்கள். அரசியல் அதிகாரங்கள் கீழ் மட்டத்தில் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் நாடு பூராவிலும் சீரான பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்க வேண்டுமென்று வரும்போது பல அதிகாரங்கள் மத்தியில் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். இந்தப் பரிந்துரையை வைத்துப் பார்க்கும்போது மத்திய அரசுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுப்பதினால் நமக்கு எந்தவிதமான சிரமமும் ஏற்படுவதும் என்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் சட்டம் இயற்றி, மத்தியில் சட்டம் இயற்றி அதை அமலாக்கும் பொறுப்பை மாநில அரசுக்கு விடலாம்.

ஆகவே எல்லா வங்கிகளையும் இணைத்து முறைப்படுகதும் சட்டம் செய்வதற்கு பார்லிமென்ட்டுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சம்பந்தமாக சட்டங்களை இயற்றுவதும் அவற்றை அமல்செய்வதும் மாநில அரசுக்குச் சொந்தம். ஆகவே, பண விஷயம் சம்பந்தமாக இருவித அமைப்புகள் இருப்பதைவிட ஒன்றாக சீராக அமைத்து நல்ல முறையில், பாவலான முறையில் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஆகவே அதுகுறித்து இந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை அமலாக்க வேண்டும்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறையில் பல பாங்குகள் இருக்கின்றன கிராமங்களில். லான்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்க், இரிகேஷன் பாங்க், க்ரெடிட் சொஸைட்டிஸ் என்று பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் ஒரே அமைப்பிற்குள் வந்துவிட்டேண்டும். அது ஒரு வயபின் யூனிட்டாக இருக்கவேண்டும். எல்லாப் பொறுப்புகளும் ஒரு இடத்தில் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவை நல்ல முறையில் இயங்கமுடியும். அப்போதுதான் நல்லமுறைபுல் கண்காணிக்கவும் முடியும். அதைப் பற்றியும் ஆலோசித்து தக்க முறைகளைக் கையாளவேண்டும். இப்போது நீர்ப்பாசனச் சங்கங்கள் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக என் பகுதியில் இரிகேஷன் சொஸைட்டிஸ் சூலமாக யாருக்கும் லோன் கொடுத்து கிணறு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. 800 ஃபீஸ்திற்கு அப்பாற்பட்டிருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்திருக்கிறது உலக பாங்க். அதற்குக் கட்டுப்படுத்தான் செய்வேண்டுமென்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இரிகேஷன் சொஸைட்டிஸ் நல்ல முறையில் கிராமங்களில் பல கிணறுகள் அமைப்பதற்கு, கிணறுகள் அமைத்துக் கிராம மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்குத்தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) மாகாட்டிங்க் சொஸைட்டிஸ்களில் பல தவறுகள் நிகழ்கின்றன. அவற்றைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில் நான் என் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப் படுகிறேன்.

கூட்டுறவு என்பது பல கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு தலைமை ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. மாநில நிலவள வங்கி, மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிஸ், மத்திய வங்கி, மின்னர் பால் பண்ணைகள், வீடு கட்டும் ஸ்தாபனங்கள் என்று இப்படியெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு தலைமை ஸ்தாபனமாகக் கூட்டுறவு என்பது இயங்கி வருகிறது. கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் கிராம மக்கள் பலவித நன்மைகளை அடைந்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

குறிப்பாக என் தண்டராம்பட்டு தொகுதி, ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்துகூட கிடையாது, எல்லாம் சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்கள். பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றும் இல்லாத கிராமங்கள், அப்பகுதி முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்கிற பகுதியாகும். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகச் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு எங்கு பார்த்தாலும் கிணறுகள் வெட்டப் பட்டு பம்ப் செட்ஸ் அமைக்கப்பட்டு, நமது கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்மூலம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அள்ளி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதை எதற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறுகிறேன் என்றால் ஒரு சில இடங்களில் கடன் வாங்குவதில் சிறிது தாமதமாகிறது.

[திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன்]

[1972 மார்ச் 23]

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை.)

அதற்குக் காரணம் நம்முடைய நிலவள வங்கியில் நாம் ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்குகிறோது அவர்கள் சில கண்டிஷன்களைப் போட்டுக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு வரைப் பணம் கேட்கிறபோது நீ இந்தப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டால்தான் பணம் கொடுப்பேன் என்பதுபோல் இருக்கிறது. கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு வட்டி கொடுத்து விடுகிறோம். குறிப்பாக இன்னின்ன முறையில்தான் கிணறு வெட்ட வேண்டும் இன்னின்ன முறையில் செலவிடப் பட்டால்தான் பணம் கொடுப்போம் என்று கண்டிஷன் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப் படிப் பார்க்கிறபோது ஒரு சில இடங்களில் சில பேர் அதை அடைய முடியாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் ஆடைய தொகுதி தண்டராம்பட்டு யூனியனில் மட்டும் 35—40 டிராக்டர்கள் இந்த 4—5 ஆண்டு காலத்தில விவசாயிகள் கூட்டுறவு நில வள வங்கியின் மூலம் வாங்கி பயன்படுத்த இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலே பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தான் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது சின்ன விவசாயிகள் கூட—அந்த டிராக்டர் வாங்கி விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் எம். டி. லோன், எல் டி. லோன் ஆரம்பித்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் கொடுத்தால் இன்னும் துரிதமாக விவசாயம் செய்ய சௌகரியமாக இருக்கும்.

தண்டராம்பட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் சிறு பாசன விவசாய சங்கம் ஒன்றை இன்னும் 10—12 நாட்களுக்குள் ஆரம்பித்துச் செயல்படக்கூடிய அளவுக்கு அதன் பூர்வாங்க வேலை முடிந்து விட்டது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அக்ரோ இன்ஜினீயர் கார்ப்பரேஷன் சர்வீஸ் சென்டர் ஆரம்பித்து இப்போது 38 மையங்களில் இருக்கிறது. தண்டராம்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும்கூட ஆரம்பித்து இருக்கிறோம்.

வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தொழில் 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு. பணத்தை இந்த ஜனவரி மாதம் முடிய கொடுத்து இருக்கிறார்கள், அந்தப் பணம் இன்னும் போதாத அளவில் இருக்கிறது. காரணம் கிணறுகள் அதிகமாக வெட்டிக் கொண்டு போவதால் பழைய கிணறுகள் ஆழமாகப் போகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கிணறும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1—2 கெஜம் ஆழப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, பழைய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் கடன் கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். நீர் ஓட்டம் கொஞ்சம் மேலாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியில் பாறை வந்து விடுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் அதை அகற்ற மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் அளிக்கும் பணம் போதவில்லை. அவர்கள் தடைப்பட்டு விடாமல் இருப்பதற்காக அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தொகை கொடுத்து விவசாயிகளை நன்றாக ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. எம். இராதாகிருஷ்ணன்

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் இந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறது. இந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் அதிலே தலைசிறந்து விளங்குகிறது என்று கூறி இந்த மானியத்தை வா வேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது சொல்லும்போது 4 பிரிவுகளாக அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்தெந்த வகைகளில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள்.

நான், கடன் பெறுகிற மக்கள் சார்பிலே இருந்து பார்க்கிறபோது அமைச்சர் கூறிய பிரகாரம் பல இடங்களில் அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் குறிப்பாக நிலவள வங்கிகளின் மூலம் கொடுக்கும் கடன் யாரும் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவில் பார்த்தால் கிணறுகள் ஆழப்படுத்த கடன் கொடுப்பது இல்லை. பழைய கிணறுகளுக்கு பம்பு செட் போடுவதற்குப் பணம் கேட்டால் கொடுப்பது இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டால் உலக பாங்கியின் நிபந்தனை என்று சொல்லுகிறார்கள். உலக பாங்கு பல நிபந்தனைகளைப் போட்டு இருப்பதால், அதற்கு உடந்தையாக நாம் இருக்கும் நிலை இருப்பதால், விவசாயிகள் அந்தக் கடனைப் பெற முடியவில்லை. புதிதாகக் கிணறு வெட்டுவதற்கு, பம்பு செட்டு வசதி செய்து கொள்வதற்குக் கடன் கேட்டால் கூட நிலவள வங்கிகளில் கொடுப்பது இல்லை. டிராக்டர் வாங்க வேண்டுமானால் ரூ. 10,000 கட்டினால்தான் ரூ. 40,000 கடன் கொடுப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 10,000 கையில் வைத்திருந்தால் அவன் ஏன் கடன் கேட்க வருகிறான். ஆகவே, பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள்தான் கடன் பெறுவதற்கு முடிகிறது. சிறிய சிறிய விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கான வசதிகளை அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு வங்கிப் பணிகள் குறித்த ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து சில கருத்தக்கள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கி விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்காக 4 சதவீதம் வட்டி வீதத்தில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அது விவசாயிகளின் கைக்கு வந்து சேருகிறபோது 10 சதவீதம் வட்டியாகிவிடுகிறது அவர்கள் கட்டும் டிபாசிட், பங்குத்தொகை இப்படி அப்படி என்று சொல்லி, அந்த 4 சதவீதம் வட்டிக்கு வாங்கிய பணம் விவசாயிகள் கைக்கு வந்து சேருகிறபோது 10 சதவீதம் வட்டிக்கு ஆகிவிடுகிறது. ஒரு விவசாயி ரூ. 10,000 ரூ. 20,000 கடன் வாங்குகிறான் என்று சொன்னால், அவனுக்கு 4 சதவீதம் வட்டிக்கு வாங்கி பணத்தை 5 சதவீதம் வட்டி வீதத்திற்கு தருகிற மாதிரி இருக்க வேண்டும். இதுதான் அந்த விவசாயிக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 500 (அ) ரூ. 1,000 மிச்சப்படும். பலவிதமான அமைப்புகள் இடையே இருப்பதால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது.

குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு பாங்குகள் இப்போது அதிகமான ஆதாயத்தோடு ஓடுகின்றன நஷ்டத்தில் ஓடவில்லை என்று சொன்னார்கள். வட்டிக்குக் கொடுத்து வாங்குபவன்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1972 மார்ச் 23]

என்றும் நஷ்டப்பட்டது இல்லை. சர்க்காரின் கியாரண்டியோடு வசூல் செய்கிற வசதி இருக்கிற காரணத்தால் லாபம்தான் வரும். நஷ்டம் வராது. கிராமத்திலுள்ள கூட்டுறவு பாங்கிகளுக்கு நாட்டுடமையாக்கப் பட்ட வங்கிகளின் மூலம் கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் அப்போதுதான் 4 சதவீதம் வட்டிக்கு வாங்கி 5 சதவீதம் வட்டிக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகள் இருக்க வேண்டும். நீக்க வேண்டியதில்லை இப்போது நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் நமக்கும் பங்கு இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக இந்த நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் கூட்டுறவு நில வள வங்கி, கிராம வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் குறைந்த 5 சதவீதம் வட்டிக்கு மேற்படாமல் கொடுக்க முடியும்.

விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக 7 ஆண்டுக் கால தவணையில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் 20-30 ஆண்டுத் தவணை இருந்தது. இப்போது விவசாயிகள் கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் வாங்கிவிட்டு அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்காக அவர்களுடைய மாடு ஜப்தி செய்யப்படுகிறது, சொத்து ஜப்தி செய்யப்படுகிறது, மகசூல் ஜப்தி செய்யப்படுகிறது. நாம் அவர்களை வாழ்விக்க வேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடனைக் கொடுத்தவிட்டு, அவர்கள் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிற போது இப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால் அதை நீண்ட காலத் தவணை முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரடியாக ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கிராம பாங்கிகளுக்கு அந்தப் பணம் வருகிற மாதிரி செய்ய வேண்டும். இந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டால், அந்த விவசாயிகள் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் கடன் வாங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்று உலக பாங்கியின் நிபந்தனை காசணமாக கிணறு வெட்ட கடன் கேட்பவர்கள் 650 அடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கிணறு இருந்தால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. பல நாட்களாக ஒரு கிணற்றில் கவலை போட்டு தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்பவன் ஒரு மின்சாரப் பம்பு செட்டு போட்டு பயிர் செய்யலாம் என்று கேட்டால் அவனுக்குக் கடன் கிடைக்க வழியில்லை. அப்படியானால் விவசாயத்தை எப்படி அபிவிருத்தி செய்யமுடியும். எப்படி பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே அந்த நிபந்தனையை ரத்து செய்துவிட்டு பழைய கிணறுகளை வெட்டி அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், பம்பு செட்டுகள் போட்டுக் கொள்வதற்கும் கடன் கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட வேண்டும். அப்படியில்லை என்று சொன்னால் விவசாய அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, இதைச் செய்வதற்கு என்ன தயக்கம் என்பதை அறிய முடிய வில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் தவணை இப்பொழுது 7 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. முன்னால் 20 ஆண்டுகளாக இருந்தது. இப்பொழுது அதை 7 ஆண்டுகளாகக் குறைத்து, அவர்கள் வாங்கிய கடனை 7 ஆண்டுகளுக்குள் திருப்பிச் செலுத்த

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் களின் மூலம் கொடுக்கும் கடனைத் திருப்பிப் பெறுவதில் கொஞ்சம் நீக்குப்போக்கு காட்டுவது அவசியம். அவனுக்குக் கொடுத்த கடனை அவன் பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் அவனிடமிருந்து கடனைத் திரும்பிப் பெறக் கூடிய சக்தி அவனுக்கு வந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். தொழில் துறையில் கடன் கொடுத்தால், அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருகி, ரி-பேயிங் கபாலிடி வந்திருக்கிறது, அவனுக்கு திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய சக்தி வந்திருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகுதான் அவனிடமிருந்து கடனை வசூலிக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்தால், கிணற்றில் தண்ணீர் வந்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று கூடப் பார்ப்பது கிடையாது. தண்ணீர் அறவே இல்லாவிட்டாலும் கூட அவனுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரூ. 10,000 கடனைத் திருப்பி வசூலிப்பதற்காக அவனுடைய மற்ற ஆஸ்திகளையும் ஐப்தி செய்யக்கூடிய ஒரு போக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அனுதாபத்தோடு கவனித்து, அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தி வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து, நிதானமாகத் திரும்பிப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சுலபமாக செலுத்தக்கூடிய முறையில் தவணையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் தான் கடன் கொடுத்து வருகின்றன. வேறு யாருக்கும் தொழில்களைச் செய்பவர்களும் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு வேறு வழி கிடையாது. வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது இல்லை. கிராமத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிலம் இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு சிறு கைத்தொழில்கள் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி அத்தகையோர்களுக்கும் கடன்கள் வழங்குவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கும் கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, காதி சம்பந்தமாக டைலரிங் யூனிட் ஒன்று இருந்தது. அதை மூடிவிட்டதால் அங்கே வேலை செய்துவந்த பலரும் வேலை இழந்து விட்டார்கள். இதை நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. பழனிசாமி]

[1972 மார்ச் 23]

இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையானது நமது தமிழகத்தில் மிக சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையானது கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு முன்பு இருந்ததைவிட மிகவும் சீராகவும், சிறப்பாகவும், ஏழை, எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவுகின்ற விதத்தில் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றுதான். மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல பல திருத்தங்களைச் செய்து, ஒரு சில பெரிய நபர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த துறையை சாதாரண குடி மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற விதத்தில் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்திருக்கிறார். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு காலாகாலத்தில் கடன் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் நிலவள வங்கி ஏற்படுத்தி, அங்கே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான கடன்களை அப்போதைக்கப்போது வெகு சுலபமாகப் பெறுகிற விதத்தில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிலவள வங்கி தற்பொழுது ஏற்பட்டிருப்பது எவ்வளவு சௌகரியமாக இருக்கிறது என்பது பற்றிப் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக ஆழமாகத் தோண்டினால் தான் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. நில வள வங்கிகள் கொடுக்கின்ற கடனை அவர்கள் பெற்று, கிணறு வெட்டினாலும் கூட, ஒரு சில இடங்களில் தண்ணீர் கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம் கூட இருந்து வருகிற நிலைமைகளை யெல்லாம் நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மாத்திரமாவது அப்படித் கடன் பெற்று கிணறு தோண்டினால், விவசாயிகளுக்குப் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்றால், அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால், அவர்கள் வாங்கிய கடனில் ஒரு பகுதியை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று பண்வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசும்பொழுது குறுப் பிட்டார்கள், கூட்டுறவுத் துறையானது நான்கு பகுதிகளாக இருக்கிறது என்று. அந்த நான்கு பகுதிகளில் முதல் பகுதியாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியை மத்திய அரசு தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின் பேரில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை, அதை ஆய்வு செய்த குழுவினர் கூறியிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தினைக் கூறினார்கள். நாம் தற்பொழுது மத்திய அரசில் இருக்கிற பல அதிகாரங்களை மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்ற இந்தத் தருணத்தில் நமது மாநில அரசுக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பரிசீலனை விதத்தில் அப்படி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமேயானால், இந்த மாநில அரசின் உரிமையில் இருக்கிற கூட்டுறவுத் துறையானது மத்திய அரசின் கைக்குப் போய்விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று

1972 மார்ச் 23]

[திரு. மு. பழனிசாமி]

அஞ்ச வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதுபற்றி நமது அரசாங்கம் தகுந்த கருத்தினை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, இந்தக் கூட்டுவத் துறையானது மாநில அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே இருக்கிற ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சென்ற ஆண்டு இந்தத் துறையின் மீது பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டேன். கிராம நாணயச் சங்கங்களில் இருக்கிற தலைவர்கள் ஏறத்தாழ 20 வருஷம், 30 வருஷம் என்று தொடர்ச்சியாக தலைவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் கிராம நாணயச் சங்கங்களுக்கு நடைபெறும் தேர்தல்கள் ஊரூர் இல்லாத காரணம் தான். அங்கே இருக்கிற கிராம நாணயச் சங்கத்தின் தலைவர்தான் தேர்தல் அதிகாரியாக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர் தேர்தலையே நடத்தாமல், தேர்தல் நடந்ததாக எழுதிக் கொண்டு, தொடர்ச்சியாக தலைவராகவும், இயக்குனராகவும் இருந்து வருகிறார். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமானால், அங்கே இருக்கிற பொறுப்புள்ள பதவிகளுக்கு தகுதியுள்ளவர்கள் வரக்கூடிய நிலைமையில் தேர்தல் முறையை மாற்றித் தரவேண்டும். அப்படி மாறுதல் செய்து, கிராம நாணயச் சங்கங்களில் தகுதியுள்ள மற்றவர்களும் பதவிக்கு வரக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கதர் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கதர் திட்டமானது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிக நல்ல முறையில் சிறப்பான முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள வெள்ளைக் கோவிலில் கதர் திட்டம் மிகச் சிறப்பாக நடக்கிறது. கதர் நூல் உற்பத்தியும், கதர் நெசவும் மிக சிறப்போடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கதர் திட்டம் நவீன முறையில் வகுத்து, அங்கே 18,000க்கும் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அமைக்கின்ற நவீன முறைத் திட்டத்திலே கதர் நிலையங்களை என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள வெள்ளைக்கோயில், முளசூர் வட்டாரங்களில், வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், வேலை வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால், வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற விதத்தில், அங்கே நிலையங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கதர் நெசவாளர்களுக்கு, சொந்த வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு கடனாகவும், டிரான்யமாகவும் பணம் கொடுத்துவந்தார்கள். அது தற்பொழுது இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். எமை நெசவாள மக்களுக்கு வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்ு மானியமாகவும், கடனாகவும் உதவி செய்து, அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[திரு. மு. பழனிசாமி]

[1972 மார்ச் 23]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டில் பொதுவாக கிராமங்களில் வசிக்கின்ற பெரும் பான்மையான மக்களிடையே பண மூலதனம் இல்லாவிட்டாலும், முயற்சி இருக்கின்றது, அந்த முயற்சியை வைத்துக் கொண்டு, மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, நாட்டிலே பொருளாதார புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நம்முடைய தேசத்தின் பிதா காந்தியடிகள் சர்வோதய தத்துவத்தை நமக்குத் தந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் கதர், கிராமக் தொழில் போன்ற அடிப் படையான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமையக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய நாடு ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆனால் இன்று நாம் பார்க்கிறோம். கதர் திட்டம் என்றால், ஏதோ கதர் துணியை உடுத்திக் கொண்டு, உற்பத்தி செய்கின்ற கதர் துணியை ஒரு சிலர் அணிந்து கொண்டு வரும் கண்காட்சி தான் கதர் திட்டத்திற்கு, கதர் தத்துவத்துக்கு நாம் கொடுக்கிற ஒரு விளக்க மாக தவறுதலாக கருதப்படுகிறது என்ற ஒரு காட்சியைத் தான் பார்க்கிறோம். அந்தப் பாதைமேலே பேசுகிறவர்கள் ஒரு சிலர் கூட அந்த வழியில் சென்றதை நாம் பார்த்தோம்.

நாட்டிலே கதர் துணி உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது தான். எது வரையில் அந்த உற்பத்தி நாட்டு மக்களுக்கு வேலை தருகிறதோ, வேலையில்லாமல் கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்கு வேலை தருகிறதோ அது வரை அந்தக் கதர் திட்டத்தை நாம் ஆதரித்துவருவது இன்றிய மையாதது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் எந்தப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை பொருளாதாரப் 'புரட்சியை' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நம்முடைய தேசப்பிதா விரும்பினாரோ, அந்தப் பொருளாதாரப் 'புரட்சியை' ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்தால், அந்த முயற்சியில் பரவலாக வெற்றி கண்டிருக்கிறோமா என்று பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே இல்லை என்ற பதில்தான். நான் பார்த்த மட்டும், சாதாரணமாக எத்தனையோ தொழில்கள் இருக்கின்றன. மிகமிகச் சிறிய தொழில்கள், மூலதனம் இல்லாமல் மனிதனின் முயற்சியையே மூன் வைத்து செய்யும் தொழில்கள்—அந்தத் தொழில்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், கதர் கிராமத்துறை வாரியம் என்ன செய்தது. என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது, உண்மையிலேயே நமக்கு எமாற்றம் தான் ஏற்படுகிறது.

உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே மேற்பாங்கான மேட்டுப் பகுதி, மலைப்பகுதிகள். அந்த மலைப் பகுதியில் மூங்கில் கிடைக்கிறது. எத்தனையோவித காட்டுப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் அங்கே வாழும் மக்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, அதனால் ஊதியம் பெற, வருமானம் பெற வதற்கான வழிவகைகளை இந்தத் துறை எவ்வளவு தூரம் வற்றி கரமாகச் செய்திருக்கிறது என்பதைக் கேட்க வினாக்கொடுக்கிறேன். கயிலா, என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள், சிறு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு மனிதன் தன்னுடைய முயற்சியால், பல பேருடன் சேர்ந்து வாழும் முறையில் அது செய்யப்பட வேண்டும்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

என்னுடைய தொகுதியில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே வாழும் தொழிலாளர்களில் 'அருந்ததியார்' என்ற ஒரு வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் துறையில் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறார்கள். தோல் பதனிடும் பொருட்கள், அல்லது அங்கே பெற்றிருக்கும் தனிப்பட்ட துறையினரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில்—தொழிலாளர்களே கூட்டுறவு முறையில்— நடத்தும் ஒரு திட்டத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று பல்பொருட்களாகச் சொல்லி வந்தும், இன்றைக்குக் கூட அந்த நிலை அங்கே உருவாகவில்லை என்று நினைக்கும் போது உண்மையிலேயே நாம் ஏமாற்றம் அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொதுவாக, இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். அமைச்சரவர்கள் இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றிருந்த நிலை என்ன? இன்றிருக்கும் நிலை என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புப் பெற்ற பிறகு, கதர் என்றால் கதறிக் கொண்டிருந்தவர்கள், அது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்குரிய சின்னமாகக் கருதிய நிலையை மாற்றி, கதர் என்றால் பொருளாதாரம் முன்னேற்றச் செய்வதற்கான ஒரு வழி என்று இவ்வளவு தூரம் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று உண்மையிலேயே சொல்லிக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியும், இலும்புதும் அடைகிறேன்.

அதே நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறை பற்றி இங்கே பலவாறாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், கூட்டுறவுத் துறையில் தனிப்பட்ட முறையில் குறைகள் இருந்தால், தவறுகள் நடந்திருந்தால், அதைச் சுட்டிக்காட்டி, அரசு அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுவதும், தனிப்பட்ட முறையில் அரசாங்க முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே பொறுப்பேற்றிருந்தால் அந்தப் பொறுப்பை அமைச்சர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் பல்பொருட்களாக எதிர்க்கட்சிகள் செய்யவேண்டிய பணி. அது ஒரு நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில், அமைச்சரவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை திரித்துச் சொல்வது—“இன்னுயெண்டோஸ்” என்று சொல்வார்களே, அப்படி வேறு விதமாக பல அர்த்தம் வைத்து நையாண்டி செய்து பேசுவது இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கு இழுக்குத் தேவதாக்கும். சாதாரணமாக எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையிலிருந்து கொண்டு பணியாற்றும் பாங்கினுக்கு மாசு கற்பிக்கும் என்பதை மெத்த வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்வதுடன், அப்படி இனிமேலும் நடக்காது, எதிர்க்கட்சிகள் வீற்றிருக்கும் இந்தப் பக்கம் மிக உயர்ந்த நல்ல உறுப்பினர்களைக்கொண்ட நல்லதொரு எதிர்க் கட்சியாக விளங்குகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் உணரும் வகையில் செயலாற்றுவோம் என்று குவாரை எடுத்துக் கொள்ள இது உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

என் கட்சி சார்பில் நான் ஒருவன் தான் பேசுகிறேன். ஆகையினால் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தனிப்பட்ட துறையில் எந்தத் தவறு இருந்தாலும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது தான். அதற்காகத் தான் நாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறை பற்றி பல குறைகளை நாம் எடுத்துக் காட்டுவது

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1972 மார்ச் 23]

கடமையாகச் சொன்னேன். அந்தத் துறையைப் பற்றித் தான் சொன்னேன். அமைச்சரவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அமைச்சரவர்கள் ஏதோ ஏர்-கண்டிஷன் ரூமில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்ற குற்றச் சாட்டு சொன்னார்கள். அவர் விரும்பினால் ஏர்-கண்டிஷனில் உட்கார் முடியாதா? அவைகளை சபையில் வந்து சொல்ல வேண்டுமா? நாட்டு மக்களுக்குப் பணியாற்ற வந்திருக்கும் நாம், அவர் ஏர்-கண்டிஷனில் உட்கார்ந்து பணியாற்றுவது அவர் பணியை மேலும் செம்மையாகச் செய்ய முடியும்; அதற்காக அவ்வாறு செய்கிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வேறு விதமாக எடுத்துக் கொண்டு அதற்காக இந்தச் சபையில் வாதிடுவது நல்லதல்ல. இது நம்மையே—எதிர்க்கட்சிகளையே—பலவீனப்படுத்தும். எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்து இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று நாட்டு மக்களுக்குச் சாட்டிக் கொடுத்துவிடும் என்ற காரணத்திற்காக—எதிர்க் கட்சிகள் என்று சொன்னால் அது நல்ல உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்குக் கூட அக்கறை இருக்கிறது—என்பதால் தான் இப்படி தனிப்பட்ட பேச்சுகளில் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை பற்றி இன்று பல்வேறு கருத்துகள் சொல்லப் பட்டன. ஒரே ஒரு கருத்தை நான் சொல்லுகிறேன். சாதாரணமாக “பாங்கிங் பிலிஸஸ்” இருக்கிறது. இந்த “பாங்கிங் பிலிஸஸ்” என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட பிலிஸஸ், கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிஸ் என்று இரண்டு நிலைகள் ஒன்றாக இருக்கிறது. அதனால் பல கெடுதல்களும் சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன என்ற காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்த “பாங்கிங் கமிஷன்”, இந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் “கன்கரண்ட் லிஸ்டிலோ” அல்லது “யூனியன் லிஸ்டிலோ” சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைக்கு இணங்க இதில் மாநில அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களை எடுத்து மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். மாநில அரசுகளுக்கு முழுமையாக, அதாவது தானே இயங்கும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லும் இந்தக் காலத்தில், “ஆட்டானமி” அல்லது மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னால், சாதாரணமாக “செஷன்” (Secession) அல்லது பிரிவினை என்பது பொருளல்ல.

If the State Government decide to implement a particular thing, then automatically the Government must have sufficient powers to put that plan into practice.

அது தான் பொருள்.

Whenever Concurrent List or the State List have given certain powers which have been exclusively given by the Constitution to the State Government, those powers should vest with the State exclusively, uninterruptedly and without there being any disturb-

[1972 மார்ச் 23]

[திரு. எ. ம. ஏ, லத்தீப்]

ance or interference from any part whatsoever. It should be put into practice. That is the essence of the Constitution. The function of the State Government should be automatic wherever it is necessary and within the spheres which have been enumerated or Vishalised by the Constitution that is the essence of the autonomy and the so-called 'Suya-aatchi'.

நீங்கள் சுயாட்சி என்று சொல்லுங்கள் அல்லது மாநிலங்கள் திறமையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று "வியபிள் ஸ்டேட்" (Viable State) என்று சொல்லுங்கள். அதில் தப்பிவிட. தவறு ஒன்றும் கிடையாது. பெயரைச் சொல்வதால் பயப்படுவதில் பிரயோசனமில்லை ஆகவே,

What we want is a viable State. We want an automatic State but

Therefore I record on behalf of myself and on behalf of the party within the Indian Union and within the Indian Federation. to which I belong that any attempt to curb the powers of the State under this Act or any other Act.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of clarification. Does the hon. Member want automatic or autonomous State?

THIRU M. A. LATHEEF: Autonomy is nothing but automatic power of functioning. That is my submission. An autonomous State, from my point of view, is nothing but a viable State, a State which can function in the way we want to function. But if the Ruling Party desires a separate State, I am not for that and I oppose it. At the same time, if the ruling Party or any party wants more powers so that they can function in an effective way and deliver the goods to the common masses of the country. I support them. Any step that would be taken to curb the powers of the State Government will be stoutly opposed by not only the legislators but the people of Tamil Nadu in their entirety will oppose it.

Thank you.

* திரு கு. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவை முன் வைத்திருக்கின்ற இந்தக் கூட்டுற மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறி விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத்துறை என்பது இன்றைய தினம், விவசாயத் துறையானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி அவைகளுக்கு ஒரு நிரந்தர பரிசாரமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் துறையை

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

[1972 மார்ச் 23]

இதற்கு முன்னால் நிர்வகித்தவர்கள் எல்லாம் பெரும் பணக்காரர்கள். மீட்டா மிராசுதார்களாகத்தான் இருந்தார்கள். நெடும்பலம் சாமியப்ப முதலியார், பூண்டி வாண்டையார் போன்ற பெரிய பெரிய மிராசுதார்களால் தான் முடியும் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் மிகவும் சாதாரணமானவர்களும் அந்தத் துறையில் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சாதாரணமானவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற நேரத்திலே கூட, நிர்வாகத்தைக் கொடுக்காமல் எந்த அளவுக்குக் குறுக்கீடுகள் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்துதான் கொடுத்தார்கள். இந்தச் சாதாரணமானவர்களால் இன்றைய தினம் நடத்தப்படும் கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் 3-வது நிலையில் 2-வது நிலையில் இருந்தவைகள் இன்றைய தினம் முதல் நிலையில் இருக்கின்றன. நஞ்சை சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கடன் வழங்கப்பட்டு வந்தது போக, இப்போது கரும்பு, பருத்தி, வாழை போன்ற எல்லா பயிர் வகைகளுக்கும் கடன் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்த வங்கிகள் வளர்ச்சிப் பெற்றிருக்கின்றன.

இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற மத்திய வங்கி நல்ல பயன் அளிக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகைப்படுத்தி கூறுவதாகாது. அதன் நிர்வாகம் சிறந்து விளங்குவதே அதற்குக் காரணம். அந்தப் பொறுப்பினை மிகச் சாதாரணமானவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகள் நல்லவிதமாகச் செயல்படுகின்றன என்று சொல்லும்போது குறைபாடுகளே இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆங்காங்கே சில சிறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களின், தொடக்கக் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் இருந்தன. இப்போது எண் 3, 4 தொடக்க கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு யூனிட்டாக அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஒரு கிட்டங்கி இருந்தது. ஒரு யூனிட்டாக மாற்றப்பட்ட பின்னால், அவை 4, 5 கிட்டங்கிகளைச் சேர்த்து நிர்வகிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஒரு கிட்டங்கிக்கு ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் என்று அரசு கடன் வழங்கியுள்ளது. இது கடனுக்கு நான்கு யானையைக் கட்டித் தீனிபோடுவதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு யூனிட்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சங்கம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. இதன் மூலம் வருகிற லாபத்தில் நிர்வாகச் செலவுதான் செய்யப்படுகிறது. நிர்வாகச் செலவு இருப்பதால் லாபம் அதிகம் கிடைப்பதில்லை. அதனால் கிட்டங்கி கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் கொடுத்த கடனுக்கு வட்டியைக் கூட கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றது.

கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நில குத்தகைதாரர்கள் பணம் கடன் பெற்று வந்தார்கள். சரியான விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தாலும், மற்றும் பல காரணங்களாலும் குத்தகைதாரர்கள் ஒழுங்காகக் கடனை திரும்ப செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. சங்கங்களுக்கு கடன் தவணை சரியாகப் போய்ச் சேராததால் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளில்

1972 மார்ச் 23]

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

இருந்து வாங்கிய பணத்திற்கு அந்தச் சங்கங்களினால் வட்டியைக் கூட கட்ட முடியவில்லை. இத்த நிலையில் குத்தகைப் பாக்கிக்காக அநேக குத்தகைத்தாரர்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். அதனால் 10, 12 ஆண்டுகளாகியும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடனை சரிவர வசூல் செய்ய முடியாமல் சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் இயங்குகின்றன. அப்படிப்பட்டச் சங்கங்களை டெல்லாம் கலைத்துவிட வேண்டுமென்று இப்போது உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கங்களை கலைத்து விட்டால் அந்தப்பகுதி விவசாயத் தொழில் மக்களின் நிலைமிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். எனவே, சங்கங்கள் கலைக்கப்படக் கூடாது. அதன் குறைகளை ஆராய்ந்து அதனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முன்னால் நான்கு, ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால்தான் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இருந்தது. சொந்த நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் குத்தகை நிலத்தின் பேரில் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. குத்தகைத்தாரர்கள் குத்தகை நெல் பாக்கிக்காக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதால் அவர்களிடம் நிலமும் இல்லை. வேறு சங்கம் சொத்துகளும் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் எந்த நிலத்தின் பேரில் கடன் கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்த நிலத்தை இப்போது யார் வைத்திருந்தாலும் அவர்களிடம் கடனை வசூல் செய்து கொள்ள வேண்டும். தற்போது நிலத்தை இழந்து கடனுக்காக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடம் ஆயிரம் ரூபாய், எண்ணூறு ரூபாய் என்று வசூலிப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கின்ற விவசாயிகள் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் மூலமாக டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு நிலங்களை வங்கியில் அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கி 20 ஆயிரம், 25 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் கடன் பெற்று கும்பகோணத்திலுள்ள ஆட்டோ ஓர்க்ஸ் நிறுவனத்தினிடம் டிராக்டர்கள் பெறுவதற்காக 1971 செப்டம்பர், அக்டோபரில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிறுவனம் சரியாக இயங்கவில்லை என்று சொல்லி அதைப் பொறுப்பேற்று நடத்துபவர்கள் கலைத்துவிடுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எட்டு, ஒன்பது மாதங்கள் ஆகியும், டிராக்டர்களும் கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுத்த பணமும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கிடையில் நிலவள வங்கி கொடுத்த முதல் கடன் தவணையை வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதனைப் பரிசீலித்து கும்பகோணம் ஆட்டோ ஓர்க்ஸ் நிறுவனத்தார் வாங்கிய பணத்தையோ அல்லது டிராக்டர்களை யோ உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கும் நிலவள வங்கியின் கடனை வசூலிப்பதில் காலக்கெடு அளிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

[1972 மார்ச் 23]

இப்படி பல விஷயங்களிலே கிராம மக்களுக்கு உதவி அளிக்கின்ற கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, அந்தப் பகுதி மக்களின் நிலையையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இருக்கின்ற சங்கங்களைக் கலைப்பதற்குப் பதிலாக அவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்ன வழி என்பதை ஆராய வேண்டும். இல்லையென்றால் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிக் ; குத்தகைதாரர்கள், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்கி, அவர்களிடம் சிக்கி சீரழிந்து விடுவார்கள் இவைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, நல்ல முடிவினைச் செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த மானியத்தின்மீது ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தையும் கொடுத்திருந்தேன். இன்றைக்கு அருப்புக்கோட்டை, இராஜபாளையம் பகுதிகளிலுள்ள நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமான தொழில் இல்லை. அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குடும்பங்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு பல நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டிருப்பதை நான் அறிவேன். இருந்தபோதிலும், அருப்புக்கோட்டை, இராஜபாளையம் பகுதி மக்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கப் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக 'ஸ்டேப்பிள் காட்டன்' தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலைமை பரிதாபகமாக இருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கம் உடனடியாக அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்தோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே அரசு செய்திருக்கின்ற ஒரு சில சாதனைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் இதற்கு முன்னால் ஆதிக்கக்காரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும் அவர்கள் எவ்வாறு நீக்கப் பட்டார்கள் என்பதையும் பலர் இங்கே சொன்னார்கள். நானும் அந்தக் கருத்தினை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் இருந்த ஆதிக்கியத்தை ஒழித்துவிட்டோமே தவிர இன்னொரு புதிய ஆதிக்கியத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது. இதில் மிகவும் எச்சரிக்கையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத்துறையில் இன்றையதினம் பல மாறுதல்களை நாம் செய்திருக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய மாறுதல்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. 1969-ம் ஆண்டிலேயே சந்தானம் கமிட்டி தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்துவிட்டது. ஆனால் அதன்மீது இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதைப் பரிசீலித்து உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சிபார்சுகளையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

அடுத்து, முக்கியமாக எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட்டுறவுத்துறையில் மத்திய சர்க்கார் நம் அதிகாரத்தில் தலையிடுவதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்பதாக வெகு வேகமாகப் பேசினார்கள். அதில் என் கருத்து என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மிகக் குறைந்த வட்டியில் ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து கடன்பெற்று நம்முடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்கிறபோது மிக உயர்ந்த வட்டியைத்தான் வாங்குகிறோம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மத்திய சர்க்கார் மூலமாகவே ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாக கொடுக்கப்படுகிற பணம் அவர்களது பாங்கின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த வட்டிக்கே சென்று சேர வாய்ப்பிருக்குமானால் அதுதான் சிறந்த முறை. இதில் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடு என்று கருதாமல் நம் மக்களுக்குச் செளகரியமான ஏற்பாடு என்கிற முறையில் அதைத்தான் நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். அறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரால் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தத் துறை மிகச் சிறப்பான முறையில் தமிழ்நாட்டில்-மற்ற மாநிலங்களை சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நாட்டில் பொதுநோக்கம் கொண்டவர்கள் அனைவருமே அறிந்துள்ளார்கள்.

தனியார்களிடம் சென்று கடன்பட்டு அல்லலுற்று வருகிற மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் இந்தத் துறை இன்றைய தினம் எல்லா வகைகளிலும் பணியாற்றி வருகிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களை-வர்த்தகச் சமூகத்தினர் குறைந்த விலையில் வாங்கி கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தடுக்கும் வகையில் சேமித்து வைக்கவும், சேமித்து வைக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் விற்பனை விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைக்கவும், வாங்கி சாப்பிடுகிறவர்களின் நன்மையைக் கொண்டு பண்டகசாலைகளின் மூலம் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்கவும்-இதுபோன்று பற்பல நோக்கங்களின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு வருவது இந்த இயக்கம்.

கடந்த இருபதாண்டு காலமாக இல்லாத அளவுக்கு இன்றைய தினம் இந்த இயக்கத்தின் மூலம் நாணயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், நிலவள வங்கிகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இன்றையதினம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதிகமான உற்சாகத்தை அளிக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் விவசாயக் கிடங்குகள் கட்டப்பட ரூ. 25,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ரூ. 12,500 மானியமாகவும், ரூ. 12,500 கடனாகவும் கொடுத்து எல்லாக் கிராமங்களிலும் விவசாயக் கிடங்குகளைக் கட்ட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நமது கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1972 மார்ச் 23]

அடுத்து, வாழையடி வாழையாக ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏன் இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரே நபர்கள் இந்த இயக்கத்தில் இருப்பதை மாற்றவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையில் நடைபெற்றுவந்த தவறுகளை திருத்த வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் கழக அரசு பலவிதமான மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும்.

மேலும் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் உலக வங்கிகள் ஒப்பந்தப்படி ரூ. 26 25 கோடிக்கு-350 லட்சம் டாலர், மேலும் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் மூலம் 40 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. உலக வங்கி கண்டிஷனின் முறைப்படி கடன் கொடுக்க இயலவில்லை. இதனை மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மக்களுக்கு இந்த துறையின் மூலம் உதவி அளிக்க அமைச்சர் அவர்களும், இத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

மற்ற வங்கிகளைவிட-கிராம கூட்டுறவு வங்கியின் மூலமாக பம்புசெட்டு வைக்க, கிணறுகளை ஆழப்படுத்த கடன் உதவி அளிப்பது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 3-இல் ஒரு பங்கு பஞ்சாயத்தார்கள் ரிடையராக வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அப்படியின்றி பஞ்சாயத் தார்கள் 3 வருடம் தொடர்ந்து இருந்து பணியாற்ற வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பண்டகசாலைகளை கிராமச் சங்கங்களோடு இணைத்துச் செயல்படச் செய்வதும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

முன்பு கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு ஸ்டைபெண்டு கொடுத்தார்கள், மத்திய அரசாங்கம் அளித்து வந்த உதவித் தொகையை இப்போது நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்படியின்றி நமது அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து மாதம் ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மண்டல இணைப் பதிவாளர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலர்-தர்மபுரி, திருச்சி-தென்னாற்காடு, சென்னை-செங்கல்பட்டு, காஞ்சி, நீலகிரி-கோவை, மதுரை-இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி-நாகர்கோவில் என்பதாக இணைத்து இணைப்பதிவாளர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். செங்கல்பட்டு-காஞ்சி-சென்னைக்கு என்று போட்டிருக்கக்கூடியவர் சென்னையில் இருக்கிறார். செங்கல்பட்டில் இருந்தாலும் மைய இடமாக இருக்கும். மாவட்டத்திற்கு ஒருவரைப் போட முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகு இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு பார்த்தால் குறை சொல்ல முன்வரமாட்டார்கள். நீண்ட காலக் கடனுக்காக 1966-67-இல் ரூ. 31.44 கோடி கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் இன்றைக்கு ரூ. 51.60 கோடி கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல பங்குத் தொகை 1966-67-இல் 9.25 ஆக இருந்தது என்றால் இன்றைக்கு 14.84 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோல் மத்திய வங்கி பங்கு முன்பு 6.97 கோடி என்றால் இன்றைக்கு 11.49 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு மாநில வங்கிகளைப் பொறுத்தவரை பங்குத் தொகை 1966-67-இல் 2.01 கோடி என்றால் இன்றைக்கு 3.71 அளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது. அதேபோல டெபாசிட் தொகையை எடுத்தால் 1966-67-இல் 3.22 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு 4.72 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோல் மத்திய வங்கிகளில், 1966-67-ல் டெபாசிட் தொகை ரூ. 18.99 கோடியாக இருந்தது இன்றையதினம் ரூ. 32.68 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோல் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பேங்கில் ரூ. 5.67 கோடியாக இருந்தது இன்றைக்கு 16.32 கோடி வரையில் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. நாம் இந்த வகையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் (மணியடிக்கப்பட்டது)

இன்றைக்கு வேலூர், காஞ்சிபுரம், தென் ஆர்க்காடு, கும்பகோணம் புதுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய வங்கிகளை 'பி' வகுப்பிலிருந்து 'ஏ' வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறோம். இந்தத் துறை நல்ல முறையில் செம்மையாகச் செயல்படக் காரணமாக இருந்த மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இந்தத் துறையின் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் கூட்டுறவு அமைச்சராக பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர், இந்தத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் தமிழகத்திலேயுள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் வியக்கத்தக்க அளவிற்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்கள், அதுவும் குறிப்பாக சுதந்திரா கட்சியின் தலைவராக இருப்பவர் டாக்டர் ஹாண்டே கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வருகிற அத்தனை நல்ல திட்டங்களையும், நிர்வாகத்திற்குற்ற நல்ல திட்டங்களையும் ஆங்கிலத்திலே 'Funny Idea'—கேலிக்குரிய திட்டமாக இருக்கிறது என்று

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

[1972 மார்ச் 23]

சொன்னார்கள். கேலிக்குரிய திட்டம் என்று அவர் சொன்னதே கேலிக் குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. அவர் சொல்வது வேடிக்கையாகவும், விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

நாட்டுக்கு, நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி நல்ல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவது என்பதைப் பார்க்கும்போது ஏழை விவசாய மக்கள், உழைத்து உழைத்து உருக்குலேந்தப்போன ஏழை பாட்டாளி மக்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வாழ்வளித்தக் கூடிய வகையில் திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். 1967-க்குப் பிறகு எந்த அளவிற்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலே, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலும், கூட்டுறவுத் துறையில் நிறுவிய வங்கிகளிலும் கடன் பெறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது தமிழக அரசைப் பாராட்டாமல் யாரும் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நகரத்தில் உள்ளவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்கிறார்களோ இல்லையோ அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வருகிற அத்தனை திட்டங்களையும், வேடிக்கையான திட்டம் என்று எண்ணாமல், தங்கள் வாழ்வுக்கு வேண்டிய வளமான திட்டம் என்றுதான் எண்ணுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தகையத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற அவரை எதிர்க்கட்சியினர் இவ்வாறு பேசுவது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மத்திய அரசு வியக்கத்தக்க அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்து வருகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருப்பவை அகில இந்தியாவிற்கும் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அதைக் கண்டு மத்திய அமைச்சர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப்பற்றி அடிக்கடி கூறுவார்களே, அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1967-க்கு முன்னால் காசுதங்களைக் இருந்தன. 1967-க்குப் பின்னால் மேகங்கள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு கார்மேகமாகி மழையாகப் பொழிகிற கார்மேகங்களாகிவிட்டன” என்கிற விளக்கத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பலனை தமிழக மக்கள் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகுதான் 1971-க்குப் பிறகும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தனார் கொண்டு வருகிற திட்டங்கள் அத்தனையும் நன்மை பயக்காதவை” என்று சொன்னார்கள். ஆதித்தன் என்றால் என்ன தெரியுமா? ஆதித்தன் என்றால் சூரியன்; அதுவும் உதயசூரியன்; ஆதித்தன்தான் உதயசூரியன்; உதயசூரியன்தான் ஆதித்தன். (ஆளும் கட்சித்தரப்பில் ஆரவாரம்) மாண்புமிகு ஆதித்தனார்

[1972 மார்ச் 23]

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

சூரியகாந்திப் பூவிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவரைப்பற்றி வேடிக்கையாகவும் விசித்திரமாயவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய முயற்சி இந்த நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் எந்த அளவிற்குப் பயன்படும் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ள மேல்மலையனூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகக் காட்சியளிக்கிறது. செஞ்சி வட்டமே மிகப் பின்தங்கிய வட்டம். அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் வாய்ப்பும் 1967-க்கு முன் கிடைக்காமல் இருந்து, இய்யொழுது நான் ஊரட்சி ஒன்றியத் தலைவராக பொறுப்பேற்றும் ஊரில் நிலவள வங்கி ஒன்று இந்த ஆட்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலம் 13 லட்சம் ரூபாயை ஏழை விவசாய மக்களுக்கு ஓராண்டில் கொடுத்திருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் தயவு செய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செஞ்சியிலே நில அடைமான பேங்க் இருபது ஆண்டு காலம் இருந்தது. 1967-க்கு முந்தி நான் அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் அந்த பேங்க் யாருக்கு என்ன செய்தது என்பது அங்குள்ள மக்களுக்கே தெரியாது. 1967-க்குப் பிறகு மேல்மலையனூரில் கூட்டுறவு நிலவள வங்கி திறந்து வைக்கப்பட்டு, 13 லட்சம் ரூபாய் கடனாகத் தந்திருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் தொழிற்சாலை இல்லை. என்னுடைய பகுதியில் இருப்பவர்கள் உழவர்கள்தான். அவர்கள் செம்மையாகச் செயல்பட விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் பம்பு செட் அமைக்க கடனும் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடனாகவும் தந்து அந்தப் பகுதி இப்போது நிறைவு பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல்மலையனூர் ஒரு பெரிய ஏரி. அதன் விலத்தீரணம் 3 மைலுக்குட்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1968-69-ல் ஏற்பட்ட பஞ்சக்காலத்தில் மதுராந்தகம் ஏரியை எப்படி தூர் எடுத்து கரையை உயர்த்திக் கொடுத்தார்களோ அஃ போல் மேல்மலையனூர் ஏரியையும் தூர் எடுத்து கரையை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை செப்பனீட்டுத் தந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏழை விவசாய மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். மூன்று போகம் விளையும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற் கொண்டு வருகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிக்க கவனத்தோடு இதைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையில் நான் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் இதுவரை பேசவில்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றுதான் முதல் தடவையாகப் பேசுகிறேன். ஆகவே, கொஞ்சம் நேரம் தருமாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செஞ்சி வட்டத்தில் நந்தன் கால்வாய் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இது 1952-லேயே செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு, 1967-லே இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதும், மறைந்த நம் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களின் முயற்சியால்

[திரு. எ. ரா. முனுசாமி]

[1972 மார்ச் 23]

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இது திருவண்ணாமலை பகுதியிலே ஏற்பட்டு, செஞ்சிப் பகுதியிலே சென்று, விழுப்புரம் அருகிலுள்ள பனமலை ஏரியை அடைகிறது. அந்தக் கால்வாயிலிருந்து என்னுடைய பகுதியில் சில வாய்க்கால்களைப் பிரித்துக்கொடுத்தால், அந்தத் தண்ணீரை சக்திமங்கலம் ஏரியில் தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த வாய்க்காலிலிருந்து புதிய வாய்க்கால் பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நந்தன வாய்க்கால் செப்பனிட முழு முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட, அதற்கு ஊக்கம் தந்த எங்களுடைய வாழ்வுக்கு வளம் தந்த தொண்டுள்ளம் படைத்த நம்மிடமிருந்து பிரிந்துவிட்ட “திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி கால்வாய்” என்று அதற்கு பெயரிட்டால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திலே நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற எல்லா வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கூட்டுறவுத்துறை சிறந்த துறை. ஆனால் யாருக்காக இதை நடத்துகிறோமோ அவர்களுக்கு இதனுடைய பலன் போய்ச் சேரவில்லை. என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், மக்களுக்கு இதனுடைய பலன் போவதற்குப் பதிலாக, மத்தியிலே இருக்கும் இடைத்தரகர்களுக்கு ஒரு சிலர் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்களுக்கு -- போய்ச் சேர்ந்து அவர்கள் நன்றாக அனுபவித்தக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதிலேயும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்களே, நன்றாக சட்டம் படித்தவர்கள். என்ன எனன் சந்து, பொந்து இருக்கிறது, எதை எதை எப்படிப் பயன்படுத்தினால் அத்தனை கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கட்சிக்காரர்களைப் போட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கட்சிக் கிளைகளாக மாற்றலாம் என்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலே அதைத்தான் சொல்லி யிருக்கிறேன், புதிய காம்ப்ரஹன்சிவ் பில் ஆகக் கொண்டுவருங்கள் என்று. நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது வந்ததில்லையா என்றெல்லாம் பழைய பாட்டையே பாடாமல், ஏதோ காமன் பண்டிகையிலே எதிர் பாட்டுப் பாடுவதைப்போல் சொல்லிவிடாமல் என்ன என்ன மாறுதல்களை காலத்திற்கேற்றவாறு இந்தத் துறையிலே கொண்டுவர முடியும் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே அமைக்கப்பட்ட இவைகள் மக்களுக்கு நேரடியாகப் பொறுப்பாளியாக இருக்கக்கூடிய சூழ்திலே இருந்தால்தான் அவையெல்லாம் நியாயமாக நடக்கும். நாம் இப்பொழுது அடிக்கடி செய்தித்தாள்களிலே பார்க்கிறோம். அங்கே கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே கொள்ளை நடக்கிறது, அந்தத் தலைவர் அப்படிச் செய்தார் என்றெல்லாம் வருகிறது. கேட்டால் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். எத்தனை வருஷத்திற்கு இன்வெஸ்டி

1972 மார்ச் 23] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

கேஷன்? அது முடிவதற்குள்ளாக வேறு அரசாங்கமே வந்துவிடும். எனவே, கூட்டுறவுத் துறையிலே இந்த அரசாங்கம் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் அழகாக நான்கு பிரிவுகளாக பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலிலே நாணயச் சங்கங்கள், அடுத்ததாக மார்க்கெட்டிங் அன்ட் புராஸஸிங் சொஸைடிஸ், அடுத்ததாக கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொஸைடிஸ், கடைசியிலே டிரெய்னிங். மேலே இருக்கக்கூடிய நில வள வங்கிகளிலே பணம் கொடுக்கக்கூடிய நிறுவனங்களிலே கட்சி அடிப்படையிலே தலையிட்டு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொள்ளக்கூடிய வகையிலே செய்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக மார்க்கெட்டிங் அன்ட் புராஸஸிங் சொஸைடிஸ். நாங்கள் பொதுக் குழுவிலே எத்தனையோ பார்க்கிறோம். ஜின்னிங் பேக்டரி, பிறகு கடலைத்தோலை நீக்கும் இடம். ஜின்னிங் பாக்கடரிக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லி அதனால் அதைத் தூக்கி அங்கே போட்டேன் என்று சொல்வார்கள், அவ்வது கடலை கிடைக்கவில்லை அதனால் அதைத் தூக்கி அங்கே போட்டேன் என்று சொல்வார்கள். உர விற்பனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். யாராவது கடன் அவஸ்தையிலே வாங்காமல் எனக்கு உரம் வேண்டாமய்யா என்று சொல்லிவிட்டால் அதை வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்பதற்கு முயற்சி. கோபிசெட்டி பானையத்திலே நடந்திருக்கிறது. அங்கே ஏதோ ஒரு ரக மண் இருக்கிறதாம், அந்த மண்ணோடு உரத்தைக் கலத்தால் வித்தியாசமே தெரியாதாம். உரத்தையும் மண்ணையும் கலந்தால் உரமாகவா போகும்? மண்ணைத் தான்போகும். அதை நம்பி வாங்கியவர்கள் மண்ணைவேண்டியதுதான். ஆகவே, எவ்வளவு கோடி ரூபாய் கொடுத்தோம் என்பது பெரிதல்ல, அது ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா ஒழுங்காக எவ்வளவு போய்ச் சேருகிறது என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தது கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிஸ் எல்லாம் நஷ்டத்திலே நடப்பதாக அமைச்சர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். பல சிறப்பு அங்காடிகள் மூடப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. பல சிறப்பு அங்காடிகளில் கணக்குகள் சரியாக இல்லை. சில கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொஸைடிகளை ஆரம்பித்துவிட்டார்களே தவிர கன்ட்ரோல்டு கமாடிட்டிஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பதே இல்லை. அவர்களுடைய விற்பனைக்குத் தேவையான அரிசி, சர்க்கரை கொடுக்கப் படவில்லை. எதற்காக பேர் பிரைஸ் ஷாப்ஸ் என்று தனியாருக்கு கொடுக்கிறீர்கள். கூட்டுறவு முறையிலே வைத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கு அரிசி கிடையாது என்று சொல்லி தரமாட்டேன் என்கிறீர்கள். யார் யாருக்கோ பேர் பிரைஸ் ஷாப் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். அதையும் வைத்துக்கொண்டு இதையும் வைத்துக்கொள்கிறீர்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கு கன்ஸ்யூமர் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிகள் எல்லாம் மூடப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. திருவல்லிக்கேணி சொஸைடியிலே ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை. அன்றைக்கு உணவுத்துறை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 23]

அமைச்சர் அவர்களே கூடச் சொன்னார்கள். ஒழுங்காக சரியாக நடைபெற்ற வில்லை, கூட்டுறவுத் துறையிலே இல்லாமல் வேறு கடையிலே வைத்துக் கொடுக்கலாமா என்று யோசித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். இல்லாவிட்டால் ஒன்று செய்யுங்கள், கடன் கொடுப்பது, வீட்டுக்குக் கடன் கொடுப்பது இவற்றைமட்டும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் கூட்டுறவில், மற்றவைகளையெல்லாம் நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். அப்படிச் செய்வது தானே? எதை எடுத்தாலும் நஷ்டம் நஷ்டம் என்றால் எப்படி? கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிகள் நஷ்டம், 13 நவீன அரிசி ஆலைகள் நஷ்டம், சர்க்கரை ஆலை நஷ்டம், எதை எடுத்தாலும் நஷ்டம் நஷ்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அதற்குப் பொதுப் பணம் தானா கிடைத்தது? திறமையாக எதை எதை நடத்த முடியுமோ அதை நடத்துவதற்கு வைத்துக்கொண்டு திறமையாக நடத்த முடியாதவற்றை கொடுத்துவிடவேண்டியதுதானே.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சட்டிக்காட்டினார்கள். சர்க்கரை ஆலைகள் எத்தனையோ ஆலைகளில் நஷ்டம்.

அதுமாத்திரமல்ல, பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேலை செய்வதில்லை. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூட ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லிப்ட் இரிகேஷன் புராஜக்ட் ஒன்று கூட அங்கே வேலை செய்யவில்லை என்று. எனவே ஆங்காங்கு அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். மேலே இருக்கிற இடத்தைப் பிடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் செம்மைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஹேண்ட்லாம் வீவர் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிஸ் 1,069 ஆக இருந்ததை 764 ஆக குறைத்து விட்டார்கள், கேட்டால் சிக் சொஸைடிகள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். சிக் சொஸைடிகளாக இருப்பதை ரீவைட்டலைஸ் டண்ணிச் சரியாக்கவேண்டும். என்ன என்ன துறையிலே திறமையாக நடத்த முடியுமோ நடத்துங்கள், நடத்த முடியாவிட்டால் விட்டுவிடுங்கள். இதற்குள்ளே முக்கியமான நெளிவு சுளிவுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

செக்ஷன் 86-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் ரிஜிஸ்டிரார் ஸுவோ மோட்டோ இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது, ஏன் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்? அவர்களிலே மூன்றில் இரண்டு பேர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் ரிஜிஸ்டிரார் போய் இன்ஸ்பெக்ட் செய்யட்டும். அப்படிச் செய்யாமல் ஸுவோ மோட்டோ இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யலாம் என்று வைத்திருப்பதால் இல்லாததை எல்லாம் கண்டுபிடி எங்கு எங்கு எஃபிஷியன்ஸி இல்லை, அது சரியல்ல, இது சரியல்ல, மிஸ்மேனேஜ்மெண்ட் என்று எதையாவது கண்டுபிடி என்று சொல்லி அந்த ஆள் எப்படியாவது போகவேண்டும், எங்கள் கட்சிக்காரரைப் போடவேண்டும் என்று செய்வதற்காகத்தான் இப்படியெல்லாம் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

1972 மார்ச் 23]

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

72-வது செக்ஷன் சூப்பர்சீட் பண்ணுவதுபற்றி இருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு என்று ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டால், அதற்குப் பிறகு மேலும் இரண்டு வருஷத்துக்கு அதை எக்ஸ்டென்ட் பண்ணலாம் என்று செய்திருக்கிறீர்கள், எதற்காக நான்கு வருஷம். நமக்கே 5 வருஷம்தான் ஓட்டு. அதற்கப்புறம் எந்தக் கட்சி வருமோ தெரியாது. எதற்காக நான்கு வருஷம்? அதுவும் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செக்ஷன் 85-ல்—

The Registrar has got power to wind up any society.

அது ரொம்பத் தவறு. இந்தமாதிரி அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் எப்படி கூட்டுறவுத்துறை ஜனநாயக முறையில் வளரமுடியும். நன்றாக நடத்தப்படுகிற சங்கங்களிலேகூட ஏதாவது சாக்குக் கண்டு பிடித்து எப்படியாவது உடைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுவதிலேதான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

செக்ஷன் 27, அதைவிட டேஞ்சரஸ்.

‘Government can nominate and the Registrar can a nominate. Then, Government or Financing Bank can nominate’.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக நாமினேஷன்? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் இருக்கும்பொழுது அவர்கள் இருக்கட்டுமே. எல்லா டைரக்டர்களையும் ரிஜிஸ்திரார் நாமினேட் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. எனவே, நாமினேஷன் பவரை எப்படியாவது எடுத்துவிடவேண்டும். தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வழியிருக்கிறபோது அது தேவையில்லை. எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் கொடுத்தாலும் கட்சிக்கிளைகளாகத்தான் நடத்தப்படுகிறது என்பதை நான் வன்மையாக ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் 370 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ரிகன்விலியேஷன் ஏ.ஜி. ஆபிவீல். ஒரு கோடியா இரண்டு கோடியா? சொஞ்சம் தாமதம் ஆனாலே செய்வது கஷ்டம். ரொம்ப தாமதம் ஏற்பட்டால் எது எங்கே போனது எப்படித் தப்பியுள்ளது என்றெல்லாம் கண்டுபிடிக்கமுடியாது.

நவமணி, கூட்டுறவுத் துறையிலே நடத்தப்படுகிற செய்திதான். அரசாங்கம் எவ்வளவோ தலையிறுக்கிறது. அதனுடைய சீப் எடிட்டர் அந்த எடிட்டோரியல் போர்டை கூட்டுவதே கிடையாது. உங்களுக்குதான் கட்சிப் பத்திரிகை இருக்கிறதே நடுநிலைப் பத்திரிகை இருக்கிறதே இரண்டு ஒன்றுதான். அவற்றின் முதலெழும்பையும் முறிக்கிறமாதிரி இன்றைக்கு டோட்டலிடேரியன் ஸ்டேட்டுக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போய்விடும். அரசாங்கத் தலையீட்டினாலே எடிட்டோரியல் போர்டை கூட்டுவதே கிடையாது.

[1972 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நவமணி பத்திரிகையில் அரசு எந்த நாளும் தலையிட்டதும் கிடையாது. எந்த விதமான கடனும் கொடுத்ததும் கிடையாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்குச் சில தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. அதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு வேண்டுமானால் கொடுக்கிறேன். இப்பொழுதே சொல்வது என்றால் மற்ற பாயிண்ட்ஸ்கள் சொல்லமுடியாமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுதே டைம் முடிந்து விட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எந்த விதத்திலும் தலையீடு இல்லாமல் நடத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து நடத்தலாமா அல்லது ஒற்றி வைத்து விடலாமா?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: It may be extended.

MR. SPEAKER: So the House will sit till the Minister replies.

இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடுத்து கதர் இலாக்காவைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் என்னென்னவோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏர் கண்டிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. 5-வது மாடியிலே அமைச்சருக்கு என்று அறை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதை வாடகைக்கு விடபால் 5,000 ரூபாய் வரும். கதர் இலாக்காவே ஒரு குடிசைத் தொழில் இலாக்கா. அமைச்சரோ பெரிய தொழில் அதிபர். அவர்களே வேண்டுமானால் சொந்தத்தில், ஏர்கண்டிஷன் போட்டுக்கொண்டு ஜாம் ஜாம் என்று இருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு 5-வது மாடியிலே 5,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய இடத்தில் செலவழிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தெர்மில் அதிபர் என்று சொன்னார்களா. நான் எந்தத் தொழில் அதிபரும் இல்லை. அப்படி செக்கரட்டேரியட்டிலேயே காலையிலும், மாலைமீண்டும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அப்படியும் இருக்கமுடியும். ஆனால் இரண்டு இலாக்காக்கள் இருப்பதால் காலையில் இரண்டு மணி வரையில் இருந்துவிட்டு மாலை வேலையில் அடுத்த இலாக்கா வேலைகளைக் கவனிக்கச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால்தான் தனி அறை இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 23]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன என்பதற்காக இலாக்காவிற்கு இரண்டுமணி நேரம் போய்க் கொண்டிருக்க முடியுமா? ஒரேயிடத்திலேயிருந்து மந்திரிகள் அத்தனை வேலைகளையும் செய்ய முடியும். இரண்டு இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன என்று இரண்டு இடங்களுக்கும் மாற்றிமாற்றிப் போய்க்கொண்டிருந்தால் உடம்பு வேறு செட்டுவிடும். எனவே 5,000 ரூபாய் வாடகை வரக்கூடிய 5-வது மாடியிலே போய் வேலை பார்க்க வேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது. அந்த 5,000 ரூபாய் வாடகை வந்தால் கதர் வாரியத்திற்கு வரும் கதர், கதர், என்று கதறிக்கொண்டிருக்கிறோம் நாங்கள், கதர் பிழைக்குமா என்று. எனவே அங்கே ஒரு ரூம் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. அடியிலே வைஸ் சேர்மன் ரூம் இருக்கிறது.

The Minister can make use of it.

பாரிஸ் கார்னரிலே ஒவ்வொரு சதுர அடியும் பணம் கொடுக்கும். அந்தக் கட்டிடத்திலே 5,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு ரூமில் ஏர் கண்டிஷன் போட்டு அமைச்சர் பயன்படுத்துவது சரியல்ல.

கதர் செக்டரி 12 வருஷமாக ஒருவரே இருக்கக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் சிப்பந்திகளுக்கு நல்லித நடக்காது.

Such people will develop likes and dislikes.

விரும்பு வெறுப்புகளுக்குத் தகுந்தபடி எடுத்துக்கொள்வார்களானால் உண்மையிலேயே கஷ்டமாகிவிடும். அந்தக் குறையைத் தவிர வேலை செய்பவர்களுக்கு 120 ரூபாய்தான் சம்பளம். அதிலும் ஏதாவது காணாமல் போய்விட்டால் துணை வினாவிட்டால் அந்தப் பணத்திலேயிருந்துதான் பிடித்துக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு இன்க்விமெண்ட் ஒன்றும் கிடையாது, அப்படியே செட்டில்ட் பே 120 ரூபாய். அதைவிடக் கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று திருவாரூர் மார்க்கெட்டின் சொசைட்டியில் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் கணக்கெடுத்ததில் குறைவாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய பிரமுகர் பணத்தைப் பாழாக்கி விட்டார் என்று செய்திகள் வருகிறது. அவைகளுக்கெல்லாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் இன்வெஸ்டிகேஷன், இன்வெஸ்டிகேஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை

எடுக்கவேண்டும், நடவடிக்கை எடுத்ததன் விளைவுகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவுத் துறையில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும், இல்லையென்றால் மக்களை வாழவைப்பதற்கு பதில் மக்களின் பணம் பாழாக்கப்படுகிறது என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 23]

திரு க. மு. இராசகோபால்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யத்தின்மீது பேச அழைத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு 15 நிமிஷங்கள் தருமாறு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது காமன் பண்டிகை பாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குற்றமற்றவர்களைக் கொலை செய்ததால் காமன் பண்டிகைப்பாட்டு பாடப்பட்டது. ஆனால் பத்தாண்டுக் காலப் பட்டியலை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால்

(திரு. டெ. கந்தப்பன் தலைமை)

குற்றத்திற்குப் பொறுப்பு யார் என்று தெரிந்துவிடும். அதைவிட்டு சட்டமன்றத்திலே பேசும்பொழுது மேலே உட்கார்ந்திருக்கும் மக்கள் பார்ப்பார்கள். ஆர்வத்தோடு பேசினேன், ஆதாரத்தோடு பேசினேன் என்று வெளியில் சொல்லிக் கொள்வதற்காகப் பேசக்கூடாது.

ஆனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட இந்தத் தொலைகளுக்கு மூலகர்த்தா யார் என்று பார்க்கும்பொழுது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். முன்னாலே இந்த அவையிலே துணைச் சபாநாயகராக இருந்த வரை உங்களுக்குத் தெரியும். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் அவருக்கு இருந்த பணம் எவ்வளவு. எவ்வளவு பணத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டார், அதன் புள்ளி விவரங்கள் என்ன, அந்த சாப்பிட்ட நபரை விட்டுவிட்டு அதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் மகுலிப்பட்டணம் போய் பூச்சி மருந்து சாப்பிட்டுச் செத்த செங்கல் நாயுடுவின் கதை என்ன என்று தெரியாதா? இன்னும் எத்தனையோ பேர்களுடைய பட்டியலையெல்லாம் சொல்லலாம், எனக்கு மட்டும் நேரம் கொடுக்கட்டும் ஒரு மணி நேரம் பேசுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பட்டியலைப் பற்றிச் சொல்லித் தப்பித் துக்கொள்ளக்கூடாது. நீங்கள் என்ன நேர்மையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தீர்கள்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: அம்மையார் அவர்கள் எந்த அளவில் செய்யமுடியுமோ அதே அளவில்தான் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கும். அம்மையார் அவர்களுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. நானும் முடியாது. அதைப்பறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே தவறு செய்தவர்கள் யார் யார் என்று பத்தாண்டுக் கால பட்டியலைப் பார்ப்போம், அப்பொழுது தெரியும்.

பெருட்பாக்கத்தில் ஒரு லட்சத்து இரண்டாயிரம் ரூபாய். பூச்சி மருந்து சாப்பிட்டு கொலை செய்து கொள்ளப்போகிறோம் என்று தெரிந்தும், வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அரஸ்ட் செய்து ஜாமீனில் வருவது மாதிரி வந்து, ரெகார்டுகள் தயார் செய்து சொத்துக்களை அச்ச ரகிது போட்டு வெளியிலே வந்து ஒருவரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டு, ஆள் செத்துவிட்டால் அது தெரியாது என்ன?

1972 மார்ச் 23]

[திரு. க. மு. இராசகோபால்]

நெல்வாயில் முனுசாமி முதலியார் 32,000 கதை என்ன?

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும், பெருமளவில் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களைப் பார்த்துத்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதை நல்ல முறையில் வைக்கவேண்டும், இதற்கு எந்தக் கட்சியின் பாகுபாடும் இருக்கக்கூடாது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறு நடந்திருக்கிறது, அதற்குச் சில அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருந்திருக்கலாம் அதாவது ஆடிட் செய்பவர்கள். அதன் காரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள், என்பதற்காக இதை நிறுத்தி வைத்தார்கள்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 97, 56, 955 இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்களே அதற்காகச் சொல்கிறேன்! நல்லாத்தூர் 49,624, பெருமானேரி 45,871, திருக்கழுக்குன்றம் விவசாய வங்கி 58,667, வீராபுரம் 80,340, அனந்தமங்கலம் 38,298, கடமலைப்புத்தூர் விவசாய வங்கி 60,790, காட்டுக்கூடலூர் 23,518 மின்னல் 31,132, புரகல் 59,973, வேளியம்பாக்கம் 36,509.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, பட்டியலைப் பார்ப்பதற்கு மெய்யான அளவு அளவாக இதைத் திறமைக் குறைவை ஒத்துக் கொள்கிறார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. மு. இராசகோபால்: அம்மையார் அவர்கள் எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் செய்தாலும் எனக்கு ஒரு மணி நேரம் கொடுத்தால் நானே சமாளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அரசாணி மங்கலம் 30,068, எல்பாக்கம் 31,873, எண்டத்தூர் வாடகாரனை 50,211, இவ்வளவு பேரும் பழைய ஆள். பத்தாண்டு லிஸ்டிலே எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். தோட்டாவல் 59,636, பழைய தலைவர், கதர் சட்டைக்காரர், உங்கள் கட்சிக்காரர்கள், எங்கள் ஆள் இருக்கிறான் என்று சொல்ல மாட்டேன். ஹாண்டே அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி அல்ல. இன்றைக்கும் கதர் போடுபவர், பக்கா சின்னடிகேட் காரர். இன்னும் குண்ணவாக்கம் 14,577, நெல்வாய் 12,534 படுர் 15,931, புதுதிவாக்கம் 15,403, புலிவாய் 75,481, திருப்புவிலை 41,492, உத்திரன்மேரூர் 55,633 கனியாம்புண்டி 40,836 வியைகநல்லூர் 101,438 கம்மாம்புண்டி 61,971, இந்திராபுரம் 46,644. எம் எல் ஏவாக இருந்தவர் செய்யூரில் கையாடல் இனத்தில், பத்தாண்டுக் காலம் வசூல் செய்ததையெல்லாம் பிளாமி என்று அந்தந்த ஊரிலே இருக்கும் முதலாளிகள், பணக்காரர்கள், உயர்ந்த இனம் என்கிறார்களே அவர் எல்லாம் தலைவராக காங்கிரஸ் காலத்தில் வந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆள்களுக்கெல்லாம் தோட்டக்காவல் ஆடு மேய்ப்பவன் எல்லா கையெழுத்துப் போட்டு பணம் வாங்கியதாகப் புள்ளிவிவரம் இருந்ததே தவிர அவர்கள் பணம் வாங்கவில்லை. செய்யூரில் 77,754 செய்யூர் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கும் ஊர். ஜமின் கொளத்தூரில் 65,191, விளம்பூரில் 47,633 அணைக்கட்டு 31,649, அமதங்கரணை 34,486 பையம்பாடி 47,264, புத்திரன்கோட்டை 52,656 இப்படி பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் இந்த நிலையிலிருக்கிறது.

[திரு. க. மு. இராசகோபால்]

[1972 மார்ச் 23]

அம்மையார் அவர்கள் ஏதோ ஐந்தாண்டுக் கால புள்ளிவிவரக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு பேசினால் நாங்கள் இருபதாண்டுக் காலக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு பேசுவோம். ஏதோ காமன் பாட்டைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி கிண்டல் பண்ணுகிறாயே.

(திரு. பொன்னப்ப நாடார், திருமதி அனந்தநாயகி ஆகியோர் எழுந்தனர்)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் இப்படி 'இருக்கிறாயே' 'நீ' என்று பேசுவது முறைதானா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வசூலிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

திரு. க. மு. இராசகோபால்: முதலிலே நடவடிக்கை எடுத்தவுடன் என்னுடைய மாவட்டத்திலே ஈன்று நபர்கள் விஷம் குடித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள்.

தலைவர் அவர்களே, நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டுப் போகிறேன்.

தற்போது நிலவள வங்கிக்கு என்று ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. தயவுசெய்து விவசாயிகளை வாழ்விக்கும் வகையில் அடிப்படையை மாற்றவேண்டும். சில இடங்களில் ஊற்று இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஊற்று இருப்பதில்லை. எந்தெந்த இடங்களிலே ஊற்று இருக்கிறதோ அங்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும்.

டிராக்டர் வாங்க வேண்டுமென்றால் விவசாயி 25 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும். 40,000 ரூபாய் டிராக்டர் விலை என்றால் 10,000 ரூபாய் ஒரு விவசாயியால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் விவசாயி தொந்து போய்க் கிடக்கிறானே. 20 ஆண்டுக் காலக் கடன் என்று இருந்ததை 7 ஆண்டு, 10 ஆண்டு என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் வாழமுடியாது.

இந்த அரசு அண்ணாவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டபோது சில திட்டத்தை மாற்றியமைத்தார்கள். 24 ஆண்டு கால வில்லங்கம் வாங்க வேண்டுமென்று இருந்ததை 13 ஆண்டு என்று குறைத்தார்கள். பத்தாயிரம் முதல் 90,000 வரை கடன் வாங்கலாம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு அமெரிக்காகாரன் கொடுத்த பணத்தில் கொடுப்பதால் திட்டம் மாற்றப்பட்டு விவசாயிகள் நன்மை பெறமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே இதை மாற்றித் தரவேண்டும். இப்படி இருந்தால் விவசாயிகள் வாழமுடியாது.

கதர் வாரியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காந்தி சொன்னார் என்கிறார்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அவர் சொல்லிய அவ்வளவையும் கடைப்பிடிக்கிறோமா, இன்றைக்குக் கட்டை வண்டியில் போவதில்லை. காரிலேதான் சட்ட மன்றத்திற்குப் போகிறோம். இன்று

1972 மார்ச் 23]

[திரு. க. மு. இராசகோபால்]

எவ்வளவோ வேகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் என்னை ஜெயிலில் வைத்து நூற்கச் சொன்னார்கள். மூன்று சிட்டத்திற்குமேல் ஒரு நாளைக்கு நூற்க முடிய வில்லை. ஒரு சிட்டத்திற்கு இரண்டை அல்லது நான்குதான் கூலி கிடைக்கும். நாரிலிருந்து என்னவோ செய்கிறார்கள், வேறு என்னென்னமோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும் போது இரண்டுங்கெட்டான் நிலை வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். நீங்கல்தான் மில்லுக்கும் லேசென்ஸ் கொடுத்தீர்கள். கதரையும் வளர்க்க வேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள். அப்போது ஒருமுறை மூன்று வார விழாக்களையும் ஒன்றாக வைத்துக்கொண்டார்கள். மூன்றிலும் ஒரே நாளில் பேசவேண்டிய சிக்கல் ஏற்பட்டது. கதரை எடுத்துவிட்டு கைத்தறித் திட்டத்தை மட்டும் உருவாக்கினால் நல்லது. கதரில் நஷ்டந்தான் வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கதரில் நஷ்டம் இல்லை. மூன்று கோடி ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: அங்கு கதர் மட்டுந்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் வேறு என்னென்னமோ செய்கிறார்கள். காலில் போடக் கூடிய செருப்புக்கூடத் தயாரிக்கிறார்கள் (மணி அடிக்கப்பட்டது). இந்த மானியத்திலே எவ்வளவோ பேசவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அம்மையார் அவர்கள் குறுகிப்பார்கள். தலைவரும் மணி அடிக்கிறார். ஆகவே, இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்

*திரு. எம். கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத்துறை மற்ற எல்லாத் துறைகளையும் விட மிகச் சிறந்த முறையில் விளங்குகிறது என்றால், அதனுடைய அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு உத்தியோக அமைச்சர் அவர்கள், முன்பு இருந்த சட்டதிட்டங்களை எல்லாம் மக்களுக்காக எந்த விதத்தில் பயன்பட முடியுமோ அதை நன்கு உணர்ந்து மாற்றிய காரணத்தாலும், அதே நேரத்தில் சட்டத்தை மட்டும் படித்து செயலாற்ற முடியாது என்று உணர்ந்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள அதிகாரிகளையும் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உள்ள தலைவர்களையும் அழைத்து அந்தந்த இடத்திற்கேற்றாற்போல் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதைத் தக்க ஆதாரத்தோடு செய்கிற காரணத்தாலும் அந்தத் துறை இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் சிறந்து விளங்குகிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ் மாநிலம் ஒன்றுதான் கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் மின்சாரத் துறையும் சிறப்பான முறையில் சேர்ந்து இயங்குவதுதான்.

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 23]

கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகக் கடன் பெற்ற விவசாயிகள் மின்விசை இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் கிணறு வெட்டி பம்ப் செட் வைக்கமுடியாத நிலைமையிலும் அதே நேரத்தில் அடுத்த ஆண்டே தவணையைச் செலுத்த வேண்டிய நிலைமையிலும் இருந்து வருகின்றனர். திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மின்சார வாரியம் ஒரு சில இடங்களில்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. மற்ற இடங்களில் சவுத் மெட்ரஸ் எலக்ட்ரிஸிட்டி கார்ப்பரேஷன் என்ற தனியார் நிறுவனம் இருக்கிற காரணத்தால் விவசாயிகள் பம்ப் செட்டுக்கு கனெக்ஷன் கேட்டால் இரண்டாயிரம் ரூபாய், மூவாயிரம் ரூபாய் டெப்பாசிட் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவதால் பல இடங்களில் விவசாயிகள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள், நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன என்ற நிலை இருக்கும்போது, அம்மையார் அவர்கள், கிளைக் கழகங்களைப்போல் அவை இருக்கின்றன என்று கிண்டலாகக்கூட சொல்லுவது சரியல்ல. உள்ளபடியே சட்டத்திற்கு விரோதம் இல்லாமல், முன்பிருந்த ஊழல் மலிந்த நிர்வாகத்தை மாற்றியமைக்கும்படியான நிலைமையில் அதிகாரிகளும், புதிதாக வந்திருக்கும் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும் மிகுந்த பொறுப்போடு கவனித்துக் “கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி தவறான கணக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதை நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும்” என்ற முறையில் செயல்படுவதன் காரணமாகத்தான் இன்று பலர் ராஜினாமா செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், பலர். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் ராஜகோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல் விஷம் குடித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளே எல்லாம் செல்ல நான் விரும்பவில்லை.

இன்றைக்கு உலக வங்கியிலிருந்து மாநில நிலவள வங்கித் தலைவர் நல்லதொரு ஒப்பந்தத்தைச் செய்து 26 கோடி ரூபாயைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இன்றையதினம் மாநில நிலவள வங்கியும், மற்ற நிலவள வங்கிகளும் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்றால், கடந்த மூன்று திங்கள் களாகச் செயல்பட முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து அந்த வங்கியோடு தொடர்பு கொண்டு நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த காலத்தில் சீக்கிரமாக நல்ல முறையில் கடனைத் தரமுடியும்.

இன்றுள்ள நிலையில் விவசாயிகள் மிகுந்த தொல்லைக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். ஏராளமான பணம் உலக வங்கி, ரிசர்வ் வங்கி மூலமாகக் கொடுப்பதற்கு ஆர்வம் இருக்கிறது, அரசாங்கத்திற்கும் அக்கறை இருக்கிறது. இருந்தும் விவசாயிகள் வேதனைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். பணத்தைப் பெறுவதோடு மட்டுமல்ல; கிணற்றை வெட்டுவதோடு மட்டுமல்ல; வெட்டிய கிணற்றின் மூலம் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தாலும் ஒரே ஆண்டில் தவணைகளைக் கொடுக்க

1972 மார்ச் 23]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

முடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் பொறுத்து தவணையைப் பெறும் வகையில் வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஏ. ஆர். சி. ஸ்கீம் என்ற முறையில் கடன் பெறுகிறோம் இதிலே சிங்கில் பரப்பசுக்கு லோன் தர முடியாது என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. கிணறு வெட்டவும், அதே நேரத்தில் பம்ப் செட் வைக்கவுமான நிலை இருந்தால்தான் கடன் பெறலாம். அடிக் கிணறு வெட்டினாலும், பம்ப் செட்டு சேர்த்து வைக்கவேண்டும். தனியாக பம்ப் செட் வைக்கவும் கடன் பெறமுடியாது. தனியாகக் கிணறு வெட்டவும் பணம் பெற முடியாது. இரண்டிலே ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வதற்குக் கடன் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் இன்றையதினம் அங்காடிகள் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், நஷ்டத்தில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அங்காடிகள் முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் வட்ட அளவிலும் அங்காடிகள் அமைத்து விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் உதவ வேண்டும்.

இவ்வளவு நல்ல முறையில் கூட்டுறவுத் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், செறை ஆண்டு குறுகிய கால, நடுத்தரக் கடன்களாக 44 கோடி ரூபாயும், மாநில நிலவள வங்கியின் மூலம் நீண்ட காலக் கடனாக 16 கோடி ரூபாயும் கொடுத்து நல்ல முறையில் பணிபாற்றி வந்தாலும், இந்த அரசின் அதிகாரத்தைக் குறைக்கும் வகையில் ஆணைக்குழு அறிக்கை இருப்பது கண்டு உள்ள படியே வருத்தப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது இதற்காக ஒரு போராட்டமே வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் இதிலே கொஞ்சம் நல்ல அக்கறை காட்டி நமக்கு உள்ள அதிகாரம் எப்படி முன்பு இருந்ததோ அதே நிலையில் இக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையையெல்லாம் ஆதரித்து ஒரே கருத்துக் களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, நம் கிராமங்களில் கடன் வசதி பெருகுவதற்கு இந்த இலாகா நல்லமுறையில் செயல்பட்டால்தான் கிராம மக்கள் நல்ல பயன் அடைய முடியும் என்ற கருத்தினை நாம் உணர்ந்து அதற்காக என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த கோவாப்பரேட்டிவ்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 23]

பாங்க்ஸ் அண்ட் கோவாப்பரேட்டிவ் க்ரெடிட் சொசைட்டிஸ் சம்பந்தமாக பாங்கிங் கமிஷனலிருந்து கூறப்பட்ட ஒருசில கருத்துக்களை எல்லாம் தொகுத்து இங்கு தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது பாங்கிங் மத்திய ஆட்சியின் அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது, கூட்டுறவு ஸ்டேட் சப்ஜக்டாக இருக்கிறது, இதில் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பல இருக்கின்றன, இந்தப் பட்டியலைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று ஒரு பரிந்துரை இருப்பதாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கூட்டுறவு அடிப்படையில் எல்லாவற்றையும் செய்துவிடாது நாம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து நேரடியாகவும் மற்றவிதங்களிலும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பாங்கிங்கானது மத்திய ஆட்சியின் கையில் இருப்பதால் அவைகளின் சட்டங்கள் எல்லாம் அதற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்து இதில் எடுத்தக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கடைசிப் பக்கத்தில் இருப்பதை, எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறுபாடான கருத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ளப்போகிறதா அல்லது பாங்கிங் என்று இருப்பதால் கூட்டுறவு அடிப்படையில் எல்லா காரியங்களையும் நம் மாநிலத்தில் பரிமாறுவதற்கு போதிய அளவில் அதிகாரம் வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா என்பதை தெளிவுபடுத்தவேண்டும். இந்த உரையில் எட்டாவது பக்கத்தில் கூறியிருக்கிற ஒரு பகுதியை மட்டும் தங்கள் அனுமதியின்பேரில் படிக்க விரும்புகிறேன்.

‘ This requires enabling and supporting legislation both of the Centre and of the States; Central legislation would suffice on the implementation of our recommendation to confer on the Union the power to legislate on matters relating to the incorporation, regulation and winding up of co-operative credit societies. ’

என்று சொல்லி முடித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பராமரிக்கிற எல்லா அதிகாரங்களும் நமக்கு இருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாட்பூர் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பையும் மேற்கோளாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி விரிவாகச் சொல்லி இந்த மன்றத்தின் காலத்தை எடுக்க நான் நினைக்கவில்லை.

பொதுவாக இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமானது இப்போது வளர்ந்திருக்கிறது என்றும். முன்பு ஏதோ ஊழல் மலிந்திருந்தது என்றும், காங்கிரஸ்காரர்கள், கதர் போட்டவர்களுக்கெல்லாம் இது புகலிடமாக இருந்தது என்றும் பல உறுப்பினர்கள் இங்கு உரக்கமாக எடுத்துப் பேசினார்கள். குறிப்பாக ஓரிரு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்போது ஆட்சி மாறியவுடன் ஒருசிலர் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் வேதனைக்குரிய பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். யார் தவறு செய்தாலும்கூட, காங்கிரஸ்காரர்கள் தவறு செய்தாலும்கூட அல்லது எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் தவறு செய்தாலும்கூட இலாகா அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதை நாங்கள் எப்போதும் ஆட்சேபிக்கவில்லை, தலையிடவும் இல்லை என்பதை எங்கள் கட்சி சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் பொதுவாக ஏதோ கதர் போட்டவர்

1972 மார்ச் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கள் எல்லாம் மகாபாவிகள் என்றும் மற்றவர்கள் எல்லாம் பெரும் புண்ணியவான்கள் என்றும் தொனிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மன்றத்தில் பேசுவது வேடிக்கையாகவும் விந்தையாகவும் இருக்கிறது.

கூட்டுறவுத் துறைக்கு நம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன என்றும், அந்த இயக்கம் பூத்துக் குலுங்குகிறது என்றும் பலர் எடுத்துக்கூறினார்கள். கழிந்த தேர்தலுக்கு முன்னதாக ஒன்றிரண்டு இடங்களில் பாசன இறைவை சொஸைட்டிகள் என்று அப்படி மஷ்ரூம் சொஸைட்டிகள், பேப்பர் சொஸைட்டிகள் என்ற அளவில் வளர்ந்ததை இந்தமன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 27-ம் தேதியில் கழிந்த தேர்தலுக்கு ஒருசில நாட்கள் முன்னடியாக அவசர அவசியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பலயிடங்களில் இப்படிப்பட்ட பாசன இறைவை சொஸைட்டிகள் எல்லாம் எப்படியோ உற்பத்தியாகிவிட்டன. 20 லட்சத்திற்கு மேலான பணம் அதிலிருந்து கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். 20 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறீர்களே, அதிலிருந்து கிடைத்த லாபம் என்ன, ரிட்டேன் என்ன, அதில் கிடைக்கிற வட்டி என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதுபோல் இன்னொரு விஷயம்.

Setting up of modern rice mills.

என்று ஒரு இனம் இருக்கிறது. அதற்கு 1969-70-ல் ரூ. 37.10 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. 1970-71-ல் ரூ. 20 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த மாடர்ன் ரைஸ் மில்ஸ் எல்லாம் இன்று லாபத்தில் ஓடுகின்றனவா அல்லது நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றனவா, அவை ஏதாவது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் நாம் உணர வேண்டும்.

உதாரணமாக, திருநெல்வேலிக்கு அருகாமையில் தாழையூத்து பக்கத்தில் மாடேர்ன் ரைஸ் மில் இருக்கிறது. அது திறக்கப்பட்டு பல நாட்கள் ஆகியும் கூட இதகாறும் அது இயங்கவில்லை. திறப்பு விழா நடந்தது, அமைச்சர் அவர்கள் சென்றார்களோ செல்லவில்லையோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் திறப்பு விழா விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆனால் திறப்பு விழா நடந்த பிறகும் அது இதுகாறும் இயங்கவில்லை, நெல் அறைவை செய்யவில்லை என்பதை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி பலயிடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதில் சட்டத்தின் சந்துபொந்துகளில் ஒளிந்து கொள்கிறார்கள் என்று இங்கு பரவலாகப் பேசப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைம தலைவர்—தலைமை).

நாகர்கோவிலில் ஒரு சிறப்பங்காடி இருந்தது. பகவதி சிறப்பங்காடி. அதை சூப்பர்வீட் செய்தார்கள். அப்படி சூப்பர்வீட் செய்ததற்குப் பிறகு ஏன் திறக்கவில்லை? அதிகாரம் இருக்கலாம். கூட்டுறவுச் சட்டப்படி நான்காண்டுகள் வரையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இங்கு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 23]

நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். மாநில சயாட்சி, சயாட்சி என்று நாம் தரப்பட்ட அடித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அதில் இருக்கிற உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு என் டயரக்டர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எப்படி அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமா அதேமாதிரி எங்களைப் போன்றவர்கள் நாங்கள் பங்குகள் எடுத்திருக்கிறோம், எங்கள் பிரதிநிதிகள் அதில் இருந்து நடத்தவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதிலுள்ள அரசியலைப் பற்றிக் கூறக் தேவையில்லை. அரசியலில் நம் அமைச்சர் பெருமான் அதில் புகுவதில்லை, அவர்களுள்ளும் அதில் ஒன்றுமே செய்வதில்லை என்று வெளிப்பட பேசினாலும் பின்னால் உள்ள சர்த்திரம் எல்லாம் அந்த ஜில்லா மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்கு தெரியும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவேளை அவர்களுக்கு இரண்டு ஜில்லாக்கள் ஒதுக்கியிருக்கலாம். எதிர் கட்சியில் இருக்கிறவர்களை எல்லாம் அடக்கி ஒரே நசுக்குவதற்காக நீங்கள் பெரும் அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு—குறிப்பாக கூட்டுறவு இயக்கம் என்று சொன்னால் அதில் என்னென்னவோ காரியங்கள் எல்லாம் செய்துவிடலாம்.

நாகர்கோவிலில் உள்ள மத்திய வங்கியில் இன்று அவர்களது கட்சியின் பெயரால்—அவர் இப்போது ராஜ்ய சபா மெம்பராகப் போகிறார்—ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்ற கதை எல்லாம் இங்கு எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. ஆயில் சொஸைட்டி வந்தது, பாசன் சொஸைட்டி வந்தது, எந்த சொஸைட்டிக்காவது ஆபீஸ் இருக்கிறதா அல்லது அவற்றிற்கு மூலதனம் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எப்படி அதில் உறுப்பினர்கள் வந்தார்கள், அங்கிருந்த பிரசுடென்டை எப்படி அப்புறப் படுத்தினார்கள் என்பதெல்லாம் நாடறிந்த உண்மை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எங்கள் ஆட்சியில் நேர்மையாக இருக்கிறோம். நல்லவர்களாக இருக்கிறோம், வல்லவர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது.

உங்கள் திறமை, உங்கள் ஆற்றல் இவை இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு நடந்திருக்கின்றன என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நியமனம் பெற்ற ஒருவர் இன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி நியமனம் பெற்றவர்கள் தலைவர்களாக இருக்கலாம் என்று விதியை மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். இததச் சட்டத்திலுள்ள சில நுணுக்கங்களை வைத்துக் கொண்டு யாரை வேண்டுமானாலும் அங்கு கொண்டு வர முடியும். பல திட்டங்களைத் திட்ட முடியும். இப்போது அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராக செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என் தொகுதியில் ஒரு சின்ன சம்பவம் நடந்தது. எனக்கு எதிராக நின்ற ஒரு நபர் இருந்தார். அவர் ஒரு நிலவள வங்கிக்காக முயற்சி செய்தார்கள். பணம் பிரித்தார்கள். கொஞ்சப் பணம் அரசாங்கத்திற்கும் கட்டினார்கள். ஆனால் கடைசியாக அவரைப் பிடிக்காமல் வேறு ஒரு நபரை தலைவராக எடுத்து அவர்

இணைப்புகள்

1972 மார்ச் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்று பவனி வருகிறார். இதெல்லாம் வேடிக்கையான சரித்திரம். இப்படி நடப்பதுதான் பொதுவாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும் என்பதற்காக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காரியங்கள் எல்லாம் லாபமாக நடப்பதில்லை. சிறப்பங்காடிகள் நடக்கின்றன. சிறு அங்காடிகள் நடக்கின்றன. இவற்றில் எவ்வளவு லாபம் வருகின்றன என்பதை ஆய்வு செய்யவேண்டும்.

எதோ நாங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி விட்டோம் என்று சொன்னால் போதாது. யாருடைய கையில் அந்தப் பணம் போய் சேருகிறது என்பதைப் பொதுமக்கள் அறிய ஆவலாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற 'சூப்பர்செஷன், இன்ஸ்பெக்ஷன்' போன்ற காரியங்களைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். அந்தச் சட்டமானது விரிவாக மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக கடற் பற்றி நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு சில மட்டுமே சொல்ல விரும்புகிறேன். கடரைப்பற்றி என்னமாகப் பேசினார்கள். எதோ ஒரு இயக்கத்தவர்களைக் கடரை அணிந்து கொள்கிறார்கள் என்று என்னத்தோடு முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் பேசினார்கள். அது எத்தகைய பொருத்தம் இல்லாத வாதம் என்பதை இந்த மன்றமே அறியும். ஏழை எளியவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்கு 1½—2 ரூபாய் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக காந்திஜி அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். காந்திஜியின் நினைவாக இருக்கிறது நாம் அதற்காக பெருமையடைகிறோம். காந்திஜியின் வாயில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம். நாம் அந்த இயக்கத்தைக் குறைத்துப் பேசுவது நல்லதல்ல, எவ்விதமான பெருமையும் அதனால் வராது என்பதை தங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரையில் பெட்டி டைரைக்டர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அது உயர்தர அதிகாரியின் வீடாக அமைந்து இருக்கிறது. அது பொருத்தமானதா என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். அதை மாற்றி வேறு இடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி இருக்கிற காரணத்தால் வேறு ஆட்சேபணைகள் வருகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த இலாகாவிலே எம்பிளாயிமென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாக நியமனம் நடத்தினால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அது இல்லாமல் அந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஆங்காங்கு வேலை போட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, பல நியமனங்கள் நடந்ததைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் காதி ஆபீசர் நியமனத்தைப் பற்றி எல்லாம் பல ஆட்சேபணைகள் பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கின்றன. அதையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையில் ஆராயவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 23]

கிராமக் கைத்தொழில் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கார்பென்டரி, பிளாக்ஸ்மித்தி யூனிட்கள் இருக்கின்றன. வட்சேரியில் ஒரு யூனிட் மூடப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு எஸ். வி. நகரத்தில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிற போது, ஒரு தொழில் எல்லாப் பகுதியிலும் மூடப்படவேண்டிய நிலை என்ன என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கருங்கல் என்ற பகுதியில் கருமார், தச்சு யூனிட் இருக்கிறது. ரூ. 60,000 என்று அனுமதிக்கப்பட்டது. ரிவாலிடேஷன் செய்யாமல் இது வரையில் பணம் கொடுக்காமல் சரியாக இயங்குவதற்கு இயலாத நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே இருந்து எழுதி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளவில்லை. கருங்கல்லில் இருக்கும் தச்சுப் பட்டறை கதர் போர்டின் கீழே இருக்கிறது. அங்கே இருந்து 1971-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 23-ம் தேதியிலே ப்ரோசீடிங்ஸ் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலிருந்து திரும்பவும் இப்போது 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 8-ந் தேதியில் அந்த இலாகாவிற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த விவரத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவிலே இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களை ரெகுலரைசேஷன் செய்யாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரையுமே ரெகுலரைசேஷன் செய்வது இல்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாக பலரும் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்களை ஒழுங்கு செய்யவில்லை, செய்யக்கூடாது? அதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைச் சற்று சிந்தித்தப்பார்க்க வேண்டும். 7-8 ஆண்டுகள் டெம்பரரியாக இருந்து அவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அந்த இலாகாவின் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கதர் இலாகாவில் வெளி டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அதாவது ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பலரும் வந்திருக்கிறார்கள். ப்ரோமோஷன் அடிப்படையில் தற்போது டி.கே.ஓ. இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர்கள். பி.டி.ஓ. வாக இருந்தவர்களை மாற்றிய்போட்டிருக்கிறார்கள். நகராட்சிகளிலே பணி யாற்றியவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவிலே பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் அந்த உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த இலாகாவின் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல விஷயங்கள் அந்த இலாகாவைப்பற்றி இருக்கின்றன. சிலர் மீது கேஸ் இருக்கிறது. அவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். என்கொயரி நடந்து வருஷக்கணக்காகியும் அவர்களுக்கு ஒரு விடிவும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷைக்கோர்ட் தீர்ப்பை எல்லாம் கூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சஸ்பென்ட் செய்தால் அவர்களை ஒரு கால வரையரைக்குள்

[1972 மார்ச் 23]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ரீஜன்ஸ்டேட் செய்ய வேண்டும். இப்படி காலவரமின்றி என்கொயர் நிண்டுகொண்டு இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்,

இப்போது பல சென்டர்கள் மூடிக்கிடக்கின்றன. நல்ல முறையில் கதர் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி ஆராயவேண்டும். கதர் இயக்கத்தைப் பற்றி நல்ல முறையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பீன வெல்ல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிகமாக வருவாய் உடையதாக இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது அந்தத் தொழிலுக்கு மத்திய வங்கி மூலம் கடன் கொடுப்பதாக திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தமாதிரி வங்கிகளில் இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி நன்றாக செயல்பட வேண்டும். நானும் 8 ஆண்டுகாலம் ஒரு கூட்டுறவு பாங்கின் தலைவராக இருந்தேன்; வேண்டுமானால் எந்தக் காலத்திலும் விசாரணை நடத்தினாலும் தயாராக இருக்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் களங்கம் உள்ளவர்கள்—காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்ற வார்த்தையைக்கொண்டு வரவேண்டாம் என்பதற்காக நான் சவால் என்ற முறையில் எந்த விசாரணையையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடைசியாக கதர்கிராமக் கைத்தொழில் இலாகாவைப் பற்றி மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கூறியதால் அதைப்பற்றி நான் முதலில் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலே அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்போது கிராமத்தொழில் கள் எல்லாமே கிராமத்தில் நொடிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்கிற அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் எந்த ஒரு தொழிலும் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் நடக்குமானால் அதை சாத்த வேண்டிய நிலை வருகிறதே தவிர அதை ஒரு ஆண்டு நீடித்து நடத்தலாம், இரண்டு ஆண்டு நீடித்து நடத்தலாம், இப்படி மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் வந்தால் யார் அந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்டுவது? அதனால் சாத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி வருகிறபோது யார் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள் என்றால் அங்கே வேல் செய்யும் தொழிலாளர்கள் தான் அதிகச் சங்கடப்படுகிறார்கள். அபரிமிதமான லாபம் கிடைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, நானும் சொல்லவில்லை, அவர்களும் சொல்லவில்லை. அவைகளாகவே நன்றாக நடக்க வேண்டும், தன் காலில் நின்றுக வேண்டும். Profit is not a bad word—but profiteering is a bad word. அந்த நிலையை அனுசகத்துக்கொண்டு போகிறோம்.

பொதுவாக எல்லா கூட்டுறவுத் தொழிலுமே தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டு நஷ்டத்தில் நடந்தால் அவை மூடப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். தொடர்ந்து மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் நஷ்டம் இருந்தால் யார் அதற்கு ஈடுசெய்வது, அதோடு அப்படியே நடத்திக்கொண்ட சென்றால் அந்தத் தொழிலும் கெட்டுவிடும், நாமும் நம் கடமையுடனிருந்து தவறியவர்கள் ஆவோம்,

[திரு. சி.பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். கதர் இயக்கத்தைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த இயக்கத்தைப் பற்றி நான் பலமுறை சிந்தித்து இருக்கிறேன். இன்னும் என்னை விட சிறந்தவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதர் இயக்கத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அதிலே இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. (1) கதர், (2) கிராமக் கைத்தொழில். இரண்டையும் பற்றி ஆராய மத்திய அரசு ஒரு குழு அமைத்தது. அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்த்தவர்களுக்கு அது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான் என்பது தெரியும். கடைசி சிபார்சுகளை மட்டும் படித்து விடுகிறேன்.

கதர் என்றால் என்னமாதிரி நடைபெற வேண்டும். கதர் என்றால் ஏதோ சர்க்காவை வைத்து சுற்றிக்கொண்டே இருந்து நாள் முழுவதும் சுற்றி 4 அணு கூட கூலி கிடைக்காமல் இருக்கும் நிலைமை மாறியாக வேண்டுமென்று அந்தக் கதர் பற்றி சிந்தித்தவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அசோக் மேத்தா கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. மத்திய அரசு அந்தக் கதருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 70 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். நமது மாநில அரசு ரூ. 23 லட்சத்திற்கு மேல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மேலும் ஏன் கொடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை நிச்சயம் சிந்திப்பார்கள்.

மத்திய அரசுக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கதரைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? பழைய காலத்தில் கிசான் காதி, அதாவது கதரை எதற்காகப் பயன்படுத்தவேண்டும், அவரவர் சொந்தத்திற்கு, அவரவர் அணிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். அது ஒன்று. அல்லது அந்த ஊரிலேயே விற்றுவிடக் கூடிய தன்மையில் அதை பயன்படுத்த வேண்டும்.

இரண்டாவதாக கதரைப்பற்றிச் சொல்லியுள்ளார்கள்—தற்காலத்தில் நல்ல முன்னேற்றமான முறைகளைக் கைக்கொண்டு, இயந்திர சாதனத்தைக் கொண்டு கதர் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். “டெக்னிகல் அட்வான்ஸ்மெண்டு, ப்ரோகிரெசிவ்” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். “டெக்னாலஜிகல் இம்ப்ரூவ்மெண்ட்ஸ்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கதர் என்று சொன்னால், அதை ஒரு மோட்டார் வைத்து, விசையை வைத்து, எப்படி ஓட்ட டாடியும் என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ரொம்ப சிந்தித்திருப்பார்கள். இவர்கள் சொல்லியிருப்பது, மோட்டாரை வைத்து ஓட்டுங்கள் என்றே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாசிக்கிறேன். அதனுடைய ரெகமெண்டேஷன், அசோக் மேத்தா கமிட்டி ரெகமெண்டேஷன். மத்திய அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வெகு நாட்களாக ரூ. 70 லட்சம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றைக்காவது ஒரு நாள் கதர் என்பது தன் காலில் நிற்கவேண்டும். டிரெடிஷனல் காதி, பழைய காதி, அவர்கள் வீட்டிலேயே நூற்று, அவரவர் மனைவி, மக்கள் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். நான் படிக்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி.பா. ஆதித்தனார்]

“Traditional khadi programme should be oriented towards the individual self-use and village self-sufficiency

அதைத் தவிர டிரெடிஷனல் காதி என்பது மேற்கொண்டு தேவையில்லை. வருந்தத்தக்கது. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு இது கொஞ்சம் அதிருப்தியைத் தரக்கூடியதாக இருக்கும் ஒரு வேளை.

Production of kadhi for sale.

விற்பனைக்கு வருகிற காதி

Production of khadi for sale should in future be organised with the help of yarn spun on new model charkhas

டெக்ஸ்டீல் சர்க்கா என்று 12 கதிர்கள் கொண்ட அந்தச் சர்க்காவைத் தான் பயன்படுத்தி, அந்தக் கதரைத் தான் விற்பனைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். சொந்தத்திற்கே பயன்படுத்திக்கொள்கிற தன்மையாக இருந்தால், சொந்தமாக நாமே நூற்றுக்கொண்டு நாமே அணிவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. விற்பனைக்கு காதி உற்பத்தி செய்வது, Production of khadi for sale should in future be organised with the help of yarn spun on new model charkhas. There should be free scope for introduction of technological improvements and use of power .. “யூஸ் ஆஃப் பவர்”, மோட்டார் வைத்து கதர் உற்பத்தி பண்ணவேண்டும், இயந்திரத்தைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யவேண்டும், அப்படி உற்பத்தி செய்தால்தான் தன் காலிலேயே நிற்கமுடியும்.

அதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். எப்பொழுதோ மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். ரூ. 70 லட்சம் தொடர்ந்து வரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. கதர் தன் காலில் நிற்கவேண்டும். அதைத்தான் செய்துவருகிறோம். அம்மையார் அவர்கள் அதைபோய் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். திருப்பூரில் பரமாந லூரில் மோட்டாரில் சுற்றி கதரை எவ்வளவு நன்றாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதை, நீங்கள் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும். அதை ஒட்டுகிற சங்கீதமானது காதுக்கு இனிமையாக இருக்கும்.

அப்படி ஒருவேளை அம்மையார் அவர்களுக்கு அங்கே போவதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் இருக்குமானால் குறளகம், குறளகம் என்று இன்றைக்கு என் உயிரை எடுத்தீர்களே, அந்தக் குறளகத்தில் போய் பார்த்தால் அங்கே இவ்வாறு இயந்திரத்தின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட, அந்த நூலில் நெய்யப்பட்ட சட்டை ரூ. 5-க்கு விற்கிறார்கள் (குறுக்கீடு) அரைகை சட்டை, சிலாக், கால் சட்டை ரூ. 5. அவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அந்தச் சட்டையைப் போய் என் வாங்கக்கூடாது?

அதைத்தான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த இலாகாவை நான் நிர்வகிக்கின்ற வரையில் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், எந்த ஒரு தொழிலும் லாபத்திற்காக, லாப நோக்கைக் கொண்டு இருக்க

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

வேண்டும் என்றுதான் சொல்வேன். அது தன் காலில் நிற்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை தத்துவத்தில்தான் நடத்துவேன். டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் இல்லை. புகார்கள் சொல்லியிருக்கிறாரே தவிர அவர் இப்பொழுது இங்கு இல்லை. நான் விரிவாக பதில் சொல்வதற்கு அவர்கள் இருந்து கேட்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? கதர் இலாகா என்றால் காந்தி சொன்னபடி எல்லாம் தர்மத்துக்குத்தானே நடக்கவேண்டும், இவர்கள் வந்து என்ன கணக்குக் கேட்பது, அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா, இவர்கள் சொந்த வீட்டுச் சொத்தா, இவர்கள் வந்து கேட்க வருகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

கதர் இலாகாவை நான் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்ற பெருத்த ஆசை எனக்கு இல்லை. நான் நிச்சயமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். ஏர்கண்டிஷன் என்பது ரூ. 5,000 வாடகை என்பது இப்படிப்பட்ட அவதூறு நிச்சயமாக நிற்கவேண்டும் மாடியில் போய் சாப்பிடுவது கூடவா குற்றம்? கதர் இலாகாவின் பணத்தை எடுத்தாடு தான் குற்றம். ரெகிர்ட்டிங் சாப்பிட்டால் குற்றமா? சாப்பிடாமல் பட்டினியாக இருக்க வேண்டுமா? டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் கேட்கிறார். வேலையைச் செய்துவிட்டு, சாப்பிடுவது கூடவா குற்றம்?

இவர்களுக்கு இந்தத் தன்மை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். கதர் போர்டு என்று தனியாக இருக்கிறது. அதற்கு சர்வ அதிகாரம் கொடுத்து, அவர்களே ஒரு வைஸ்-பிரசிடென்டை நியமிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அப்பாயிண்டுமெண்டு கமிட்டி இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம். அப்பாயிண்டுமெண்ட் கமிட்டி இருக்கிறது. அதற்கு நியமனம் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எப்படி எல்லாம் நடக்கிறது, இன்று குமாஸ்தா, மறு நாள் கெஜெடட் ஆபீசர், அதெல்லாம் எப்படி நடக்கிறது என்று கேட்கார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் நிச்சயம் மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நான் கொண்டிருக்கிறேன். அவ்வாறு இருக்கக்கூடாது.

மேலும் பிணன்ஸ் கமிட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஓரத்தநாட்டிலுள்ள கைக்குத்தல் அரிசி உற்பத்தி செய்கின்ற சங்கத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். கொடுக்க வில்லை. டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் ஃபைலை பார்த்துவிட்டு சொல்கிறார். கைக்குத்தல் அரிசி உற்பத்தி செய்கின்ற சங்கத்தைப்பற்றி அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் பேசினால் நலமாக இருக்கும். நமக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அது மிகுந்த மோசமாக நடக்கிறது. அவர்களே குறிப்பினை எழுதியிருக்கிறார். அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர், முன்னால் கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்தவர், அதற்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று எழுதி இருக்கிறார். பிணன்ஸ் கமிட்டி ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும், ஓரத்தநாடு கைக்குத்தல் அரிசி உற்பத்தி செய்யும் சங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. அங்கே போய் பார்த்தால் உரல் இருக்குமா உலக்கை இருக்குமா என்பது தெரியாது. உரலும் உலக்கையும் இல்லாமலே கைக்குத்தலரிசி உற்பத்தி செய்யும் சங்கம் ஒன்று இருக்குமோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

அதேமாதிரி கும்பகோணம் (சிரிப்பு), கும்பகோணத்தில் ஒரு கைக்குத்தல் அரிசி சங்கத்திற்கு ரூ. 20,000 கொடுக்கவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்திற்கு டைரக்டர்கள் யார் என்றால், அம்மணி அம்மாள், சின்னப்பொண்ணு என்று இப்படி மனைவி மக்களை தான். அந்தச் சங்கத்திற்கு ரூ. 20,000 கொடுக்க வேண்டுமென்று எழுதினால் நாம் கொடுப்பதா? கொடுக்கவேண்டும் என்று டாக்டர் ஹண்டே சொல்லப்போகிறார்கள். ஃபைல் தெரியும். யார் சொன்னது? உள்ளே இருந்து குழிபறிக்கின்ற தன்மை இருக்கும்பொழுது, அதைப் பற்றி எனக்கு மிகுந்த வெறுப்பு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி குறிப்பு தலைமை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

இதை நடத்தவேண்டுமென்றால், நிச்சயம் பம்பாயில் எப்படி சட்டம் இருக்கிறதோ அதைப்போல் நடத்தவேண்டும். கதர் போர்டு ஒன்று இருக்கவேண்டும். அதிலே ஊழியர்கள், சிப்பந்திகள் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் அன்றாடம் நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கமிஷன் என்று 30, 35 பேர்கள் கொண்ட அமைப்பு தலியாக இருக்கவேண்டும். அதிலே அதிகாரப் பற்று இல்லாதவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் கொள்கையைப் பற்றி மட்டும் முடிவு செய்வார்கள். அன்றாடம் நிர்வாகத்தில் அவர்கள் ஈடுபடமாட்டார்கள், அதிலே அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் ஒரு பத்திரிகைக்கு வாரம்தோறும் 200 ரூபாய் கொடுப்பதாக முடிவு செய்து அனுப்புகிறார்கள். வாரந்தோறும் ஒரு பத்திரிகைக்கு விளம்பரத் திற்காக ஏன் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. அதற்கு வந்து பார்க்கவேண்டாமா? ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டாமா? நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி, அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய அவசியம் நிச்சயமாக இருக்கிறது.

அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ஐந்தாவது மாடியில் போய்—ஐந்தாவது மாடியென்றால், மாடியில் மேலே போகப் போக வாடகை குறையும்—ஐந்தாவது மாடியில் போய் சாப்பிடப்போகிறார்களே, ரெபிரஷ்மெண்டு சாப்பிடப்போகிறார்களே என்று கேட்டார்கள். பலமுறை சொல்கிறேன். அங்கேபோய் ரெபிரெஷ்மெண்டு சாப்பிடுவதற்கு எனக்கு ஆசையில்லை. நான் நடத்தகிற வரையில் ஒழுங்காக நடத்தவேண்டும். திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் 'திரும்பத்' திரும்ப என் சொல்கிறீர்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டேயை தடுத்துப் பார்த்தார்கள். ஆனால், அவர் கேட்கவில்லை. ஒரே எண்ணம், ஐந்தாவது மாடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு சாப்பிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறார்களே ஒழிய, அந்தச் சாப்பாட்டுக்கு அரசாங்கமோ அல்லது காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கமிஷனே எனக்கு பணம் கொடுக்கவில்லை. எனக்கு சாப்பாட்டுக்கு இல்லையா? சாப்பாட்டுக்குக் கூடவா நான் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்? அங்கே ரெபிரெஷ்மெண்டு கொடுக்கிறோம் என்றால், அங்கு என்னோடு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, குமாஸ்தாக்களுக்கு, கீழ்நிலை ஊழியர்களுக்கு, நேர்முக ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். அதற்கு ஒரு பைசாகூட காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டு பணத்திலிருந்து எடுக்க வில்லை. நான் அப்படி எடுப்பதாக இருந்தால் எப்படி வாழ முடியும்?

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

அது கிடையாது என்ற உண்மையை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இருந்தால் திருத்தமாகச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். நடத்துவதாக இருந்தால் எப்படி நடத்தவேண்டும்? தெளிவாக சட்ட அமைச்சருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். ஆக, இப்படிப்பட்ட சட்ட மாறுதல் வேண்டும். அதிகாரிகள் அன்றாட நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். அதிகாரப் பற்றில்லாதவர்கள் கவுன்சிலாக இருந்து கொண்டு, புத்திமதி சொல்லும் அளவில், “டாலிசி” வகுக்கும் அளவில் இருந்து பார்க்கவேண்டும். அப்படி நடக்குமானால் இது மிக நன்றாக நடக்கும். இதில் எந்தவித நட்பும் அடையத் தேவையில்லை.

காதியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். நண்பர் பொன்னப்ப நாடார் சொல்வது, “கர்ண கரேமாக இருக்கிறது விசைத்தறி வைத்து ஒட்டுவது என்றால்.....” நம்பக்கூடமாட்டார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. அதை ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்டவர்கள்? தேவர் போன்றவர்கள், வினோபா போன்றவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: காதி போர்டு பற்றிச் சொன்னார். பம்பாயில் இருப்பது மாதிரி ஸ்டாட்பரம் என்று. இங்கே “வாட்டர் போர்டு, டிரிஸ்ட் போர்டு” என்று போர்டிருக்கிறார்களே அந்தமாதிரி போர்டு. அதை “மினிஸ்டிரிக்கும்” போர்டுக்கும் சம்மந்தமில்லாமல் ஒரு தனி “நான் அபிஷியல் சேர்மேனை”ப் போர்டு இயக்க ஏன் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அதனால் தான் சொல்கிறேன். அது ஆய்வில் இருக்கிறது. மத்திய அரசு குழு காதி பற்றி ஆராய்வதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பலகாலம் சிந்தித்து சிந்தித்துப் பார்த்து தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் கதரை அணிந்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் விற்பனைக்கு வருகிறது இன்னொரு கதர்—அதற்கு பெயர் “நியூ மாடல் காதி” என்று பெயர் வைத்து அது விசையில் ஒடுகிறது. 5 ரூபாய்க்கு கிடைக்கும். வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

அடுத்தாற்போல், கைத்தொழில்கள். இரண்டு கணக்குகள் இருக்கின்றன. “காதி அண்ட் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” என்று. அதில் “காதி” அதற்கு தனிக் கணக்கு. “வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” இதற்கு தனிக் கணக்கு. அதற்கு தனி நிதி. இதற்கு தனி நிதி. அந்த “இண்டஸ்ட்ரிஸ்” பற்றி 9-ம் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்றால் கைக்குத்தல் நடத்தக் கூடாதா? ஏன் அதை முடிவிட்டார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். “ரூரல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ப்ரோகிராம்” இதுதான் அவர்கள் முடிவாகச் சொல்லியது. இப்போது எத்தனையோ கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. கைக்குத்தல், செருப்பு தைப்பது, தோல் பதனிடவது இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன.

The Rural Industries Programme should be concentrated primarily on the development of such of the rural industries as offer reasonable prospects of becoming viable after certain period.

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

எந்தத் தொழில்கள் வெகு சீக்கிரமாக தன்காலில் நின்று தனித்து இயங்க முடியுமோ அப்படிப்பட்ட தொழில்களை நடத்துங்கள். கைக்குத்தல் அரிசி தன் காலில் நடக்குமா? இதில்கூட வருத்தப்படுகிறார்கள். செக்கு எண்ணை தன் காலில் நிற்குமா? அப்படிப் பார்க்கவேண்டி இருக்கிறது. இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தவிதத் தவறுமில்லை. அதில் கிராமப்பற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசின் இந்தக் குழு 1968-க்கு முன்பு நியமிக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகள் சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்கள் செய்த சிபாரிசுப்படி என்ன கைத்தொழில்கள் செய்யலாம் என்று சொன்னதோ அவைகளை நாம் நல்ல முறையில் நடத்திக்காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இல்லையென்றால், ஆண்டுதாறும் நமது தமிழக அரசு 23 லட்ச ரூபாய் கொடுத்தாக கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பதாக இருந்தால், கைத்தொழில் லாபசதுடன் நடக்கவேண்டுமென்று நண்பர் பொன்னப்ப நாடார் சொல்லவில்லையா? ஸ்பபிஸ்லாமல் நடத்த வேண்டுமானால், “ஏன் மக்கள் வரிப்பணத்திலிருந்து ஆண்டுதேறும் 23 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஏன் கொடுக்க வேண்டும்?” என்று ஹாண்டேயைப் போன்றவர்கள் சொல்லக்கூடும். கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். அத்தீயையும் எனக்குத் தெரியும். அவர்களைக் கேட்கிறேன். இப்படி தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் “நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் இது காந்தியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது; ஆகையினால் தர்மத்திற்கு நடத்தவேண்டும்” என்று. அதை தர்மத்திற்கு கொடுப்பது, மக்களுடைய வரிப்பணத்தை எடுத்து தர்மத்திற்குக் கொடுப்பது என்பதற்கு நாங்கள் நிச்சயமாக.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள் என்று கூறினர். யார் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள்? அவருடன் இருப்பவர்களா? அல்லது இந்தப் புறம் இருக்கிறவர்களா? மன்றத்திற்கு அதை விளக்குகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: முழுவதும் தெரியாது. இருந்தாலும் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கூட்டுறவு இலாகா நிர்வாகத்தில் முழுக்க முழுக்க அரசு—நாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருக்கின்ற தொழில் தன் காலில் நிற்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சாத்தி விடுவோம் இதைச் செய்வதற்கு, இப்படிச் செயல்பட அடிப்படையில் சட்டத்தில் மாறுதல் தேவை. அதைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி நான் வருந்தவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் என்னைக் குத்திப் பார்க்கலாம் என்று குத்தினார்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை. அப்போதே சொன்னேன். இப்போது அதை விட தெளிவாக நான் சொல்ல முடியாது. அதற்கடுத்தாற்போல், காங்கிரஸ் கட்சி—நான் சிண்டிகேட் என்று சொல்லவில்லை— காங்கிரஸ் என்ற பெயர் சொல்லலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: காங்கிரஸ் என்ற பெயரே சொல்லலாம்.

[1972 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படியே சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அம்மையார் காங்கிரஸ் என்று சொல்லலாம் என்றார்கள். துணைத் தலைவரும் சொன்னார்கள். ஜனநாயகம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். மெத்த வருந்துகிறேன். ஏனென்றால், கூட்டுறவுத் துறையில் ஜனநாயகம் இப்போதுதான் நன்றாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நமக்கும் தெரியும். குறிப்பாக ஒன்றிரண்டை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மத்திய வங்கிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் இப்போது ஜனநாயகம் இல்லையா? முன்னர், கடந்த 50, 60 ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்ட மத்திய வங்கிகளில், இதுவரை ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகன் அதில் இயக்குநராக இருந்தது கிடையாது. நமது அழகிரிசாமி மத்திய வங்கியில் இயக்குநராக இருக்கிறார். அவரைக் கேட்டுப் பாருங்கள் இப்போது 2, 3 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒவ்வொரு மத்திய வங்கியிலும் நிச்சயமாக இயக்குநராக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சட்டம் இயற்றி கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றால், ஜனநாயக அடிப்படையில் இது இயங்குகிறதா இல்லையா என்றும், இது ஏழை—எளியோர் அரசா இல்லையா என்றும் நீங்கள் பாரபட்சமில்லாமல் சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டும். முன்னால் யாராவது செய்தார்களா?

அதனால்தான் சொல்லுகிறேன், ஜனநாயக அடிப்படையில்தான் இப்போது நடைபெறுகிறது என்று. மேலும் சொல்லுகிறேன், காரணமில்லாமல் சில கூட்டுறவுக் கழகங்களை—சங்கம் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—கலைத்து விரகிறார்கள் காரணமில்லாமல் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும், ஒரு கூட்டுறவு கழகத்தைக் கலைக்கவேண்டுமென்றால், முதலில் இன்னின்ன காரணம் என்று சொல்லி நோட்டீஸ் விட்டாக வேண்டும். அந்த நோட்டீசுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் காரணமில்லாமல் எந்த ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமோ அல்லது வங்கியோ இதுவரை கலைக்கப்படவில்லை. காரணம் சொல்லி, அதற்குப் பிறகும், அவர்கள் 'ரிட்' போட்டு—ரிட்போடுவது அவ்வளவு இலகுவாக இருக்கிறது—அதற்கு பின் கலைத்தது நியாயம் என்று தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டு, அப்படித்தான் பொதுவாகக் கலைக்கப்பட்ட காரியங்கள் நிறைவேறி வருகின்றன. நீதி மன்றம் சொன்ன தீர்ப்பு கூடவா தவறாக இருக்கிறது?

நீதி மன்றத்திலே வழக்கறிஞர்களாக இருப்பவர்கள், கலைக்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கூட்டுறவுக் கழகங்களும், நீதி மன்றத்தில் போய் கொஞ்சம் அசைத்தப் பார்த்துவிட்டுத்தான் வருகிறார்கள். போகாமல் வருவதில்லை. இதுவரை எத்தனையோ ஆண்டுகளாக, 2, 3 ஆண்டுகளாக எத்தனையோ முறை கலைத்திருக்கிறோம்—அதை எதிர்த்து நீதி மன்றத்திற்கு போய் கலைத்தது தவறு என்று யாரும் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பைப் பெற்றது கிடையாது. அத்தனையும் சரி என்ற

1972 மார்ச் 23]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

தீர்ப்பை பெற்றிருக்கிறோமே தவிர, தவறு என்று எப்போதுமே பெற்றது கிடையாது. ஏறத்தாழ இது வரை 160, 170 கேஸ்கள்—வழக்குகள், நீதி மன்றத்தில் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் நான் பார்த்த வரையில் எனக்குத் தெரிந்து ஒன்றில்கூட கூட்டுறவுத் துறைக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு அளித்ததில்லை. உங்களுக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள், காரணம் நாங்கள் அவ்வளவு நியாயத்துடன், நேர்மையுடன், நீதியுடன் நடத்துகிறோம் என்று அதற்கு பெயரே தவிர, வேறு ஒன்றுமல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கந்தசாமி, ராஜகோபால், சி. வி. எம். அண்ணாமலை ஆகியோரும், இன்னும் பலரும் இந்தத் துறையைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையை எதிர்த்தும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சி. அவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஏற்கெனவே நான் பதில் சொல்லிவிட்டேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிகமான வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். கிராமச் சங்கங்களும் அதிகமான வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு வட்டி என்றால் 9 சதவிகித வட்டி என்று சொன்னார்கள். அது தவறான தகவல். 8.7 சதவிகித வட்டிக்குத்தான் கொடுக்கப் படுகிறது.

ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு 4 சதவிகித வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபத்திற்காக $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஏற்றி, $4\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திற்கு மாவட்டங்களிலுள்ள மத்திய பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 2 சதவிகிதம் ஏற்றி, $6\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திற்குக் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 2.2 சதவிகிதம் ஏற்றி, 8.7 சதவிகிதத்திற்கு மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ரிசர்வ் பாங்கு 4 சதவிகிதத்திற்குக் கொடுக்கின்ற கடன், விவசாயிகளைச் சென்று சேரும்போது இரண்டு மடங்குகளுக்கு மேலாகி 8.7 சதவிகிதமாகிவிடுகிறது. அதைக் குறைப் பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மூன்று தட்டாகப் போய் சேருகிறது. அதனால் 4 சதவிகிதம் வட்டி, 8.7 சதவிகிதமாக உயர்ந்துவிடுகிறது. ஆகவே, இதைக் குறைப் பதற்கு என்ன வழி என்பதை நாங்களும் பரிசீலனைச் செய்து பார்த்தோம். இந்த மூன்று தட்டாக வருவதை, ஒரு தட்டைக் குறைத் தாலும் 2 சதவிகிதம் வட்டி குறையுமே, அதைச் செய்யலாமா என்றும் யோசித்தோம். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் கடன் கொடுக்கும்போது மூன்று தட்டாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பணம் கொடுப்பவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதற்கேற்பத் தான் நாங்களும் ஆடவேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

He who pays the piper can call the tune.

பாங்க் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், இந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று வாய் கூசாமல் சொன்னார்கள். நானும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். பாங்க் கமிஷன் தட்டைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அசில் இந்திய ரீதியில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த முறையைத் தான் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்களும் வேறு வழியில்லாமல் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சாங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் ஒன்றைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதாவது கதர் துணியை மில்லில் தயாரிப்பது பற்றிப் பாராட்டினார்கள். மில்லில் 60-ம் நம்பர் நூலில் துணி நெய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த கதர் 20-ம் நம்பர் நூல்தான். மோட்டாரகம். அதை மில்லில் நெய்வதால் நல்ல துணியாகவும் கிடைக்கும் என்று பாராட்டினார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : அன்று உணவு அமைச்சரவர்கள் சீனியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது 60 சதவிகிதம் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவே விநியோகம் செய்யப்படுகிறது என்றும், டி. யு. சி. எஸ். மூலம் விற்பனைச் செய்வதில் மோசடி நடப்பதாகவும் சொன்னார்கள். தொடர்ந்து கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகவே விநியோகம் செய்யப்படுமா அல்லது வேறு வழிகளை கையாளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரையும், வருவாய்த் துறை அமைச்சரையும் சண்டைபோடத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, அதற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை.

திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் தண்ணீரம்பேட்டை சொட்டி நல்லமுறையில் நடைபெற்று வருவதாகச் சொன்னார்கள். திரு. நாகராஜன் அவர்கள் கடன் கொடுப்பதில் சில சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு கிணற்றுக்கும், இன்னொரு கிணற்றுக்கும் ரொம்ப இடைவெளியிருந்தால்தான் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது உலக பாங்க் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். உலக பாங்கோடு அந்தமாதிரித்தான் ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம். ஒப்பந்தத்தில் தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் கையொழுத்திட்டிருக்கிறார், மத்திய அரசு கையொழுத்திட்டிருக்கிறது. மாநில நிலவள வங்கித் தலைவர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குப் போய் கையொழுத்திட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு கிணறுகளுக்கிடையில் எவ்வளவு தூரம் இருக்கவேண்டுமென்று ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நடத்தால்தான் உலக பாங்கின் கடன் கிடைக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்த நிலையாகத்தான் நிலவளவங்கியால் கடன் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித் வித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இத்தனை அடி தூரம் இருக்க வேண்டும் என்று இருப்பது சரியானது என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம், இரண்டு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு கிணறு இருக்கிறது. அடுத்தவர் 10 அடி அல்லது 20 அடி தூரத்தில் கிணறு வெட்டுகிறார் என்றால் அதற்கு லோன் கேட்பார். லோன் கொடுக்கப்படும். கிணற்றை வெட்டி பம்புசெட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைக்கத் தொடங்கினால், முன்னால் இருந்த கிணற்றில் தண்ணீர் வற்றிப்போகும். உடனே அவர் கிணற்றை ஆழப்படுத்த லோன் கேட்பார். அவருக்கும் கடன் கொடுக்கப்படும். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் இரண்டு பேருக்கும் தண்ணீர் கிடைக்காமல் சண்டை போட்டுக்கொள்வார்கள். சாதாரணமாக ஒரு பழமொழியாகக்கூடச் சொல்வார்கள். இரண்டு விவசாயிகளைக் கெடுக்கவேண்டுமென்றால், பக்கத்தில் பக்கத்தில் இரண்டு கிணறுகளை வெட்டச் செய்தால் போதும். அதனால் அழிந்து போவார்கள் என்பதாகச் சொல்வார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் இறைவைப் நீர்பாசன கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்திருக்கிறோம்.

சிறு சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் இந்தச் சங்கத்தில் சேர்ந்து பயன் பெறலாம். ஆங்காங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ½ ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சிறு விவசாயிகள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட இறைவை நீர்ப்பாசன கூட்டுறவுச் சங்கங்களே கதிமோட்சம் அளிப்பதாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடன் வழங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். கடன் வழங்கப்பட்ட பின்னால் வேலைகள் முடிவடைவதில் தாமதம் ஆவதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த தாமதங்களைத் தவிர்ப்பதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை இப்போது மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது கடன் வழங்கப்படும் முறை சிறந்த முறை, உலக வங்கியும் அதை ஏற்றிருக்கிறது. வேகமாகக் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்பதற்காக யூனியனில் எஞ்சினீயரிங் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

இரண்டு, மூன்று நீர்ப்பாசனக் கழகங்களுக்கு ஒரு எஞ்சினீயரிங் பிரிவு போதுமானது. விரைவாகக் கடன் வழங்கப்படுவதற்கு ஆங்காங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நியமித்திருக்கிறோம். எவ்வளவு பணம் தேவைப்பட்டாலும் கொடுப்பதற்கு வகை செய்திருக்கிறோம் ஆக மூன்று வழிகளில் (Three-pronged drive) இந்தப் பணியை நிறைவேற்றி வருகிறோம். காலதாமதம் செய்வதற்கு நியாயமே இல்லை.

நாங்கள் ஆண்டுதோறும் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதை அவர்களிடம் சொன்னால் கேட்கமாட்டார்கள். அதனால் அபராதம் (Commitment Charges) கொடுத்து வருகிறோம். ஆகையால் வேகமாக செயல்பட்டு வருகிறோம். இப்போது இரண்டாயிரம் இரிகேஷன் சொசைட்டிகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன எல்லா சொசைட்டிகளும் செயல்பட்டு வருகின்றனவா என்று கேட்டார்கள். எல்லா சொசைட்டிகளுமே நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 மார்ச் 23]

எட்ட இருப்பவர்கள் சொல்கிற குறைகளை நீங்கள் நம்பவேண்டாம். இந்த நீரேற்றுப் பாசனக் கழகங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் பார்க்க விரும்பினால், திரு. பொன்னப்பநாடார், திரு. சுப்பு போன்றவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், நானே அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காட்டத் தயாராய் இருக்கிறேன். அவை எல்லாம் மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அது சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்பதாக டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: கன்னியாகுமரி மாவட்ட நிலை அது. அந்த நிலைமையை மாற்றவும் நான் முயற்சி செய்துகொண்டு இருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலத்தில் 3 கோடி ஈக்கரா நிலம் இருக்கிறது. அவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்குதான் நீர்ப்பாசனம் பெற்றிருக்கிறது. பாக்கியுள்ள 90 பங்கு நிலங்களும் நீர்ப்பாசனம் பெறவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இந்த நல்ல திட்டத்தையே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இந்தத் திட்டம் செங்கல்பட்டில் 4 இடங்களில் மிக அழகாகச் செயல்படுகிறது. நீங்களே அங்கே போய் அந்த விவசாயிகளிடமே பேசி உங்கள் சந்தேகங்களை எல்லாம் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் பிணமி விவசாயிகளா, உண்மை விவசாயிகளா என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். தவறுகள் நடக்கின்றன என்று அவற்றைச் சென்று பார்க்காமலேயே சொல்லிவிட்டுப் போகக்கூடாது. காரணம் அவை எல்லாம் நன்றாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிணறு எடுத்துத் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் என்ன செய்வது என்றார்கள். அதைப்பற்றி நாங்களும் யோசிக்காமல் இல்லை. உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் பக்கம் 16ல்

The State Land Development Bank has been required, further, to set apart 10 per cent of its net profits towards a Failed Wells Fund to be utilised for recouping the losses sustained by the borrowers on account of infructuous wells . . .

என்பதாக அதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அது பற்றிய விதிகள்கூட கெஜட்டில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வளவு விளக்கங்கள் கொடுத்த பிறகும் உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் அவற்றைத் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 23]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திருநெல்வேலி, திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மோசடி வழக்குகள் சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அந்த வழக்குகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பீ பீல்டுமென் சம்பந்தமாக நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். நேரமில்லாத காரணத்தினால் மறதியில் அதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. அது சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: பீ பீல்டுமென்களுக்காக நானும் வருந்துகிறேன். அது என்னுடைய கூட்டுறவு இலாக்காவும் இல்லை. கிராம கைத்தொழில் இலாகாவும் இல்லை. உள்ளாட்சித் துறையின்கீழ் முன்பு ஒரு பிரிவாக இருந்திருக்கிறது. 1967-இல் அவர்களை நிறுத்தினார்கள். அதனால் வேலை இழந்தவர்களுக்குப் போக்குவரத்துத் துறையில் வேலை அளிப்பதற்குக்கூட வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. அதற்குமேல் தகவல் எதுவும் என்னிடத்தில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 19-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. க. சுப்பு, திரு. சௌடி. எஸ்.சுந்தரபாரதி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமையினால், அவ்வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

‘நிதிக் கோரிக்கை எண். 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,58,73,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 22-க்கு டாக்டர் திரு. எச். வி. ஹாண்டே, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமையினால், அவ்வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கடர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.52,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

[1972 மார்ச் 23]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 2432, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November 1971, in regard to alteration of name as Melur Panchayat Union in Madurai district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958.)].

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2486, Rural Development and Local Administration, dated the 10th November 1971 in regard to alteration of name of the Karipatti Panchayat Union as 'Ayodhyapattinam' Panchayat Union in Salem District. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Panchayats Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

109. Erratum issued with Roc. No. 45514/71-E5, dated the 13th October, 1971, to the notification contained in proceedings Roc. No. 72285/70-E5, dated the 18th December 1970, published in page 4 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 6th January 1971.

@ 110. Policy note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries, Board (English and Tamil).

£ 11. Policy note on Demand No. 3—"General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration" (English and Tamil).

@ Depatched to Members on 21-3-1972.

£ Despatched to Members on 22-3-1972.